

ดก

ศาลฎีกาชั้น ๑

๒๕๔๐

๓.๑

เรื่องสิทธิเสรีภาพ
เนื่องในโอกาสเปิดทำการ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาคำร้องขอการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ

วันจันทร์ที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๐

ดก

ศาลฎีกาชั้น ๑

๒๕๔๐

๓.๑

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coj.go.th)

เลขทะเบียน	352
เลขหมู่	กท ศาสตร์/สังคม 2540 จ.1
วันที่	8 ส.ค. 2540

สาร นายกรัฐมนตรี

ผมขอแสดงความยินดี ในโอกาสเปิดทำการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ในวันนี้

รัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางขึ้น เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเพิ่มขึ้นโดยตลอด เป็น คดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีอาญาและคดีแพ่งโดยทั่วไป หากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษา ซึ่งมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นการเฉพาะ ประกอบกับมีวิธีพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ แล้ว ก็ทำให้การพิพากษาเป็นไปโดยรวดเร็วมีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น

การเปิดทำการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางครั้งนี้ นับเป็น จุดสำคัญในการพัฒนาระบบศาลและกระบวนการยุติธรรมของไทยอีกก้าวหนึ่ง ซึ่งจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือทั้งจากหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมและภายนอก ผมจึงขอฝากให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เอาใจใส่ในการปฏิบัติงานที่ และทุ่มเทเสียสละ อุทิศกำลังกายกำลังใจ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเข้มแข็ง เพื่อเกียรติภูมิของสถาบันศาล เพื่อความสำเร็จตามเจตนารมณ์ของการเปิด ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และเพื่อประโยชน์ของประเทศ และประชาชน ตลอดไป

โอกาสนี้ ผมขออาราธนาคุณพระรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดคุ้มครองให้ ศาลแห่งนี้สถิตสถาพรตลอดไป และขอให้ข้าราชการตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านประสบความสำเร็จ สุข ความเจริญยิ่ง ๆ ขึ้นไป

(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี

สาร ประธานศาลฎีกา

ในโลกที่ธุรกิจและข่าวสารข้อมูลถ่ายทอดไหลเวียนไปอย่างทั่วถึงรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง สังคมที่ปล่อยตัวให้ไหลตามกระแสย่อมตกเป็นเหยื่อของธุรกิจและข่าวสารข้อมูลได้โดยง่าย เนื่องจาก กระแสดังกล่าวเป็นกระแสที่กระตุ้นกิเลสให้ละโมภต่อการเสพความสุขจากวัตถุ เกิดการใช้จ่ายเกินตัว ล้มตาย ดังประเทศไทยประสบปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลางที่ดั่งขึ้นใหม่นี้มีหน้าที่โดยตรงต่อการวางกติกาสถาสำหรับประเทศไทยใน กระแสธุรกิจและข่าวสารข้อมูลของโลก แม้จะต้องคำนึงถึงกติกาสถาที่ประชาคมโลกยอมรับ นับถือ โปรดระลึกด้วยว่ากติกาสถาลก็เป็นส่วนหนึ่งของกระแสแห่งกิเลสนั้น การวางบรรทัดฐานต่าง ๆ จึงควรมีความระมัดระวังอย่างยิ่งเพื่อดูแลผลประโยชน์ของชาติและสังคมไทย ช่วยให้คนไทยชาติไทย ยืนหยัดได้อีกครั้งอย่างมั่นคง

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จงสถิตสถาพร ยืนยงรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของประเทศไทยและพลเมืองตลอดไป และขออำนาจพรให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศกลางทุกท่านมีความสุขความเจริญปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเข้มแข็ง จลาคหลักแหลม และซื่อสัตย์สุจริต เป็นหลักแก่บ้านเมืองอย่างแท้จริง

(นายศักดิ์ดา โหมกขมรรคกุล)

ประธานศาลฎีกา

สาร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

กระทรวงยุติธรรม มีนโยบายสำคัญที่จะจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มาตั้งแต่ พ.ศ. 2535 จนในที่สุดได้มีการออกพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2539 และต่อมาได้มีพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลฯ กำหนดให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเปิดทำการในวันที่ 1 ธันวาคม 2540

การจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้นในประเทศไทยนั้น นับเป็นเรื่องสำคัญยิ่งของกระบวนการยุติธรรม ซึ่งนอกจากจะเป็นไปตามขั้นตอนของการพัฒนาระบบการศาลและการบริหารงานยุติธรรมอย่างต่อเนื่องแล้ว อีกทางหนึ่งยังเป็นการสร้างฐานทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศ ในอันที่จะทำให้เกิดความเชื่อมั่นในการค้าการลงทุนของภาคเอกชนไทยและต่างประเทศอีกด้วย

ในวาระอันเป็นมงคลนี้ ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงดลบันดาลให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจงเป็นสถาบันที่ผดุงความยุติธรรมแก่ประชาชน ขอให้ใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญเป็นพิเศษของศาลเพื่ออำนวยความยุติธรรมเพื่อให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางได้รับความยอมรับในระดับระหว่างประเทศตลอดไป

(นายสุทัศน์ เงินหมื่น)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

สาร

ปลัดกระทรวงยุติธรรม

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเป็นศาลชำนาญพิเศษ จัดตั้งขึ้นตามนโยบายของกระทรวงยุติธรรมเพื่อให้เป็นองค์กรที่สามารถจะเป็นหลักประกันให้กับผู้ที่ถูกละเมิดสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา และให้เป็นศาลชำนาญพิเศษเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ โดยคดีดังกล่าวจะได้รับการพิจารณาพิพากษาจากผู้ที่มีความชำนาญด้านนี้โดยเฉพาะ

กระทรวงยุติธรรมถือว่าการเปิดทำการของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเป็นเรื่องสำคัญและเป็นโอกาสอันดียิ่งที่กระทรวงยุติธรรมจะสามารถเผยแพร่ผลงานการบริหารงานยุติธรรมและการศาลไทยไปยังประเทศต่างๆ

ผมขอขอบคุณผู้ให้การช่วยเหลือ สนับสนุน การจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านอดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม นายสุวิทย์ คุณกิตติ ซึ่งมีส่วนสำคัญยิ่งในการสนับสนุน เร่งรัดให้การดำเนินการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาเป็นไปอย่างรวดเร็วและสัมฤทธิ์ผล

ในโอกาสอันเป็นมงคลแห่งการเปิดทำการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ใคร่ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัยและพระบารมีแห่งองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จงดลบันดาลให้ศาลแห่งนี้จงสถิตย์สถาพรเป็นสถาบันอำนวยความยุติธรรมให้แก่สังคมและประเทศชาติตลอดไป

(นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์)
ปลัดกระทรวงยุติธรรม

สาร อธิบดีผู้พิพากษา ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

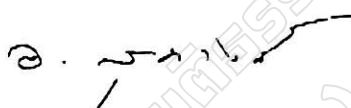
ข้อพิพาทเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน ซับซ้อน ทั้งมักเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านเทคนิคและวิธีปฏิบัติหรือธรรมเนียมการค้าระหว่างประเทศ หากข้อพิพาทดังกล่าวมาสู่ศาลและได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยผู้พิพากษาที่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศ หรือมิได้มีวิธีพิจารณาคดีที่เหมาะสมกับสภาพหรือลักษณะเฉพาะของข้อพิพาทประเภทนี้แล้ว ก็อาจจะทำให้เกิดความล่าช้าและไม่สามารถอำนวยความยุติธรรมให้แก่คู่ความได้อย่างเต็มที่

การจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้น เกิดจากความคาดหวังว่า หากคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยผู้พิพากษาซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องดังกล่าว โดยมีบุคคลภายนอกซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องนี้เข้าร่วมพิจารณาพิพากษาคดีด้วย จะทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น

ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2540 เป็นต้นไป กรณีดังกล่าวก็จะไม่ใช่เป็นเพียงเรื่องของความคาดหวังอีกต่อไป เพราะศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางซึ่งได้รับการจัดตั้งขึ้นเป็นศาลชำนาญพิเศษจะเปิดทำการในวันนั้น และจะเป็นรูปธรรมที่เป็นหลักประกันให้การพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สะดวกรวดเร็ว และเที่ยงธรรม โดยมีวิธีพิจารณาที่ทันสมัย ยืดหยุ่นและเหมาะสมกับคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและมีบุคลากรทั้งผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบที่มีความรู้และประสบการณ์ในด้านทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศซึ่งผ่านกระบวนการคัดเลือกอย่างเข้มงวดและ

พิถีพิถัน เป็นผู้พิจารณาพิพากษาคดีเหล่านั้น รวมทั้งจะมีการนำเทคโนโลยีขั้นสูงมาใช้ในงานคดีและงานบริหารศาลให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วย

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางกำลังเป็นที่จับตามองของนักกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจากทั่วโลก จึงเป็นภาระอันยิ่งใหญ่ที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง จะต้องแสดงให้เห็นเป็นที่ประจักษ์ว่า บุคคลทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือคนต่างชาติที่อยู่ภายใต้กฎหมายไทยและเขตอำนาจศาลไทยจะได้รับความคุ้มครองและบังคับตามสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศอย่างมีประสิทธิภาพและเที่ยงธรรมโดยเท่าเทียมกันตามมาตรฐานสากล

(นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์)

อธิบดีผู้พิพากษา

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

Message
from
The Director - General
The World Trade Organization

A fundamental purpose of the World Trade Organization is to promote the rule of law in international trade relations, in order to provide the security and predictability that will enable international trade to flourish to the benefit of all member nations. Effective and impartially-administered domestic legal procedures and remedies are an essential component of this. For example, the WTO Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS) devotes one of its two major Parts to the effective enforcement of intellectual property rights, including fair and equitable procedures to this end. I therefore welcome the inauguration of the Central Intellectual Property and International Trade Court in Bangkok and would like to extend my best wishes for its future operation.

Renato Ruggiero
Director-General
WTO

Message
from
The Director General
World Intellectual Property Organization

It is with great pleasure that I extend, on behalf of the World Intellectual Property Organization, warm greetings and felicitations on the occasion of the inauguration of the Central Intellectual Property and International Trade Court of Thailand in Bangkok.

The setting up of this Court with exclusive jurisdiction, as the court of first instance, over civil and criminal cases concerning intellectual property matters, is an important milestone in the judicial oversight and resolution of intellectual property disputes in Thailand. The contribution of this specialized court will be of enduring value in Thailand's efforts to reap the maximum benefit from the emergence of intellectual property as a key element guiding the direction of flow of foreign direct investment and transfer of technology into Thailand and, at the same time, in the orderly marketing of goods and services, in a supportive legal environment.

We in WIPO wish the Court all success in performing its central role in speedy and cost effective resolution of disputes, and thereby support

Thailand's efforts to realize its true trading potential in an increasingly globalized and highly competitive worldwide market place.

Dr. Kamil Idris
Director General
WIPO

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coi.go.th)

Message
from
The Secretary
United Nations Commission on
International Trade Law

It is with great pleasure that I contribute this message on the occasion of the Inauguration Ceremony of the Central Intellectual Property and International Trade Court. As Secretary of the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL), I express our wholehearted congratulations and best wishes for the newly created Court and its officers.

It is particularly pleasant to see this important development in Thailand which, after becoming a member of UNCITRAL six years ago, has been a very active participant in sessions of the Commission and its Working Groups. It is especially satisfying to note that the new Court will deal with intellectual property matters as well as the equally important area of international trade law to which UNCITRAL's activities are devoted.

Thailand deserves praise for the establishment of the new Court which constitutes a milestone on its road to providing a satisfactory

investment climate by further improving the legal and judicial infrastructure. This is indeed a very important and welcome signal in view of the current economic and financial situation. While stiff measures of belt-tightening and financial reform seem urgently needed, it is crucial not to neglect other, less spectacular measures of restoring investors' confidence whose effects will be seen only in the medium-or long-term.

It is gratifying to note that Thailand is fully aware of the importance of establishing a trustworthy and comprehensive dispute resolution system as well as appropriate commercial laws. In this connection, I should like to pay tribute to H.E. Suwit Kunkitti, former Minister of Justice, whose foresight and energetic activity have considerably helped to move matters forward.

As Honorary Adviser of the Thai Arbitration Office, I am pleased to note the imminent enactment of an arbitration law closely tracking the UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration as well as the establishment of a Foundation for the new and independent Thai Arbitration Centre. But another example is the current reform of Thailand's insolvency law which, one hopes, will include the provisions of the UNCITRAL Model Law on Cross-Border Insolvency. That would help to preserve assets and thereby save jobs of workers in troubled businesses. Here-as in other areas of law reform-the emphasis is on the commercial and financial core of a matter rather than any procedural finesse dearly loved by lawyers.

The new Intellectual Property and International Trade Court signifies awareness of those needs in a variety of ways: it fosters quality and specialization by assembling special expertise on its benches; it provides for flexible, transparent and efficient procedures that may be adjusted to future requirements; it encourages business-like decisions and international orientation (i.e. "cross-border thinking").

Of course, much will depend on the actual operations and the way in which the judges will carry out their crucial mission, including the establishment of a consistent (and published) body of case law, including the necessary interpretations and clarifications to the Act for the Establishment of and Procedure for the Intellectual Property and International Trade Court 1996. Having met the President of the Court and some other judges and experts at a round-table discussion which I had the honour of conduction on 27 October, I am confident that the personnel of the new Court will discharge its seminal function in an excellent manner. They can be assured of UNCITRAL's willingness to be of assistance in any desired training or information effort, which should extend to law practitioners and arbitrators as will.

There is thus every reason to expect the new Court to perform with distinction its task of providing a user-friendly, competent and expeditious dispute resolution mechanism which may well prove to be an attractive model for other countries. After all, it ensures decision making in their own countries as a positive part of "globalization" and it helps to attract foreign know-how and investments for the betterment of their economies and the living conditions of their peoples.

Dr. Gerold Herrmann
Secretary
UNCITRAL

Message
from
The Secretary General
International Chamber of Commerce

On the occasion of the inauguration of Thailand's new Central Intellectual Property and International Trade Court, I have the honour and pleasure of conveying the ICC's congratulations on the establishment of this important institution.

The world is becoming increasingly interlinked through growing exchanges between nations and regions at all levels and in all domains. International trade is an integral part of this global process of exchange. As more goods or services whose value lies in their intellectual property components are traded globally, intellectual property is also playing an increasingly important role in this process. It is therefore timely that Thailand, an important trading nation in one of the world's most dynamic regions, should demonstrate its commitment to international exchange and the protection of creativity and innovation by establishing a special court for international trade and intellectual property disputes.

The ICC, the world business organization, believes in the importance of international trade, as well as of innovation and creativity, for

economic, social and cultural development. The ICC has therefore always supported international rules to facilitate international trade and to allow innovators to protect and exploit their intellectual property. However, rules have no practical value without an effective mechanism to enforce them. Thailand's initiative to devote a special court to the resolution of disputes in the fields of international trade and intellectual property, in conformity with international standards, is therefore especially welcome.

On behalf of the ICC, I wish the Court great success for its inauguration and for its future operations.

Maria Livanos Cattai
Secretary General
ICC

กำหนดการ

พิธีเปิดทำการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
โดย

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

ประธานในพิธี

วันจันทร์ที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2540

เวลา 09.00 นาฬิกา

เวลา 09.30 นาฬิกา

เวลา 09.39 นาฬิกา

- แยกผู้มีเกียรติพร้อมในบริเวณพิธี
- ประธานในพิธีเดินทางมาถึง
- ประธานในพิธีจุดธูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย พระสงฆ์ให้ศีล
- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกล่าวรายงาน
- ประธานในพิธีกล่าวตอบ กดปุ่มเปิดแพรคลุมป้าย
ทำพิธีเปิดทำการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้า
ระหว่างประเทศกลาง (พระสงฆ์เจริญชัยมงคลคาถา)
- ถวายจตุปัจจัยไทยทานแด่พระสงฆ์
- ประธานในพิธีและแขกผู้มีเกียรติเยี่ยมชมที่ทำการศาล
ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
- ประธานในพิธีเดินทางกลับ

AGENDA

FOR

THE INAUGURATION CEREMONY

OF

THE CENTRAL INTELLECTUAL PROPERTY AND INTERNATIONAL TRADE COURT

PRESIDED BY

H.E. THE PRIME MINISTER OF THAILAND

On Monday, the 1st day of December 1997

09.00 HRS.	- Arrival of Distinguished Guests
09.30 HRS.	- Arrival of H.E. The Prime Minister of Thailand
09.39 HRS.	- The Inauguration Ceremony
	- Religious Service
	- Report speech addressed by H.E. The Minister of Justice
	- Inauguration Remark and the official inaugurating of the Court by H.E. The Prime Minister
	- Ritualistic greeting pray
	- Honourable visit to the Court
	- Completion of the Ceremony and leaving of the Prime Minister

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

1. ความเป็นมา

กระทรวงยุติธรรมได้เสนอโครงการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ เพื่อให้เป็นศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและคดีการค้าระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น เนื่องจากคดีประเภทดังกล่าวมีความยุ่งยากซับซ้อนและมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีอาญาและคดีแพ่งโดยทั่วไป และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการเจรจาการค้ารอบอุรุกวัย ซึ่งนำไปสู่การจัดตั้งองค์การการค้าโลกในเวลาต่อมา อันทำให้ประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้ Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights, including Trade in Counterfeit Goods (TRIPs) กระทรวงยุติธรรมได้เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแนวทางในการจัดตั้งรูปแบบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้นต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2536 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2536 โดยอนุมัติให้จัดตั้งคณะกรรมการพิจารณาแนวทางในการจัดตั้งรูปแบบศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้น อันประกอบด้วยศาสตราจารย์ไสลเกษ วัฒนสาร เป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงยุติธรรมเป็นรองประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีก รวม 22 คน โดยให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่พิจารณารูปแบบที่เหมาะสมของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่จะจัดตั้งขึ้น และยกร่างกฎหมายที่จำเป็นสำหรับการจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตามรูปแบบดังกล่าวเสนอต่อคณะรัฐมนตรี รวมทั้งให้มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งแทน และดำเนินการอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการประชุม รวม 5 ครั้ง จึงได้มีคำสั่งที่ 1/2536 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2536 แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายเกี่ยวกับการจัดตั้งและวิธีพิจารณาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้นอันประกอบด้วยนายปิ่นทิพย์ สุจริตกุล เป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการอื่นอีกรวม 10 คน ให้มีอำนาจหน้าที่ศึกษารูปแบบและวิธีพิจารณาคดีของศาลยุติธรรมในต่างประเทศซึ่งมีอำนาจพิจารณาคดีเกี่ยวกับกฎหมายทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญา

และการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ... และนำเสนอต่อคณะกรรมการฯ ต่อไป

ต่อมาคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญา และการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ... จนเสร็จเรียบร้อยและนำเสนอที่ประชุมคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการฯ พิจารณาทบทวนร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ... ตามที่คณะกรรมการฯ เสนอเสร็จเรียบร้อยและกระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการเสนอต่อ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2537 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2537 รับหลักการร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เสร็จเมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2537 ต่อมาสภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2538 เมื่อมีการยุบสภาฯ กระทรวงยุติธรรมจึงได้ยื่นร่างเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2538 สภาผู้แทนราษฎรได้ให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ 15 พฤษภาคม 2539 และผ่านวุฒิสภาเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2539 แล้วมีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 113 ตอนที่ 55ก. วันที่ 25 ตุลาคม 2539

ในระหว่างที่ได้มีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติจัดตั้งฯ ในชั้นสภาฯ ดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการฯ ก็ได้ดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาร่างข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานเพื่อใช้บังคับในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ รวม 32 ครั้ง เสร็จสิ้นเมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2538

กระทรวงยุติธรรมได้ดำเนินการเตรียมการเพื่อทำการเปิดศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ทั้งในด้านการจัดหาบุคลากรและสถานที่ และเพื่อให้งานเตรียมการดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมขณะนั้นคือ นายสุวิทย์ คุณกิตติ จึงได้มีคำสั่ง เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2540 แต่งตั้งคณะผู้บริหารงานศาลชุดแรกประกอบด้วย นายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ ผู้พิพากษาศาลฎีกา ช่วยทำงานในตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา นายบุญรอด คันประเสริฐ รองอธิบดีผู้พิพากษามาตร 5 ช่วยทำงานในตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษา นายกนก อินทรมพรรย์ ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ช่วยทำงานในตำแหน่งรองอธิบดีผู้พิพากษา และ นายสุทธิพล ทวีชัยการ ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ช่วยทำงานในตำแหน่งเลขานุการศาลฯ ต่อมาได้มี คำสั่งให้นายปริญญ์ ติผดุง ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา มาช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษา และ นายศุภชัย ดิษฐวิบูลย์ จำศาลอาญากรุงเทพใต้ มาช่วยราชการในตำแหน่งจำศาลฯ สำหรับที่ทำการชั่วคราวของศาลนี้ในครั้งแรกคือ อาคารศาลอาญา ชั้น 10 ต่อมาเมื่อจัดหาสถานที่ทำการศาลได้ จึงย้ายมายังที่ทำการปัจจุบันตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2540

งานเตรียมการของคณะผู้บริหารศาลประกอบด้วย จัดหาสถานที่และปรับปรุงสถานที่ ดังกล่าวเป็นที่ทำการศาล จัดหาบุคลากรทั้งผู้พิพากษา และผู้พิพากษาสมทบ ข้าราชการธุรการ ลูกจ้าง

ประจำ และลูกจ้างชั่วคราว ปรับปรุงร่างข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ที่คณะกรรมการชุดที่ศาสตราจารย์โสภณ เป็นประธานยกร่างไว้เพื่อเสนอให้ประธานศาลฎีกาพิจารณาอนุมัติต่อไป

ต่อมาเมื่อนายสุประดิษฐ์ หุตะสิงห์ ได้รับคำสั่งให้โอนไปดำรงตำแหน่งปลัดกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมจึงได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2540 ให้นายอัศววิทย์ สุมาวงศ์ ผู้พิพากษาศาลฎีกาซึ่งช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา มาช่วยทำงานในตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา

งานเตรียมการของคณะผู้บริหารศาลชั้นสุดท้ายคือ ดูแลการปรับปรุงสถานที่ทำการศาล ให้เสร็จและดำเนินการให้ศาลสามารถเปิดทำการได้ภายในกำหนดวันเปิดทำการของศาลคือ วันที่ 1 ธันวาคม 2540 นอกจากนี้ ได้ประสานกับกระทรวงยุติธรรมตลอดจนหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เตรียมการเกี่ยวกับงานพิธีเปิดทำการศาล ซึ่งเป็นผลทำให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเปิดทำการได้ตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2540

2. ข้อมูลที่สำคัญ

ลักษณะของศาล เป็นศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษทางด้านทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 โดยมีเหตุผลในการจัดตั้งเพื่อให้คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีอาญาและคดีแพ่งโดยทั่วไป ได้รับการพิจารณาพิพากษาโดยผู้พิพากษาซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และมีบุคคลภายนอกซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวเข้าร่วมพิจารณาและพิพากษาคดีด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็วมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เขตศาล โดยหลักมีเขตตลอดกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนครพนธ์ และจังหวัดปทุมธานี แต่ในระหว่างที่ยังมิได้เปิดทำการ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคในท้องที่อื่นดังเช่นขณะนี้ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางก็มีเขตอำนาจในท้องที่ดังกล่าวด้วย กล่าวโดยสรุปก็คือ ปัจจุบันมีเขตตลอดท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

เขตอำนาจศาล โดยสรุปมีอำนาจพิจารณาพิพากษาทั้งคดีแพ่งและคดีอาญาเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและคดีแพ่งเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ

คดีอาญาเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ คดีอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตร ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตร รวมทั้งคดี

อาญาเกี่ยวกับความผิดเกี่ยวกับการค้าตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ถึงมาตรา 275 คดีแพ่งเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา ได้แก่ คดีแพ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตร ตามกฎหมาย รวมทั้งคดีพิพาทตามสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ

คดีแพ่งเกี่ยวกับการค้าระหว่างประเทศ ได้แก่ คดีแพ่งเกี่ยวกับการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า หรือตราสารการเงินระหว่างประเทศ หรือการให้บริการระหว่างประเทศ การขนส่งระหว่างประเทศ การประกันภัย และนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง คดีแพ่งเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิต ทรัสตรีชิต คดีแพ่งเกี่ยวกับการกักเรือ การทุบตลาด และการอุดหนุนสินค้า หรือการให้บริการจากต่างประเทศ เป็นต้น นอกจากนี้เขตอำนาจศาลทรัพย์สินทางปัญญา ยังคลุมถึงคดีแพ่งหรือคดีอาญาที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญา

ในกรณีที่มิมีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศหรือไม่ ให้เสนอปัญหานั้นให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด

ผู้พิพากษา มี 2 ประเภท คือ ผู้พิพากษาที่แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และผู้พิพากษาสมทบ

1. ผู้พิพากษา จะแต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการ ซึ่งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศ

2. ผู้พิพากษาสมทบ จะแต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งคณะกรรมการตุลาการเป็นผู้คัดเลือก มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี

องค์คณะ ต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคนและผู้พิพากษาสมทบอีกหนึ่งคน จึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีได้ ส่วนการทำคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาลจะต้องบังคับตามเสียงฝ่ายข้างมาก

วิธีพิจารณาคดี ประการที่สำคัญมีโดยสรุปดังนี้

- ให้ดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันโดยไม่เลื่อนคดีจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้ และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดีแล้วต้องทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

- อธิบดีผู้พิพากษา โดยอนุมัติประธานศาลฎีกา มีอำนาจออกข้อกำหนดใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐาน แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

- ศาลทรัพย์สินทางปัญญา อาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องให้คู่ความทุกฝ่ายทราบ และไม่ตัดสิทธิคู่ความในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

- ในคดีแพ่ง คู่ความจะแต่งตั้งบุคคลใดซึ่งมีภูมิลำเนาในเขตศาลฯ เพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตนก็ได้ โดยให้ยื่นคำขอต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น

- ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจะอ้างอิงจะสูญหายก่อนที่จะนำมาสืบ หรือเป็นการยากจะนำมาสืบในภายหลัง ก็อาจยื่นคำขอต่อศาลฯ ให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

- ในกรณีที่พระราชบัญญัติจัดตั้งฯ และข้อกำหนดฯ ไม่ได้บัญญัติไว้ ให้นำประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

การอุทธรณ์ คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญา ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้โดยตรงภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษา หรือคำสั่งนั้น และสามารถอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญา ได้ทั้งปัญหาข้อเท็จจริงและปัญหาข้อกฎหมายตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด

เครื่องหมายราชการ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

ลักษณะของเครื่องหมาย มีลักษณะเป็นรูปกลม ลายกลางเป็นรูปพระศูลพาท มีรูปหนังสือ ศีรษะ โลก เครื่องบินและเรือสินค้าประกอบอยู่ด้วย ที่ขอบของเครื่องหมายมีอักษรว่า "ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง"

ความหมาย พระศูลพาทตั้งอยู่ในส่วนบนของวงกลม หมายถึง ศาลยุติธรรมซึ่งเป็นสถาบันที่ผดุงความยุติธรรมให้กับประชาชน ส่วนล่างของวงกลมที่อยู่ใต้พระศูลพาทประกอบด้วย รูปหนังสือ และศีรษะอยู่ในด้านซ้าย ซึ่งหมายถึง จินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นที่มาของทรัพย์สินทางปัญญา และประกอบด้วยรูปโลก เครื่องบิน และเรือสินค้าอยู่ในด้านขวา ซึ่งหมายถึง การค้าระหว่างประเทศ เมื่อนำมารวมอยู่ในฐานของพระศูลพาท จึงหมายถึง ศาลยุติธรรมซึ่งเป็นศาลชั้นอุทธรณ์ ทำหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

ประวัติ ผู้ออกแบบเครื่องหมายราชการหรือตราของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง คือ นางสาวพวงชมพู โชตินุชิต เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 6 ว. กระทรวงยุติธรรม ซึ่งได้รับแนวความคิดมาจาก นายสุประดิษฐ์ หุดะสิงห์ ที่ให้จัดทำตราของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางขึ้นโดยให้ยึดถือหลักว่า ตราของศาลนี้ควรจะมี

ลักษณะที่เข้าใจง่าย และประกอบด้วยศิระมณุษย์ เครื่องบิน และเรือสินค้าอยู่ด้วย เพื่อจะสื่อให้เข้าใจ โดยง่ายถึงลักษณะของทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ คณะผู้บริหารชุดแรกของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง คนอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็น นายบุญรอด ตันประเสริฐ นายกนก อินทร์พริ้ง และนายสุทธิพล ทวีชัยการ ล้วนมีส่วนในการคัดเลือกผู้ออกแบบ แสดงความคิดเห็นและติชม จนทำให้ตราของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง มีลักษณะตามที่ปรากฏในปัจจุบัน ต่อมาสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้กำหนดตราดังกล่าวเป็น เครื่องหมายราชการของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง โดยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม 114 ตอนพิเศษ 91 ง ลงวันที่ 7 ตุลาคม 2540

รายนามผู้พิพากษา ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

1. นายอัศวิน สุมวงศ์	อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
2. นายบุญรอด ตันประเสริฐ	รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
3. นายกนก อินทร์ทรัพย์	รองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
4. นายพรเพชร วิชิตชลชัย	ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
5. นายโชติช่วง ทัพวงศ์	ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
6. นายสุนัย มโนมัยอุดม	ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
7. นายนิพนธ์ พิทยพาณิชย์	ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่ง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
8. นายวัล ตังสมิตร	ผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
9. นายจักร อดตโม	ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งธนบุรี ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
10. นายวันชัย ศศิโรจน์	ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดพิษณุโลก ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
11. นางสาววิชา นาควัชร	ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

12. นายวิชัย อริยะนันท์ทะ ข้าราชการตุลาการ ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการเพื่อมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอาญา ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
13. นายไมตรี ศิริเมธารักษ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลแขวงสุราษฎร์ธานี ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
14. นายอมรเทพ การะโชติ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
15. นายชาติชาย กริชชาญชัย ผู้พิพากษาศาลแพ่ง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแพ่งกรุงเทพใต้ ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
16. นางปลื้มจิต จุลฤกษ์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
17. นายวุฒิพงษ์ เวชยานนท์ ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
18. นายจักรกฤษณ์ เจนเจษฎา ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลประจำกระทรวง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
19. นายภาณุ รังสีสหัส ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
20. นายสอนชัย ลีราริยกุล รองเลขาธิการศาลอุทธรณ์ภาค 1 ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง
21. นายสุทธิพล ทวีชัยการ ผู้พิพากษาประจำกระทรวง ช่วยทำงานในตำแหน่งเลขานุการศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และ ช่วยทำงานในตำแหน่งผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง อีกตำแหน่งหนึ่ง

รายนามผู้พิพากษาสมทบ
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

—◆—

1. นายกรีธา เขียรลิขิต	21. นายไพฑิต เอกจริยกร
2. นายจุฬา สุขมานพ	22. นายพรชัย คำณวิวัฒน์
3. นายจำนงค์ พันธ์จุฑาบุลย์	23. นางพรรณิ สุกัทรพันธุ์
4. นายชวลิต นิมละอ	24. นายรณรงค์ พวงราช
5. นางชุมาพันธ์ วิเชียรเกื้อ	25. นายเลอสร อณสุภาณจน์
6. นายชูศักดิ์ ชำนาญนตรกิจ	26. นายวันนิวัติ ศรีไกรวิน
7. นางสาวญาดา ประภาพันธ์	27. นายวิเชียร กิรตินิจกาล
8. นายณรงค์ศักดิ์ พิทยพานิชย์	28. นายวิโรจน์ อมตกุลชัย
9. นายธรรมบุญ อานันโทไทย	29. นายวีระวัฒน์ เทพโสธร
10. นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย	30. นายวีรวิทย์ วีรวิทย์
11. นายเอียรชัย มหาศิริ	31. นายสกล หาญสุทธีวารินทร์
12. นายเบญจะ เพชรคล้าย	32. นายสมพร ไพลิน
13. นายประจักษ์ พุทธิสมบัติ	33. นายสนธิ วรปัญญา
14. นายประทีน บุรณบรรพต	34. นายสันติ รัตนสุวรรณ
15. นายประเทือง ศรีรอดบาง	35. นายสันติ วิลาสศักดิ์านนท์
16. นายประพัฒน์ โพธิ์วรคุณ	36. นายสาโรช รัตนาวะดี
17. นายประมุข สวัสดิ์มงคล	37. นายแสงชัย เอกพัฒน์พาณิชย์
18. นายประวิตร ฉัตรตะละดา	38. นายองอาจ มนต์ภาณินวงศ์
19. นายประสิทธิ์ ประพัฒน์มงคลการ	39. นางอมรา เจียรวนนท์
20. นายปรีชา เศรษฐฤทธิ์	40. นายเออร์วิน มุลเลอร์

พระราชบัญญัติ

จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

พ.ศ. 2539

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2539

เป็นปีที่ 51 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และให้มี
วิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญา
และการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.
2539”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

“ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ” หมายความว่า ศาลทรัพย์สินทาง
ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาค

“คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ” หมายความว่า คดีแพ่งและคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา 5 ให้จัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางขึ้น และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีเขตตลอดกรุงเทพมหานคร จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร จังหวัดนครปฐม จังหวัดนนทบุรี และจังหวัดปทุมธานี แต่บรรดาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นนอกเขตของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจะยื่นฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางก็ได้ ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลพินิจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางที่จะไม่ยอมรับพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่งที่ยื่นฟ้องเช่นนั้นได้

มาตรา 6 การจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาค ให้กระทำโดยพระราชบัญญัติ ซึ่งจะต้องระบุเขตศาลและกำหนดที่ตั้งศาลนั้นไว้ด้วย

มาตรา 7 ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้

- (1) คดีอาญาเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ และสิทธิบัตร
- (2) คดีอาญาเกี่ยวกับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ถึงมาตรา 275
- (3) คดีแพ่งเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า ลิขสิทธิ์ สิทธิบัตร และคดีพิพาทตามสัญญาถ่ายทอดเทคโนโลยี หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิ
- (4) คดีแพ่งอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 271 ถึงมาตรา 275
- (5) คดีแพ่งเกี่ยวกับการซื้อขาย แลกเปลี่ยนสินค้า หรือตราสารการเงินระหว่างประเทศ หรือการให้บริการระหว่างประเทศ การขนส่งระหว่างประเทศ การประกันภัยและนิติกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง

(6) คดีแพ่งเกี่ยวกับเลตเตอร์ออฟเครดิตที่ออกเกี่ยวเนื่องกับกิจกรรมตาม (5) การส่งเงินเข้ามาในราชอาณาจักรหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักร ทรัพย์สินซึ่ง รวมทั้งการประกันเกี่ยวกับกิจการดังกล่าว

(7) คดีแพ่งเกี่ยวกับการกักเรือ

(8) คดีแพ่งเกี่ยวกับการทุบตลาด และการอุดหนุนสินค้าหรือการให้บริการจากต่างประเทศ

(9) คดีแพ่งหรือคดีอาญาที่เกี่ยวกับข้อพิพาทในการออกแบบวงจรรวมการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ ชื่อทางการค้า ชื่อทางภูมิศาสตร์ที่แสดงถึงแหล่งกำเนิดของสินค้า ความลับทางการค้า และการคุ้มครองพันธุ์พืช

(10) คดีแพ่งหรือคดีอาญาที่มีกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

(11) คดีแพ่งเกี่ยวกับอนุญาโตตุลาการเพื่อระงับข้อพิพาทตาม (3) ถึง (10)

คดีที่อยู่ในเขตอำนาจของศาลเยาวชนและครอบครัวไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา 8 เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเปิดทำการแล้ว ห้ามมิให้ศาลชั้นต้นอื่นรับคดีที่อยู่ในอำนาจศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศไว้พิจารณาพิพากษา

มาตรา 9 ในกรณีมีปัญหาว่าคดีใดจะอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศหรือไม่ ไม่ว่าปัญหานั้นจะเกิดขึ้นในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศหรือศาลยุติธรรมอื่น ให้ศาลนั้นรอการพิจารณาพิพากษาคดีไว้ชั่วคราวแล้วเสนอปัญหานั้นให้ประธานศาลฎีกาเป็นผู้วินิจฉัย คำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาให้เป็นที่สุด

มาตรา 10 คดีที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ภาควิชาความทุกฝ่ายอาจตกลงกันร้องขอต่อศาลนั้น ให้โอนคดีไปพิจารณาพิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางได้ แต่ห้ามมิให้อนุญาตตามคำขอเช่นนั้น เว้นแต่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจะได้ยินยอมก่อน

มาตรา 11 ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นศาลชั้นต้นตามพระธรรมนูญศาลยุติธรรม และให้นำบทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมมาใช้บังคับแก่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศโดยอนุโลม

หมวด 2

ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา 12 ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศทุกศาล ให้มีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาสมทบตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา 13 ในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาค ให้มีอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง และอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคศาลละหนึ่งคนและให้มีรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางและรองอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคตามจำนวนที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา 14 ผู้พิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา 15 ผู้พิพากษาสมทบจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศซึ่งคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และต้องมีคุณสมบัติตาม (1) ถึง (4) และไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม (5) ถึง (9) ดังต่อไปนี้

- (1) มีสัญชาติไทย
- (2) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบปีบริบูรณ์
- (3) ได้รับการอบรมในเรื่องความมุ่งหมายของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและหน้าที่ตุลาการมาแล้วตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (4) มีความรู้ความชำนาญทางทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศ
- (5) เป็นผู้มีคุณสมบัติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
- (6) เป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัว
- (7) เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (8) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือมีกายหรือจิตใจไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้พิพากษาสมทบ หรือเป็นโรคที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(9) เป็นข้าราชการการเมือง กรรมการพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง สมาชิกวุฒิสภา ผู้บริหารหรือสมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ผู้บริหารราชการส่วนท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการอัยการ ข้าราชการตำรวจ หรือทนายความ

ผู้พิพากษาสมทบให้ดำรงตำแหน่งคราวละห้าปี แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งให้ดำรงตำแหน่งต่อไปอีกก็ได้

ก่อนเข้ารับหน้าที่ ผู้พิพากษาสมทบต้องปฏิญาณตนต่อหน้าอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางว่าจะปฏิบัติหน้าที่โดยเที่ยงธรรมและรักษาความลับในราชการ

มาตรา 16 ผู้พิพากษาสมทบพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ออกตามวาระ
- (2) ตาย
- (3) ลาออก
- (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา 15
- (5) ขาดการปฏิบัติหน้าที่ตามกำหนดถึงสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (6) ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่การเป็นผู้พิพากษาสมทบ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (2) หรือ (3) ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ถ้าเป็นการพ้นจากตำแหน่งตาม (4) (5) หรือ (6) ต้องได้รับความเห็นชอบของคณะกรรมการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการ และให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พ้นจากตำแหน่ง

มาตรา 17 ในกรณีที่ตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบว่างลงเพราะเหตุอื่นนอกจากถึงคราวออกตามวาระตามมาตรา 16 (1) จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งบุคคลซึ่งคณะกรรมการตุลาการคัดเลือกขึ้นแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้ เว้นแต่วาระของผู้พิพากษาสมทบเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวันจะไม่แต่งตั้งบุคคลแทนก็ได้ ให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนดำรงตำแหน่งแทน

มาตรา 18 ในกรณีที่ยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งผู้พิพากษาสมทบขึ้นใหม่ หรือมีการแต่งตั้งแล้วแต่ยังไม่ได้เข้ารับหน้าที่ ให้ผู้พิพากษาสมทบซึ่งออกไปตามวาระคงอยู่ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน และให้มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่ตนได้นั่งพิจารณาไว้ก่อนจนกว่าจะเสร็จคดีนั้น แต่ต้องไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันครบกำหนดออกตามวาระ

มาตรา 19 ภายใต้งบบังคับมาตรา 20 และมาตรา 21 ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศต้องมีผู้พิพากษาไม่น้อยกว่าสองคนและผู้พิพากษาสมทบอีกหนึ่งคนจึงจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาคดีได้ ส่วนการทำคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลนั้นจะต้องบังคับตามเสียงฝ่ายข้างมาก

มาตรา 20 ผู้พิพากษาศาลทฤษฎีเส้นทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศคนใดคนหนึ่งมีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาหรือออกคำสั่งใดๆ นอกจากการนั่งพิจารณาและพิพากษาคดีได้

มาตรา 21 เมื่อศาลทฤษฎีเส้นทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเห็นเป็นการสมควร จะให้ศาลอื่นหรือเจ้าพนักงานศาลทำการสืบพยานหลักฐานส่วนใดส่วนหนึ่งแทนได้ การสืบพยานหลักฐานดังกล่าวจะกระทำในศาลหรือนอกศาลก็ได้

ในกรณีที่การสืบพยานหลักฐานตามวรรคหนึ่งเป็นการสืบพยานหลักฐานของฝ่ายใดทักในคดีอาญาจะกระทำลับหลังจำเลยไม่ได้ ทั้งจะต้องให้จำเลยมีโอกาสถามค้านพยานบุคคลหรือคัดค้านพยานหลักฐานอื่นได้อย่างเต็มที่ เว้นแต่จะเป็นกรณีที่อาจสืบพยานหลักฐานลับหลังจำเลยได้ตามมาตรา 172 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา 22 ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทฤษฎีเส้นทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทฤษฎีเส้นทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาค แล้วแต่กรณี หรือผู้ทำการแทนในตำแหน่งดังกล่าว กำหนดเวรปฏิบัติการณ์ของผู้พิพากษาสมทบซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่

ผู้พิพากษาสมทบซึ่งนั่งพิจารณาคดีใดจะต้องพิจารณาคดีนั้นจนเสร็จ เว้นแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้เพราะเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ในกรณีเช่นว่านี้ ให้ผู้มีอำนาจตามวรรคหนึ่งจัดให้ผู้พิพากษาสมทบคนอื่นปฏิบัติหน้าที่แทน

ผู้พิพากษาสมทบจะได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 23 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับแก่การคัดค้านผู้พิพากษาสมทบโดยอนุโลม

มาตรา 24 ผู้พิพากษาสมทบเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งตุลาการตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 25 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยวินัยและการรักษาวินัยสำหรับข้าราชการตุลาการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายตุลาการมาใช้บังคับแก่ผู้พิพากษาสมทบโดยอนุโลม

หมวด 3

วิธีพิจารณาคดีทฤษฎีเส้นทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

มาตรา 26 กระบวนการพิจารณาในศาลทฤษฎีเส้นทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และข้อกำหนดตามมาตรา 30 ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติ

และข้อกำหนดดังกล่าว ให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 27 ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศดำเนินการนั่งพิจารณาคดีติดต่อกันไปโดยไม่เลื่อนคดีจนกว่าจะเสร็จการพิจารณา เว้นแต่มีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงเสียได้และเมื่อเสร็จการพิจารณาคดี ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศรับทำคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา 28 ถ้าบุคคลใดเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนอาจต้องอ้างอิงในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาเมื่อมีคดีทรัพย์สินทางปัญญาหรือการค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้น หรือถ้าคู่ความฝ่ายใดในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานที่ตนจำแนงจะอ้างอิงจะสูญหายเสียก่อนที่จะนำมาสืบหรือเป็นการยากที่จะนำสืบในภายหลังบุคคลนั้นหรือคู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำขอต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศโดยทำเป็นคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานนั้นไว้ทันที

เมื่อศาลได้รับคำขอเช่นนั้น ให้ศาลหมายเรียกผู้ขอและคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องมาศาล และเมื่อได้ฟังบุคคลเหล่านั้นแล้ว ให้ศาลสั่งคำขอตามที่เห็นสมควร ถ้าศาลสั่งอนุญาตตามคำขอแล้วให้สืบพยานหลักฐานไปตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ส่วนรายงานและเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนั้นให้ศาลเก็บรักษาไว้

มาตรา 29 ในกรณีมีเหตุฉุกเฉิน เมื่อมีการยื่นคำขอตามมาตรา 28 ผู้ยื่นคำขอจะยื่นคำร้องรวมไปด้วยเพื่อให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศมีคำสั่งหรือออกหมายตามที่ขอโดยไม่ชักช้า และถ้าจำเป็นจะขอให้ศาลมีคำสั่งให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานที่ขอสืบไว้ก่อน โดยมีเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ศาลเห็นสมควรก็ได้

ให้นำมาตรา 261 ถึงมาตรา 263 และมาตรา 267 ถึงมาตรา 269 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้แก่กรณีตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

มาตรา 30 เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยอนุมติประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อกำหนดใดๆ เกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศได้ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องไม่ทำให้สิทธิในการต่อสู้คดีอาญาของจำเลยต้องลดน้อยกว่าที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

ข้อกำหนดนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา 31 ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องให้คู่ความทุกฝ่ายทราบและไม่ตัดสิทธิคู่ความในอันที่จะขอให้เรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญฝ่ายตนมาให้ความเห็นโต้แย้งหรือเพิ่มเติมความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญดังกล่าว

มาตรา 32 ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ขอให้มาให้ความเห็นมีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง และค่าเช่าที่พักตามระเบียบที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด

มาตรา 33 ในคดีแพ่ง คู่ความจะแต่งตั้งบุคคลใดซึ่งมีภูมิลำเนาในเขตศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตนก็ได้โดยให้ยื่นคำขอต่อศาลที่พิจารณาคดีนั้น เมื่อศาลอนุญาตแล้ว จะส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งนั้นก็ได้

ถ้าคู่ความไม่มีภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานในเขตศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่พิจารณาคดี ศาลนั้นจะสั่งให้คู่ความแต่งตั้งบุคคลซึ่งมีภูมิลำเนาในเขตศาลนั้นซึ่งจะเป็นการสะดวกในการส่งคำคู่ความหรือเอกสารภายในเวลาที่ศาลกำหนดเพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนก็ได้

ถ้าคู่ความไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาลตามวรรคสอง การส่งคำคู่ความหรือเอกสารจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ศาลที่พิจารณาคดี แจ้งให้คู่ความมารับคำคู่ความหรือเอกสารนั้นแทนการส่งโดยวิธีอื่นก็ได้ การส่งคำคู่ความหรือเอกสารโดยวิธีเช่นนี้ให้มีผลใช้เมื่อพ้นสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศ

การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้ง ให้กระทำได้เช่นเดียวกับการส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่คู่ความหรือการส่งโดยวิธีอื่นแทนดังที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง การส่งคำคู่ความหรือเอกสารแก่บุคคลซึ่งได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคนี้ให้มีผลใช้เมื่อพ้นเจ็ดวันนับแต่วันส่งหรือสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการส่งโดยวิธีอื่นแทน

มาตรา 34 ในคดีแพ่ง เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศแจ้งกำหนดนัดพิจารณาให้คู่ความฝ่ายใดทราบแล้ว คู่ความฝ่ายนั้นไม่มาศาลตามกำหนดนัด ให้เป็นหน้าที่ของคู่ความฝ่ายนั้นมารับทราบกำหนดนัดต่อไปจากศาลเอง หากไม่มารับทราบ ให้ถือว่าคู่ความฝ่ายนั้นได้รับทราบกำหนดนัดต่อไปแล้ว

มาตรา 35 ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท และบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นไว้ด้วย

มาตรา 36 ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ในความผิดที่เกี่ยวข้องกัน และบางกรรมไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจะรับพิจารณาพิพากษาทุกกรรมหรือไม่รับพิจารณาพิพากษาเฉพาะกรรมใดกรรมหนึ่งหรือหลายกรรมที่ไม่อยู่ในอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ โดยให้โจทก์แยกฟ้องเป็นคดีใหม่ยังศาลที่มีอำนาจก็ได้ ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความสะดวกและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นสำคัญ

มาตรา 37 ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกำหนด เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศพิจารณาเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความร้องขอ ศาลมีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็นและเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

หมวด 4

อุทธรณ์

มาตรา 38 ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา คำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศนั้น ให้อุทธรณ์ไปยังศาลฎีกาได้ภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้อ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้น

มาตรา 39 ในคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ห้ามมิให้อุทธรณ์คำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้ให้จำเลยอุทธรณ์ในปัญหาข้อเท็จจริงได้

- (1) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุกหรือลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก
- (2) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก แต่ศาลรื้อการลงโทษไว้
- (3) ศาลพิพากษาว่าจำเลยมีความผิด แต่ศาลรื้อการกำหนดโทษไว้
- (4) จำเลยต้องคำพิพากษาให้ลงโทษปรับเกินห้าพันบาท

มาตรา 40 ในคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ตามมาตรา 39 ถ้าผู้พิพากษาคนใด ซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาหรือทำความเห็นแย้งรับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์อุทธรณ์ อัยการสูงสุดหรือพนักงานอัยการ ซึ่งอัยการสูงสุดมอบหมายรับรองในอุทธรณ์ว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ ก็ให้รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณาต่อไป

มาตรา 41 ในคดีแพ่งที่ราคาทรัพย์สินหรือจำนวนทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นอุทธรณ์ไม่เกินสองแสนบาท หรือไม่เกินจำนวนที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกาห้ามมิให้คู่ความอุทธรณ์ คำพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในปัญหาข้อเท็จจริง เว้นแต่ผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีนั้นได้ทำความเห็นแย้งไว้ หรือได้รับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือถ้าไม่มีความเห็นแย้งหรือคำรับรองเช่นว่านี้ต้องได้รับอนุญาตให้อุทธรณ์เป็นหนังสือจากอธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคแล้วแต่กรณี

มาตรา 42 การขอให้ผู้พิพากษาซึ่งนั่งพิจารณาคดีในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศรับรองว่ามีเหตุอันควรอุทธรณ์ได้ หรือการขอให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคอุทธรณ์ ให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องถึงผู้พิพากษาผู้นั่งพิจารณาคดีคนใดคนหนึ่งหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลนั้น แล้วแต่กรณี พร้อมกับคำฟ้องอุทธรณ์ต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเมื่อศาลได้รับคำร้องเช่นนั้นแล้ว ให้ศาลส่งคำร้องพร้อมด้วยสำนวนความไปยังผู้พิพากษาหรืออธิบดีผู้พิพากษาศาลดังกล่าว แล้วแต่กรณี

มาตรา 43 ให้ประธานศาลฎีกาจัดตั้งแผนกคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้นในศาลฎีกาเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่อุทธรณ์ขึ้นมาในการนี้ให้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งโดยเร็ว

มาตรา 44 ในคดีที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศรับอุทธรณ์ส่งมาให้ศาลฎีกานั้น หากศาลฎีกาพิจารณาเห็นว่าอุทธรณ์ดังกล่าวต้องห้ามตามกฎหมาย ให้พิพากษายกอุทธรณ์ แต่ถ้าศาลฎีกาพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาด จะรับพิจารณาพิพากษาคดีที่ต้องห้ามอุทธรณ์ดังกล่าวนั้นก็ได้อีก

มาตรา 45 ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นอุทธรณ์และชั้นฎีกามาใช้บังคับแก่การพิจารณาพิพากษาและการชี้ขาดตัดสินคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในศาลฎีกาโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา 46 คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลชั้นต้นในวันเปิดทำการของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่ได้จัดตั้งขึ้นตามมาตรา 5 ให้ศาลชั้นต้นนั้นคงพิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จ โดยถือว่าคดีนั้นมีใช้คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าคู่ความทุกฝ่ายตกลงกันร้องขอให้โอนคดีนั้นไปพิจารณาพิพากษาในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษายกในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเปิดทำการ ก็ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศนั้นรับคดีไว้พิจารณาพิพากษาต่อไป

มาตรา 47 ในระหว่างที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคยังมิได้เปิดทำการในท้องที่ใดให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีเขตในท้องที่

นั้นด้วย ในคดีแพ่งโจทก์จะยื่นฟ้องคำฟ้องต่อศาลจังหวัดที่จำเลยมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตศาลหรือต่อศาลจังหวัดที่มีมูลคดีเกิดขึ้นในเขตศาลก็ได้ และในคดีอาญา โจทก์จะยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้น หรือจำเลยมีที่อยู่หรือถูกจับได้หรือท้องที่ที่เจ้าหน้าที่เจ้าพนักงานทำการสอบสวนจำเลยก็ได้ให้ศาลจังหวัดแจ้งไปยังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางรับคดีนั้นไว้แล้วจะออกไปทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลจังหวัดแห่งท้องที่นั้น หรือจะกำหนดให้ทำการไต่สวนมูลฟ้อง นั่งพิจารณาและพิพากษาคดี ณ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางก็ได้ ตามที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางจะเห็นสมควร

ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางอาจขอให้ศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่โจทก์ยื่นคำฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นใดดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ อันมิใช่เป็นการวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทแห่งคดีได้ตามความจำเป็น ในกรณีเช่นนี้ให้ศาลจังหวัดนำวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศในหมวด 3 มาใช้บังคับแก่การดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลนั้น

ให้ศาลจังหวัดที่โจทก์ยื่นฟ้องไว้หรือศาลจังหวัดอื่นตามวรรคสอง มีอำนาจออกหมายจับหรือปล่อยชั่วคราวผู้ต้องหาหรือจำเลยได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศเป็นคดีที่มีลักษณะพิเศษแตกต่างจากคดีอาญาและคดีแพ่งโดยทั่วไป ซึ่งหากได้รับการพิจารณาโดยผู้พิพากษาซึ่งมีความรู้และความเข้าใจในเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ โดยมีบุคคลภายนอกซึ่งมีความรู้และความเข้าใจเรื่องดังกล่าวเข้ามาร่วมพิจารณาและพิพากษาคดีด้วย จะทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยรวดเร็วมีประสิทธิภาพและเหมาะสมยิ่งขึ้น สมควรจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศขึ้นเพื่อพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศโดยเฉพาะโดยวิธีพิจารณาคดีเป็นพิเศษ เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว และเที่ยงธรรมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(Translation)

**The Act for
the Establishment of and Procedure for
Intellectual Property and
International Trade Court**

B.E. 2539 (1996)

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

GIVEN ON THE 14TH DAY OF OCTOBER, B.E. 2539;

Being the 51st Year of the Present Reign.

His Majesty King Bhumibol Adulyadej has been graciously pleased to proclaim that:

Whereas it is expedient to establish intellectual property and international trade courts as well as the procedure for intellectual property and international trade cases,

BE IT THEREFORE ENACTED BY THE KING, by and with the advice and consent of the National Assembly, as follows:

Section 1. This Act shall be called, "The Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E.2539."

Title*

Section 2. This Act shall come into force from the date following its publication in the Government Gazette.

Commencement

Section 3. In this Act:

Definitions

"Intellectual Property and International Trade Courts" means the Central Intellectual Property and International Trade Court and Regional Intellectual Property and International Trade Courts;

"Intellectual Property and International Trade Cases" means civil and criminal cases under the jurisdiction of the intellectual property and international trade courts.

Section 4. The Minister of Justice shall be in charge of this Act and shall be empowered to issue Ministerial Regulations under this Act.

Minister in charge and issuance of Ministerial Regulations

Ministerial Regulations shall come into force after their publication in the Government Gazette.

* Marginal notes are added by the translators of this Act for the purpose of convenience in reference. Since they are not officially parts of the Act, they may not be cited for interpretation of the Act.

CHAPTER 1

INTELLECTUAL PROPERTY AND INTERNATIONAL TRADE COURTS

Section 5. The Central Intellectual Property and International Trade Court shall be established. The date on which it shall be inaugurated shall be proclaimed by Royal Decree.

Establishment and jurisdiction of the Central Intellectual Property and International Trade Court

The Central Intellectual Property and International Trade Court shall have jurisdiction throughout Bangkok Metropolis, Samut Prakarn, Samut Sakorn, Nakorn Pathom, Nonthaburi and Pathum Thani Provinces. However, any intellectual property and international trade cases arising outside the jurisdiction of the Central Intellectual Property and International Trade Court may be filed with the Central Intellectual Property and International Trade Court. It shall be the discretion of the Central Intellectual Property and International Trade Court to determine whether to reject such cases.

Section 6. The establishment of a regional intellectual property and international trade court shall be made by an Act which shall also specify its jurisdiction and location.

Establishment of Regional Intellectual Property and International Trade Court

Section 7. The intellectual property and international trade courts shall have jurisdiction over the following matters:

Jurisdiction of the Court

- (1) Criminal cases regarding trade marks, copyrights and patents;
- (2) Criminal cases regarding offences under Sections 271- 275 of the Criminal Code;

- (3) Civil cases regarding trade marks, copyrights, patents and cases arising from agreements on technology transfers or licensing agreements;
- (4) Civil cases in connection with offences under Sections 271 - 275 of the Criminal Code;
- (5) Civil cases regarding international sale, exchange of goods or financial instruments, international services, international carriage, insurance and other related juristic acts;
- (6) Civil cases regarding Letters of Credit issued in connection with transactions under (5), inward and outward remittance of funds, trust receipts, and provision of guarantees in connection therewith;
- (7) Civil cases regarding arrest of ships;
- (8) Civil cases regarding dumping and subsidization of goods or services from aboard;
- (9) Civil or criminal cases regarding disputes over layout-designs of integrated-circuits, scientific discoveries, trade names, geographical indications, trade secrets and plant varieties protection;
- (10) Civil or criminal cases that are prescribed to be under the jurisdiction of the

intellectual property and international trade courts;

(11) Civil cases regarding arbitration to settle disputes under (3) - (10).

Cases falling under the jurisdiction of juvenile and family courts shall not be under the jurisdiction of intellectual property and international trade courts.

Section 8. Once an intellectual property and international trade court is inaugurated, no other courts of first instance shall accept a case that falls under the jurisdiction of the intellectual property and international trade courts for adjudication.

Exclusive
Jurisdiction

Section 9. Where there is a dispute as to jurisdiction, whether the dispute arises in the intellectual property and international trade court or in other courts of justice; the court shall stay the proceedings and submit the matter to the President of the Supreme Court for a ruling. Such ruling shall be final.

Conflict of
Jurisdiction

Section 10. Parties in a case which is pending in a regional intellectual property and international trade court may agree to file a petition with such court to transfer the case to the Central Intellectual Property and International Trade Court for adjudication, provided that such court shall not grant the request without prior consent of the Central Intellectual Property and International Trade Court.

Transfer of Cases

Section 11. The intellectual property and international trade court shall be the courts of first instance under the Law Governing the Organization of Courts of Justice. The provisions

Hierarchy of the Court
and the Application of
the Law Governing the
Organization of the
Courts

of the Law Governing the Organization of Courts of Justice shall apply to the intellectual property and international trade courts *mutatis mutandis*.

CHAPTER 2

JUDGES IN THE INTELLECTUAL PROPERTY AND INTERNATIONAL TRADE COURTS

Section 12. The number of judges and associate judges in an intellectual property and international trade court shall be determined by the Minister of Justice.

Number of Judges

Section 13. In the Central Intellectual Property and International Trade Court and each Regional Intellectual Property and International Trade Court, there shall be a Chief Justice, and Deputy Chief Justices in such number to be determined by the Minister of Justice.

Number of Chief
Justice and Deputy
Chief Justice

Section 14. Judges of the intellectual property and international trade courts shall be appointed by the King from the judicial officials under the Law on Judicial Service who possess competent knowledge of the matters relating to intellectual property or international trade.

Appointment of
Judges

Section 15. Associate judges shall be appointed by the King from intellectual property or international trade proficientes selected by the Judicial Service Commission under the Law on Judicial Service, in accordance with the rules and methods prescribed in the Ministerial Regulations. An associate judge shall possess the qualifications specified in (1) to (4), and shall have none of the prohibited characteristics specified in (5) to (9), as follows:

Appointment of
Associate Judges and
their Qualifications

- (1) Being Thai nationality;
- (2) Being not less than thirty years of age;
- (3) Having been trained on the purposes of the intellectual property and international trade court and on the judicial duties in accordance with the rules and methods prescribed in the Ministerial Regulations;
- (4) Having knowledge and expertise in intellectual property or international trade;
- (5) Having bad behaviour or lacking good morals;
- (6) Being insolvent;
- (7) Having been imprisoned by a final judgment, except for an offence committed by negligence or a petty offence;
- (8) Being incompetent, quasi-incompetent, mentally infirm, physically or mentally unfit for the position of associate judge or having contracted diseases as specified in the Ministerial Regulations;
- (9) Being a political official, a committee member or staff of any political party, a member of the National Assembly, an executive to the Bangkok Metropolitan or a member of the Bangkok Metropolitan Assembly, an executive to a local administration or a member of any local

council, a public prosecutor, a police officer or an attorney.

Each associate judge shall hold office for a term of five years, but may be reappointed by the King.

Prior to taking office, associate judges shall make a solemn declaration before the Chief Justice of the Central Intellectual Property and International Trade Court that they shall justly perform their duties and maintain all official secrets.

Section 16. An associate judge shall cease office upon:

Cessation of office
of associate judges

- (1) Expiration of one's term;
- (2) Death;
- (3) Resignation;
- (4) Lacking qualifications or having any prohibited characteristics under Section 15;
- (5) Having been absent from one's assigned duties for three consecutive times without justification;
- (6) Behaving improperly rendering oneself unfit to be associate judge.

The cessation of office by virtue of (2) or (3) shall be reported to the King. The cessation of office by virtue of (4), (5) or (6) must be approved by the Judicial Committee under the Law on Judicial Service and shall be tendered to the King for removal.

Section 17. Where a position of an associate judge is vacant by virtue of any grounds apart from the termination of one's term under Section 16(1), the King shall appoint a person selected by the Judicial Committee to fill the vacancy. If the remaining term is less than one hundred and eighty days, a new associate judge may not be appointed. The replacing associate judge shall hold office for the remaining term of the associate judge whom he replaced.

Replacement of
associate judges

Section 18. Where the replacing associate judge is not appointed or has been appointed but has not reported to work, the leaving associate judge whose term has expired shall continue to perform his duties and be empowered to adjudicate the cases that he has been hearing until such cases are disposed of, but shall not retain his office for more than sixty days after the expiration date of his term.

Temporary
retention in office
of a retiring
associate judge

Section 19. Subject to the provisions of Sections 20 and 21, at least two judges and one associate judge shall be present to form a quorum for the adjudication. Judgment or order of the court shall require a majority vote.

Quorum of the
bench

Section 20. A judge in the intellectual property and international trade court shall be empowered to conduct any proceedings or issue any orders, in addition to the adjudication.

Power of a judge

Section 21. Where the intellectual property and international trade court deems appropriate, it may empower another court or its court officer to examine any evidence on its behalf. The examination of such evidence may be conducted in or outside the court.

Commissioning
another court or a
court official to
examine evidence

In the case where evidence to be examined under paragraph one is the evidence of the prosecutor in a criminal case, the examination shall not be conducted in the absence of the accused. Furthermore, the accused shall be given full opportunity to cross-examine the witness or to oppose other evidence, save in the case where the evidence may be examined in the absence of the accused by virtue of Section 172 *bis* of the Criminal Procedural Code.

Section 22. The Chief Justice of the Central Intellectual Property and International Trade Court or the Chief Justice of a Regional Intellectual Property and International Trade Court, as the case may be, or the person acting on his behalf shall arrange a rota for the associate judges to perform their duties in court.

Rotation of an
associate judge
Temporary
replacement of an
associate judge

An associate judge who hears any case shall sit in that case until it is disposed of unless he is unable to perform his duties because of illness or other necessities. In such a case, the person empowered under paragraph one shall call on another associate judge to replace him.

An associate judge shall receive allowance, transportation and accommodation expenses and other remunerations as prescribed by the Royal Decree.

Remuneration of
an associate judge

Section 23. The provisions on the Challenge of Judges under the Civil Procedural Code shall apply *mutatis mutandis* to associate judges.

Challenge of an
associate judge

Section 24. An associate judge shall be a judicial officer under the Criminal Code.

An associate judge
as a judicial officer

Section 25. The provisions on Discipline and Disciplinary Actions of Judicial Officials under The Law on Judicial Service shall apply *mutatis mutandis* to associate judges.

Discipline of and disciplinary action against an associate judge

CHAPTER 3

PROCEDURE OF INTELLECTUAL PROPERTY AND INTERNATIONAL TRADE CASES

Section 26. Proceedings in the intellectual property and international trade courts shall be in accordance with the provisions of this Act and the Rules issued under Section 30. Where there are no provisions and Rules on the issue, the provisions of the Civil Procedural Code, the Criminal Procedure Code or the Act for the Establishment of Kwaeng Court and its Criminal Procedure Code shall apply *mutatis mutandis*.

Applicable rules and procedural laws

Section 27. The intellectual property and international trade court shall proceed with the hearing without adjournment until the hearing is over, save in the case of unavoidable necessities. After the hearing is over, the court shall promptly render a judgment or order.

Hearing without adjournment

Section 28. Where a person apprehends that the evidence on which he may have to rely in the future will be lost or become difficult to produce, or where a party to a case apprehends that the evidence on which he intends to rely will be lost before he can adduce it in Court or become difficult to adduce at a later stage, such person or party may apply to the

Procedure for early taking of evidence

Court by petition or motion for an order directing such evidence to be taken at once.

Upon receipt of such application, the Court shall summon the applicant and the opposing party or third person concerned, and after having heard them, shall decide on the application as it thinks fit. If the application is granted, the evidence shall be examined as prescribed by law. The memorandum and other documents relating thereto shall be kept by the Court.

Section 29. In case of an emergency, when an application is filed under Section 28, the applicant may simultaneously file a motion to the effect that the court may issue an order or a warrant without delay. Where necessary, the applicant may also request the court to seize or attach the documents or materials that will be adduced as evidence upon any conditions as the Court may think fit.

Emergency measure
for Section 28

The provisions of sections 261 to 263 and sections 267 to 269 of the Civil Procedural Code shall apply *mutatis mutandis* to the cases referred to in paragraph one.

Section 30. For the purpose to ensure convenience, expediency and fairness of the proceedings, the Chief Justice of the Central Intellectual Property and International Trade Court shall be empowered, subject to the approval of the President of the Supreme Court, to issue Rules of the Court on proceedings and hearing of evidence in the intellectual property and international trade cases provided that such provisions shall not impair the right of defence of an accused in a criminal case.

Power to issue
procedural rules
of the Court

Such Rules shall come into force after their publication in the Government Gazette.

Section 31. The intellectual property and international trade court may call any knowledgeable persons or experts to appear and give opinions for its consideration. The court shall notify all parties of such calling and shall not debar the parties from requesting the court to call their knowledgeable persons or experts to give opinions on their behalf in order to give contradictory or additional opinion to the opinions of such knowledgeable persons or experts.

Amicus curiae

Section 32. The knowledgeable persons or experts whom the intellectual property and international trade court has called to appear and give opinions shall be entitled to allowance, transportation and accommodation expenses in accordance with the Regulations prescribed by the Ministry of Justice.

Allowance and expenses of *amicus curiae*

Section 33. In a civil case, a party may appoint any person who domiciles in the jurisdiction of the intellectual property and international trade court to receive pleadings or documents on its behalf, by submitting a Request to the competent court. After the approval of the court, such pleadings or documents may be served on the appointed person.

Agents for service of process

If any party has no domicile or place of business in the jurisdiction of the intellectual property and international trade court before which the case is pending, the court may, for the sake of convenience, order that party to appoint a person who domiciles in its jurisdiction to receive pleadings or documents on that party's behalf within the prescribed period.

If the concerned party fails to comply with the court order issued under paragraph two, the service of pleadings and documents may be conducted by posting the same at the court

before which the case is pending or by notifying the parties concerned to collect the same from the court in lieu of service by other means. Pleadings or documents served by such means shall be effective after fifteen days have elapsed from the posting date.

Service of pleadings or documents to the appointed person may be conducted in the same manner as service to the parties or conducted by such other means provided in the Civil Procedural Code. Service of pleadings or documents to the person appointed as aforesaid shall be effective after seven days have elapsed after the posting date or fifteen days have elapsed after the date of service by other means.

Section 34. In a civil case, when the intellectual property and international trade court has notified a party of the hearing date and such party does not appear in court on the scheduled date, it shall be the duty of such party to inquire the court about the next hearing date. Otherwise, that party shall be deemed to have noted the same.

Notification of
hearing dates

Section 35. In a criminal charge where a single act violates several offences and one of offences falls within the jurisdiction of the intellectual property and international trade court, the court shall also accept other offences for adjudication.

Single act, several
offences

Section 36. In a criminal case where several related offences are filed in the same charge, and some of the offences are not within the jurisdiction of the intellectual property and international trade court, the court may accept all offences for adjudication or reject any one or more of the offences which falls outside its jurisdiction so that the prosecutor may file a new charge with the competent court. In reaching its decision,

Several related
offences in the
same charge

the court shall regard convenience and fairness as its prime consideration.

Section 37. The intellectual property and international trade court may, where necessary and in the interest of justice, shorten or extend the period of time prescribed in this Act or fixed by it, when it thinks fit or upon application of any party concerned.

Shortening or
extension of
period of time

CHAPTER 4

APPEAL

Section 38. Subject to the provisions of this Act, the Civil Procedural Code or the Criminal Procedural Code, an appeal against any judgment or order of the intellectual property and international trade court shall be submitted to the Supreme Court within one month from the date of its pronouncement.

Period for filing
a direct appeal
to the Supreme
Court

Section 39. In a criminal case where the maximum penalty prescribed by law does not exceed three years imprisonment or sixty thousand baht fine or both, no appeal shall lie against any judgment of the intellectual property and international trade court in question of fact, except in the following cases where the accused may appeal against the judgment even with respect to the question of fact:

Limitation for
appeal on
questions of fact in
criminal cases

- (1) The accused is sentenced to imprisonment or is detained in lieu of imprisonment;

- (2) The accused is sentenced to imprisonment, but the imprisonment is suspended;
- (3) The court convicts the accused, but suspends the sentence;
- (4) The accused is fined for more than five thousand baht.

Section 40. In a case where appeal is not allowed under Section 39, if a judge who sat in the case or affixed his signature in the judgment or gave a dissenting opinion, certifies that there is reason to appeal or in a case where the prosecutor exercises the right to appeal, and the Attorney General or the prosecutor delegated by the Attorney General certifies in the appeal that there is reason to appeal, that appeal shall be accepted.

Certification to
appeal

Section 41. In a civil case where the value of the asset or the amount in dispute on appeal does not exceed two hundred thousand baht or does not exceed the amount prescribed in the Royal Decree, no party shall appeal against a judgment of an intellectual property and international trade court with respect to the question of fact unless the judge who sat in the case has made a dissenting opinion or has certified that there is reason to appeal. In the absence of such dissenting opinion or certification, there may be written approval of the Chief Justice of the Central Intellectual Property and International Trade Court or the Chief Justice of a regional intellectual property and international trade court as the case may be.

Limitation for
appeal on
questions of fact in
civil cases

Section 42. In requesting a judge who sat in the case to certify that there is reason to appeal or in requesting the permission of the Chief Justice of the Central Intellectual Property and International Trade Court or the Chief Justice of a regional intellectual property and international trade court, the appellant shall file a Motion with any of the judges who sat in the case or the Chief Justice, as the case may be, together with the appeal to the intellectual property and international trade court. After receipt of the Motion, the court shall forward the Motion and the dossier of the case to the judge or the Chief Justice concerned.

Procedure for requesting the certification to appeal

Section 43. The President of the Supreme Court shall set up an Intellectual Property and International Trade Section in the Supreme Court for the adjudication of intellectual property and international trade cases that may be appealed to the Supreme Court. In this regard, a judgment or an order shall be given promptly.

Intellectual Property and International Trade Section in the Supreme Court

Section 44. In the case where the intellectual property and international trade court has accepted an appeal for submission to the Supreme Court, and the Supreme Court holds that such appeal is prohibited by law, the Supreme Court shall dismiss the appeal. On the other hand, if the Supreme Court deems it appropriate, for reason of fairness, to rectify the same, the Supreme Court may accept and consider the appeal that is prohibited by law.

Power to entertain a prohibited appeal

Section 45. The provisions of this Act and of the Civil Procedural Code or the Criminal Procedural Code governing the proceedings of cases in the Court of Appeal and the Supreme Court shall apply *mutatis mutandis* to the proceedings

Applicable procedural laws in the Supreme Court

of intellectual property and international trade cases in the Supreme Court.

TRANSITIONAL PROVISIONS

Section 46. Cases within the jurisdiction of the intellectual property and international trade court which are pending in a court of first instance on the inauguration date of the intellectual property and international trade court to be established in accordance with Section 5, shall be determined and disposed of by the said court of first instance and shall not be deemed intellectual property and international trade cases under this Act. However, if all parties agree, within 180 days from the inauguration date of the Central Intellectual Property and International Trade Court, to request that their case be transferred to the intellectual property and international trade court that has jurisdiction over the case, such court shall accept the case for adjudication.

Pending cases at the time of inauguration of the Central Intellectual Property and International Trade Court

Section 47. During the period when a regional intellectual property and international trade court has not been opened, the Central Intellectual Property and International Trade Court shall have jurisdiction in the locality. In a civil case, the plaintiff may file a complaint with the provincial court where the defendant is domiciled or with the provincial court where the cause of action occurred. In a criminal case, the prosecutor may file a charge with the provincial court where the offence was committed or was alleged or believed to be committed, or where the accused is domiciled or arrested or where the inquiry official has interrogated the accused. The provincial court shall then notify the Central Intellectual Property and International Trade Court of the matter. After the

Administration of intellectual property and international trade cases prior to the inauguration of a regional intellectual property and international trade court

Central Intellectual Property and International Trade Court has accepted the case for adjudication it may conduct the preliminary examination, the hearing and give judgment at the relevant provincial court or at the Central Intellectual Property and International Trade Court, as it may think fit.

Where necessary, the Central Intellectual Property and International Trade Court may request the provincial court where the plaintiff or the prosecutor has filed the plaint or the charge or any other provincial court to conduct any proceedings which does not amount to giving a ruling on the issue in dispute. In this event, the provincial court shall apply the procedure of intellectual property and international trade cases under Chapter 3 to the proceedings in such case.

The provincial court where the prosecution has been instituted or such other provincial court as is referred to in paragraph two shall be empowered to issue a warrant of detention or grant provisional release of the alleged offender or the accused.

Countersigned
Banharn Silapa-acha
Prime Minister

ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

พ.ศ. 2540

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยอนุมัติประธานศาลฎีกาออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินกระบวนการพิจารณาและการรับฟังพยานหลักฐานใช้บังคับในศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และศาลอื่นที่มีอำนาจดำเนินกระบวนการพิจารณาแทนศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อกำหนดนี้เรียกว่า “ข้อกำหนดคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2540”

ข้อ 2 ข้อกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ลักษณะ 1

ความแพ่ง

หมวด 1

บททั่วไป

การแก้ไขกระบวนการพิจารณาที่ผิดระเบียบหรือผิดพลาด

ข้อ 3 เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม ศาลอาจสั่งให้คู่ความที่ดำเนินกระบวนการพิจารณาผิดระเบียบหรือผิดพลาดทำการแก้ไขให้ถูกต้องได้ภายในระยะเวลาและเงื่อนไขที่ศาลเห็นสมควรกำหนด เว้นแต่ข้อที่ผิดระเบียบหรือผิดพลาดนั้นจะเกิดจากความจงใจหรือละเลยเพิกเฉยของคู่ความฝ่ายนั้น อันเป็นการเอาเปรียบคู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง

การดำเนินกระบวนการพิจารณาตามที่อยู่ความตกลงกัน

ข้อ 4 คู่ความอาจตกลงกันยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปตามที่อยู่ความตกลงกัน ถ้าศาลเห็นสมควรเพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม จะอนุญาตตามคำร้องนั้นก็ได้ เว้นแต่การดำเนินกระบวนการพิจารณาที่อยู่ความร้องขอเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

วิธีการติดต่อระหว่างศาล

ข้อ 5 เพื่อให้กระบวนการพิจารณาเป็นไปโดยสะดวก รวดเร็ว และเที่ยงธรรม การติดต่อระหว่างศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกับศาลอื่นอาจทำโดยโทรสาร สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นแทนการติดต่อโดยทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษหรือประกอบกันก็ได้ โดยคำนึงถึงความจำเป็นเร่งด่วน และความเหมาะสมแก่ลักษณะเนื้อหาของเรื่องที่ทำ การติดต่อ รวมทั้งจำนวนและลักษณะของเอกสาร หรือวัตถุอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ศาลกำหนด

หมวด 2

การดำเนินกระบวนการพิจารณา

คำฟ้อง

ข้อ 6 คำฟ้องที่แสดงให้พอเข้าใจได้ถึงสภาพแห่งข้อหา ข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหา และคำขอบังคับ ให้ถือว่าเป็นคำฟ้องที่ชอบด้วยกฎหมาย

ถ้าจำเลยให้การต่อสู้ว่าไม่เข้าใจคำฟ้องในส่วนใด ศาลอาจสั่งให้โจทก์แก้ไขเพิ่มเติมคำฟ้อง โดยอธิบายรายละเอียดในส่วนนั้นให้ชัดเจนขึ้นก็ได้ และจำเลยมีสิทธิแก้ไขเพิ่มเติมคำให้การในส่วนคำฟ้องที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นได้

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับแก่การให้การแก้ฟ้องแย้งโดยอนุโลม

เอกสารท้ายคำฟ้องหรือคำให้การ

ข้อ 7 หากคำฟ้องหรือคำให้การอ้างถึงเอกสารใดที่คู่ความประสงค์จะนำมาเป็นพยานหลักฐานในประเด็นหลักแห่งคดี และเอกสารนั้นอยู่ในความครอบครองของผู้อ้าง ให้แนบสำเนาเอกสารดังกล่าวมาพร้อมกับคำฟ้องหรือคำให้การด้วย เว้นแต่ศาลจะอนุญาตให้ยื่นได้ภายหลังเมื่อมีเหตุอันสมควรหรือศาลเห็นว่าไม่สามารถยื่นได้เพราะเหตุอื่น

สำเนาเอกสารดังกล่าวให้หมายความรวมถึงวัตถุที่ใช้บันทึกข้อมูลหรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นนอกจากการเขียนและพิมพ์ด้วย ทั้งนี้ การยื่นวัตถุดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ศาลกำหนด

การยื่นคำคู่ความต่อศาลจังหวัด

ข้อ 8 ในระหว่างที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด เมื่อโจทก์ยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดตามมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ให้โจทก์จัดทำสำเนาคำฟ้องสำหรับศาลจังหวัดด้วยหนึ่งชุด แล้วให้ศาลจังหวัดส่งต้นฉบับมายังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยเร็ว เพื่อมีคำสั่งและแจ้งคำสั่งดังกล่าว พร้อมกับส่งหมายเรียกจำเลยเพื่อแก้คดี ถ้าหากมี ไปยังศาลจังหวัดโดยเร็วเช่นกัน

ข้อ 9 ให้ศาลจังหวัดแจ้งคำสั่งที่ได้รับจากศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางให้โจทก์ทราบโดยเร็ว และในกรณีที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งรับคำฟ้อง ให้โจทก์ร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ของศาลจังหวัดภายในเจ็ดวันนับแต่วันทราบคำสั่ง เพื่อให้ส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลย

เมื่อได้ส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยแล้ว ให้จำเลยยื่นคำให้การต่อศาลจังหวัดภายในสิบห้าวัน โดยจัดทำสำเนาสำหรับศาลจังหวัดด้วยหนึ่งชุด และให้ศาลจังหวัดส่งต้นฉบับคำให้การพร้อมรายงานการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องมายังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยเร็ว เพื่อมีคำสั่ง หากจำเลยมิได้ยื่นคำให้การ ก็ให้ศาลจังหวัดแจ้งให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางทราบในทันทีที่ระยะเวลาซึ่งกำหนดให้ยื่นคำให้การนั้นได้สิ้นสุดลง พร้อมกับส่งรายงานการส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องมาด้วย เพื่อมีคำสั่งแสดงว่าจำเลยขาดนัดยื่นคำให้การตามข้อ 11

เมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งตามวรรคสองแล้ว ให้รับนำเสนออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง เพื่อกำหนดวันเวลาและศาลที่จะนั่งพิจารณาคดีพิพากษาคดีตามความเหมาะสม และให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางแจ้งศาลจังหวัดเพื่อให้แจ้งกำหนดวันเวลาและศาลที่จะนั่งพิจารณาคดีนั้นให้คู่ความทราบโดยเร็ว

ข้อ 10 ถ้าจำเลยฟ้องแย้งรวมมาในคำให้การที่ยื่นต่อศาลจังหวัด ให้้นำข้อ 8 และข้อ 9 มาใช้บังคับแก่การสั่งฟ้องแย้งและการให้การแก้ฟ้องแย้งโดยอนุโลม

การขาคัดยื่นคำให้การ

ข้อ 11 ถ้าจำเลยหรือโจทก์มิได้ยื่นคำให้การหรือคำให้การแก้ฟ้องแย้งภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งแสดงว่าจำเลยหรือโจทก์ ขาคัดยื่นคำให้การโดยพลัน

การขอให้คุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้อง

ข้อ 12 คำขอให้ศาลมีคำสั่งตามมาตรา 65 แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 หรือตามมาตรา 77 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. 2522 หรือตามมาตรา 116 แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. 2534 หรือตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา อื่น ต้องบรรยายถึงข้อเท็จจริงที่แสดงว่ามีเหตุที่จะฟ้องบุคคลอื่นเป็นจำเลย และมีเหตุเพียงพอที่จะทำ ให้เชื่อว่าสมควรที่ศาลจะมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอนั้น รวมทั้งจะต้องมีบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริง ของผู้รู้เห็นเหตุแห่งการขอนั้นเพื่อสนับสนุนข้ออ้างดังกล่าว

ข้อ 13 ในการพิจารณาคำขอตามข้อ 12 ให้ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำขอ หากพิจารณา แล้วเห็นว่า

(1) คำขอที่ยื่นและในโอกาสที่ยื่นคำขอนั้นมีเหตุสมควร และมีเหตุเพียงพอที่ศาลจะมี คำสั่งอนุญาตตามคำขอนั้นได้ และ

(2) สภาพแห่งความเสียหายของผู้ขอไม่สามารถที่จะได้รับชดใช้เป็นตัวแทนหรือทดแทน ด้วยสิ่งอื่นใดได้ หรือผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยไม่อยู่ในฐานะที่จะชดใช้หรือทดแทนความเสียหายแก่ผู้ขอ หรือกรณีเป็นการยากที่จะบังคับคดีเอาแก่ผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยนั้นได้ภายหลัง

ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเสียหายที่จะเกิดขึ้นแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมากกว่ากันเพียงใดเป็น สำคัญ

ถ้าศาลมีคำสั่งให้ยกคำขอนั้น คำสั่งเช่นนั้นให้เป็นที่สุด

ข้อ 14 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามข้อ 13 ให้ศาลแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้ที่จะถูกฟ้องเป็น จำเลยทราบโดยไม่ชักช้า

คำสั่งศาลตามวรรคหนึ่งนั้นให้มีผลบังคับแก่ผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลยได้ทันที ถึงแม้ว่า ผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยจะยังมิได้รับแจ้งคำสั่งเช่นนั้นก็ตาม

ข้อ 15 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามข้อ 13 ให้ศาลพิเคราะห์ถึงความเสียหายที่อาจ จะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่ถูกฟ้องเป็นจำเลย แล้วสั่งให้ผู้ขอวางเงินหรือหาประกันมาให้ตามจำนวนภายใน ระยะเวลาและกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควรสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นดังกล่าว

ข้อ 16 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามข้อ 13 ผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยอาจยื่นคำขอให้ศาลยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งดังกล่าวได้ ถ้าศาลมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมดังกล่าว คำสั่งเช่นว่านี้ให้เป็นที่สุด

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยอาจมีคำขอรวมไปกับคำขอให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นหรือยื่นคำขอต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเดิมดังกล่าว ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ขอชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ตนได้ และเมื่อศาลทำการไต่สวนแล้วเห็นว่าคำสั่งเดิมที่ถูกยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงนั้นเป็นการสั่งโดยศาลมีความเห็นหลงไปว่ามีเหตุที่จะฟ้องผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยนั้น หรือมีเหตุเพียงพอที่จะสั่งอนุญาต โดยความผิดหรือเลินเล่อของผู้ขอ ให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ขอชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยได้ตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร และถ้าผู้ขอไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ศาลมีอำนาจบังคับผู้ขอเสมือนหนึ่งว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ข้อ 17 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามข้อ 13 ถ้าผู้ขอมีได้ฟ้องคดีเกี่ยวกับคำขอที่มีคำสั่งอนุญาตนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ให้ถือว่าคำสั่งนั้นเป็นอันยกเลิกเมื่อครบกำหนดดังกล่าว

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยอาจยื่นคำขอต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ถือว่าคำสั่งนั้นเป็นอันยกเลิก ขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ขอชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ตนได้ และให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ขอชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้ที่จะถูกฟ้องเป็นจำเลยได้ตามจำนวนที่ศาลเห็นสมควร และถ้าผู้ขอไม่ปฏิบัติตามคำสั่งศาล ศาลมีอำนาจบังคับผู้ขอเสมือนหนึ่งว่าเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา

ข้อ 18 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามข้อ 13 ถ้าผู้ขอฟ้องคดีเกี่ยวกับคำขอที่มีคำสั่งอนุญาตนั้นภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด ให้คำสั่งอนุญาตนั้นหรือคำสั่งอนุญาตที่ศาลมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงตามข้อ 16 วรรคหนึ่งมีผลใช้บังคับต่อไป เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งตามคำขอของจำเลยให้ยกเลิกหรือเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น และให้นำมาตรา 260 มาตรา 261 และมาตรา 263 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 19 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณาและกำหนดโทษตามข้อ 24 และการสืบพยานบุคคลโดยระบบการประชุมทางจอภาพตามข้อ 32 มาใช้แก่การพิจารณาตามข้อ 13 และข้อ 15 ถึงข้อ 18 โดยอนุโลม

การขอให้สืบพยานหลักฐานไว้ก่อน

ข้อ 20 คำร้องขอหรือคำร้องให้ศาลมีคำสั่งให้สืบพยานหลักฐานไว้ก่อนตามมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 ต้องบรรยายข้อเท็จจริงที่แสดงว่ามีความ

จำเป็นที่จะต้องสืบพยานหลักฐานไว้ก่อน และในกรณีที่ยังมิได้ฟ้องคดีต้องบรรยายข้อเท็จจริงที่แสดงว่ามีเหตุที่จะฟ้องหรือถูกฟ้องด้วย

ในกรณีที่มิเหตุฉุกเฉินตามมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว คำร้องต้องบรรยายถึงข้อเท็จจริงที่แสดงว่ามีเหตุฉุกเฉินซึ่งหากแจ้งให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องทราบก่อนแล้ว พยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกทำให้เสียหาย สูญหาย ทำลาย หรือมีเหตุอื่นใดที่จะทำให้ยากแก่การนำมาสืบในภายหลังได้

ข้อ 21 ในกรณีที่ศาลมีคำสั่งอนุญาตตามคำร้องให้ยึดหรืออายัดเอกสารหรือวัตถุที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในกรณีที่มิเหตุฉุกเฉินตามข้อ 20 วรรคสอง ศาลอาจสั่งให้ผู้ขอวางหลักประกันตามจำนวนภายในระยะเวลาและกำหนดเงื่อนไขอย่างใดตามที่ศาลเห็นสมควรสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นก็ได้

ข้อ 22 ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการพิจารณาจับและการห้ามโฆษณาตามข้อ 24 และการสืบพยานบุคคลโดยระบบการประชุมทางจอภาพตามข้อ 32 มาใช้บังคับแก่การพิจารณาตามข้อ 20 และข้อ 21 โดยอนุโลม

เอกสารภาษาต่างประเทศ

ข้อ 23 ถ้าเอกสารที่ส่งต่อศาลได้ทำขึ้นเป็นภาษาอังกฤษและคู่ความตกลงกันว่าไม่ต้องทำคำแปลทั้งฉบับหรือแต่บางส่วน และศาลเห็นว่ามิใช่พยานหลักฐานในประเด็นหลักแห่งคดี ศาลจะอนุญาตให้ส่งเอกสารนั้นเป็นพยานหลักฐานต่อศาลโดยไม่ต้องทำคำแปลก็ได้

การพิจารณาจับและการห้ามโฆษณา

ข้อ 24 เพื่อความเหมาะสม หรือเพื่อคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาหรือเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่ธุรกิจการค้าระหว่างประเทศของคู่ความ คู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจมีคำขอ หรือถ้าศาลเห็นว่าไม่สมควรที่จะให้มีการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ต่าง ๆ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแห่งคดีศาลจะมีคำสั่งดังต่อไปนี้ก็ได้

(1) ห้ามประชาชนมิให้เข้าฟังการพิจารณาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแล้วดำเนินการพิจารณาไปโดยไม่เปิดเผย หรือ

(2) ห้ามมิให้โฆษณาข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ต่าง ๆ เช่นว่านั้น

ไม่ว่าศาลจะได้มีคำสั่งดังกล่าวหรือไม่ คำสั่งหรือคำพิพากษาชี้ขาดคดีของศาลต้องอ่านในศาลโดยเปิดเผย และมีให้ถือว่าการออกโฆษณาทั้งหมดหรือแต่บางส่วนแห่งคำสั่งหรือคำพิพากษานั้น หรือย่อเรื่องแห่งคำสั่งหรือคำพิพากษาโดยเป็นกลางและถูกต้องนั้นเป็นการผิดกฎหมาย

การบันทึกคำเบิกความของพยาน

ข้อ 25 การบันทึกคำเบิกความของพยาน ศาลอาจมอบให้เจ้าพนักงานศาลเป็นผู้บันทึก และอ่านคำเบิกความนั้นให้พยานฟังแทนก็ได้

ข้อ 26 นอกจากจะบันทึกถ้อยคำของพยานไว้ในสำนวนเพื่ออ่านและให้พยานลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานแล้ว ศาลอาจกำหนดให้มีการบันทึกการเบิกความของพยาน โดยใช้เครื่องมือในการบันทึกเสียงหรือภาพและเสียงอีกด้วยก็ได้

หมวด 3

พยานหลักฐาน

การกำหนดแนวทางการดำเนินคดี

ข้อ 27 ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 183 และมาตรา 183 ทวิ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ก่อนมีการสืบพยานศาลอาจสั่งให้คู่ความทุกฝ่ายมาศาล เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินคดี เช่น

(1) ไกล่เกลี่ยเพื่อให้เกิดการประนีประนอมยอมความหรือนำวิธีการอนุญาโตตุลาการมาใช้

(2) กำหนดระยะเวลาทั้งหมดในการดำเนินคดี

(3) กำหนดวัน เวลา วิธีการ และขั้นตอนในการดำเนินคดีที่จำเป็น เช่น จำนวนและรายละเอียดเกี่ยวกับพยานที่จะนำมาเบิกความ บันทึกถ้อยคำแทนการสืบพยานบุคคล พยานผู้เชี่ยวชาญ พยานเอกสารและพยานหลักฐานที่ต้องการให้ศาลเรียกจากคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการเดินเผชิญสืบและการส่งประเด็นไปสืบยังศาลอื่น เป็นต้น

(4) กำหนดรายละเอียดและระยะเวลาเกี่ยวกับการทดลองทางเทคนิค หรือวิทยาศาสตร์ เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงในคดี

(5) กำหนดตัวผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญตามมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539

การทบทวนความจำของพยาน

ข้อ 28 ภายใต้บังคับบทบัญญัติมาตรา 113 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง เมื่อพยานเบิกความถึงรายละเอียดของข้อเท็จจริงใดแห่งคดี ซึ่งพยานไม่สามารถจำข้อเท็จจริง

อันเป็นรายละเอียดนั้นได้ พยานอาจอุทธรณ์บทความจำของพยานประกอบการเบิกความโดยได้รับอนุญาตจากศาล

คู่ความอีกฝ่ายอาจร้องต่อศาลขอตรวจดูบันทึกบทความจำของพยานดังกล่าวได้เมื่อพยานเบิกความเสร็จ และหากศาลเห็นสมควร อาจรวมบันทึกบทความจำของพยานนั้นไว้ในสำนวนก็ได้

การเสนอบันทึกถ้อยคำในการสืบพยานบุคคล

ข้อ 29 เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้คู่ความเสนอบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริง หรือความเห็นของผู้ที่ตนประสงค์จะอ้างเป็นพยานแทนการซักถามผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานต่อหน้าศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้

คู่ความที่ประสงค์จะขอเสนอบันทึกถ้อยคำแทนการซักถามพยานตามวรรคหนึ่งจะต้องยื่นคำร้องแสดงความจำนงพร้อมเหตุผลต่อศาลก่อนวันสืบพยานบุคคลนั้น ให้ศาลพิจารณากำหนดระยะเวลาที่คู่ความจะต้องยื่นบันทึกถ้อยคำดังกล่าวต่อศาลและส่งสำเนาบันทึกถ้อยคำนั้นให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่ง เมื่อมีการยื่นบันทึกถ้อยคำต่อศาลแล้ว คู่ความที่ยื่นไม่อาจขอถอนบันทึกถ้อยคำนั้น และให้ถือว่าบันทึกถ้อยคำดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในคดีแล้ว

ให้ผู้ให้ถ้อยคำมาศาลเพื่อเบิกความตอบคำถามค้านและคำถามดึงของคู่ความ หากผู้ให้ถ้อยคำไม่มาศาล ให้ศาลปฏิเสธที่จะรับฟังบันทึกถ้อยคำของผู้นั้นเป็นพยานหลักฐานในคดี แต่ถ้าศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม จะรับฟังบันทึกถ้อยคำที่ผู้ให้ถ้อยคำมิได้มาศาลนั้นประกอบพยานหลักฐานอื่นก็ได้

ในกรณีที่คู่ความตกลงกันให้พยานไม่ต้องมาศาล หรือคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งไม่ติดใจถามค้านพยาน ให้ศาลรับฟังบันทึกถ้อยคำดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในคดี

ข้อ 30 บันทึกถ้อยคำตามข้อ 29 ให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ชื่อศาล และเลขคดี
- (2) วัน เดือน ปี และสถานที่ที่ทำการบันทึกถ้อยคำ
- (3) ชื่อและสกุลของคู่ความ
- (4) ชื่อ สกุล อายุ ที่อยู่ อาชีพ และความเกี่ยวข้องกับคู่ความของผู้ให้ถ้อยคำ
- (5) รายละเอียดแห่งข้อเท็จจริง และหรือความเห็นของผู้ให้ถ้อยคำ
- (6) ลายมือชื่อผู้ให้ถ้อยคำ

ห้ามมิให้แก้ไขเพิ่มเติมบันทึกถ้อยคำที่ได้ยื่นไว้แล้วต่อศาล เว้นแต่เป็นรายการใน (1) ถึง (3) หรือเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดหรือผิดหลงเล็กน้อย

บันทึกถ้อยคำแทนการสืบพยานบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำซึ่งอยู่ต่างประเทศ

ข้อ 31 เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้เสนอบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริง หรือความเห็นของผู้ให้ถ้อยคำซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศต่อศาลแทนการนำผู้ให้ถ้อยคำมาเบิกความเป็นพยานต่อหน้าศาลทั้งหมดหรือแต่บางส่วนก็ได้ ทั้งนี้บันทึกถ้อยคำดังกล่าวให้เป็นไปตามที่ระบุในข้อ 30 หรือตามกฎหมายของประเทศที่บันทึกถ้อยคำนั้นได้ทำขึ้น

การสืบพยานบุคคลโดยระบบการประชุมทางจอภาพ

ข้อ 32 เมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้ทำการสืบพยานบุคคลที่อยู่นอกศาลโดยระบบการประชุมทางจอภาพ (VIDEO CONFERENCE) ได้ โดยให้คู่ความฝ่ายที่อ้างพยานเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย และไม่ให้ถือว่าค่าใช้จ่ายนั้นเป็นค่าฤชาธรรมเนียมในการดำเนินกระบวนการพิจารณาซึ่งศาลอาจพิพากษาให้คู่ความฝ่ายอื่นรับผิดชอบได้ตามมาตรา 161 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง การสืบพยานตามวรรคหนึ่งให้ถือเสมือนว่าพยานเบิกความในท้องพิจารณาของศาล

การรับฟังข้อมูลคอมพิวเตอร์

ข้อ 33 ศาลอาจรับฟังข้อมูลที่บันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นพยานหลักฐานในคดีได้ หาก

(1) การบันทึกข้อมูลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือการประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นการกระทำตามปกติในการประกอบกิจการของผู้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และ

(2) การบันทึกและการประมวลผลข้อมูลเกิดจากการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ปฏิบัติงานตามขั้นตอนการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างถูกต้อง และแม้หากมีกรณิการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ขัดข้องก็ไม่กระทบถึงความถูกต้องของข้อมูลนั้น

การกระทำตามปกติของผู้ใช้ตาม (1) และความถูกต้องของการบันทึกและการประมวลผลข้อมูลตาม (2) ต้องมีคำรับรองของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือดำเนินการนั้น

ข้อ 34 คู่ความที่ประสงค์จะเสนอข้อมูลที่บันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์จะต้องระบุข้อมูลที่จะอ้างไว้ในบัญชีระบุพยานตามมาตรา 88 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง พร้อมยื่นคำแถลงแสดงความจำนงเช่นนั้น และคำรับรองตามข้อ 33 วรรคสอง กับสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นในจำนวนที่เพียงพอเพื่อให้คู่ความอีกฝ่ายหนึ่งมารับไปจากเจ้าพนักงานศาล เว้นแต่

(1) สื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นอยู่ในความครอบครองของคู่ความฝ่ายอื่น หรือของบุคคลภายนอก ให้คู่ความฝ่ายที่อ้างอิงข้อมูลยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล ขออนุญาตดัดส่งคำรับรองตามข้อ 33 วรคสอง และสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูล และขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกสื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นมาจากผู้ครอบครองโดยให้คู่ความฝ่ายที่อ้างอิงมีหน้าที่ติดตามเพื่อให้ได้สื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นมาแสดงต่อศาลในวันสืบพยาน หรือในวันอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด

(2) ถ้าการทำสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูลนั้น จะทำให้กระบวนการพิจารณาล่าช้าหรือเป็นที่เสื่อมเสียแก่คู่ความซึ่งอ้างอิงข้อมูลนั้น หรือมีเหตุผลแสดงว่าไม่อาจส่งสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นให้แล้วเสร็จภายในเวลาตามที่กำหนดได้ ให้คู่ความฝ่ายที่อ้างอิงข้อมูลยื่นคำขอโดยทำเป็นคำร้องต่อศาล ขออนุญาตดัดส่งสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูลและขอให้นำสื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นมาแสดงต่อศาลในวันสืบพยานหรือในวันอื่นตามที่ศาลเห็นสมควรกำหนด

ถ้าคู่ความฝ่ายที่อ้างอิงไม่สามารถนำสื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นมาแสดงต่อศาลได้ภายในเวลาตามวรรคหนึ่ง ศาลจะกำหนดให้ทำการตรวจข้อมูลดังกล่าว ณ สถานที่ เวลา และภายในเงื่อนไขตามที่ศาลเห็นสมควรแล้วแต่สภาพแห่งข้อมูลนั้น ๆ ก็ได้

ถ้าคู่ความที่ประสงค์จะอ้างอิงข้อมูลที่บันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามความในวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ห้ามมิให้ศาลรับฟังข้อมูลนั้นเป็นพยานหลักฐาน แต่ถ้าศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมจะรับฟังข้อมูลเช่นนั้นเป็นพยานหลักฐานประกอบพยานหลักฐานอื่นด้วยก็ได้

ข้อ 35 คู่ความฝ่ายที่ถูกอีกฝ่ายหนึ่งอ้างอิงข้อมูลที่บันทึกโดยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือประมวลผลโดยเครื่องคอมพิวเตอร์มาเป็นพยานหลักฐานยันตนอาจยื่นคำแถลงต่อศาลก่อนการสืบข้อมูลนั้นเสร็จ คัดค้านการอ้างอิงข้อมูลนั้น โดยเหตุที่ว่าข้อมูลดังกล่าวไม่เข้าเงื่อนไขของการรับฟังตามข้อ 33 หรือสื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นปลอม หรือสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูลนั้นไม่ถูกต้องทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่จะแสดงให้เห็นที่พอใจแก่ศาลว่ามีเหตุอันสมควรที่ไม่อาจทราบเหตุแห่งการคัดค้านได้ก่อนเวลาดังกล่าว คู่ความฝ่ายนั้นอาจยื่นคำร้องขออนุญาตคัดค้านการอ้างอิงข้อมูลหรือสื่อหรือสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูลเช่นนั้นต่อศาลไม่ว่าเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษาคดี และถ้าศาลเห็นว่าคู่ความฝ่ายนั้นไม่อาจยกข้อคัดค้านได้ก่อนนั้นและคำร้องนั้นมีเหตุผลฟังได้ ก็ให้ศาลอนุญาตตามคำร้อง ในกรณีที่มีการคัดค้านดังว่ามานี้ ให้นำมาตรา 126 แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ถ้าคู่ความซึ่งประสงค์จะคัดค้านไม่คัดค้านการอ้างอิงข้อมูลดังกล่าวเสียก่อนการสืบข้อมูลนั้นเสร็จ หรือศาลไม่อนุญาตให้คัดค้านภายหลัง ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายนั้นคัดค้านการอ้างอิงข้อมูลนั้นเป็นพยานหลักฐาน แต่ทั้งนี้ไม่ตัดอำนาจของศาลในการที่จะได้ส่วนและชี้ขาดในเรื่องเงื่อนไขของการรับฟังข้อมูลนั้นตามข้อ 33 หรือในเรื่องความแท้จริงหรือถูกต้องของสื่อหรือสำเนาสื่อที่บันทึกข้อมูลเช่นนั้น ในเมื่อศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ 36 ให้นำข้อกำหนดข้อ 33 ถึงข้อ 35 มาใช้บังคับแก่การรับฟังข้อมูลที่บันทึกไว้ในหรือได้มาจากไมโครฟิล์ม สื่อบันทึกเทป หรือสื่อทางเทคโนโลยีสารสนเทศประเภทอื่นโดยอนุโลม

การรับฟังพยานบอกเล่า

ข้อ 37 ศาลอาจรับฟังพยานบอกเล่าเป็นพยานหลักฐานประกอบพยานหลักฐานอื่นได้ เมื่อศาลเห็นว่า

(1) ตามสภาพ ลักษณะ แหล่งที่มา และข้อเท็จจริงแวดล้อมการบอกเล่า พยานบอกเล่า นั้นมีความน่าเชื่อถือได้ว่าจะพิสูจน์ความจริงได้ หรือ

(2) มีเหตุจำเป็น เนื่องจากไม่สามารถนำบุคคลซึ่งเป็นผู้ที่ไต่ถาม ได้ยิน หรือทราบ ข้อความในเรื่องที่จะให้การเป็นพยานนั้นมาด้วยตนเองโดยตรงมาเบิกความเป็นพยานได้และมีเหตุผลสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะรับฟังพยานบอกเล่า

ข้อความซึ่งเป็นการบอกเล่าที่พยานบุคคลใดเบิกความต่อศาลก็ดี หรือที่บันทึกไว้ใน เอกสารหรือวัตถุอื่นใดซึ่งอาจเป็นพยานหลักฐานต่อศาลก็ดี หากนำเสนอเพื่อพิสูจน์ความจริงแห่ง ข้อความนั้น ให้ถือเป็นพยานบอกเล่า

การวินิจฉัยชี้ขาดนักพยานหลักฐาน

ข้อ 38 ในการวินิจฉัยว่าบันทึกถ้อยคำที่ผู้ให้ถ้อยคำมิได้มาศาลตามข้อ 29 วรรคสาม หรือวรรคสี่ บันทึกถ้อยคำตามข้อ 31 หรือพยานบอกเล่าตามข้อ 37 มีน้ำหนักให้เชื่อฟังได้หรือไม่และ เพียงใดนั้น ศาลต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง โดยคำนึงถึงสภาพ ลักษณะ และแหล่งที่มาของ บันทึกถ้อยคำหรือพยานบอกเล่าด้วย

การสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมของศาล

ข้อ 39 เมื่อศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรมเป็นการจำเป็นที่จะต้องนำพยาน หลักฐานอื่นอันเกี่ยวกับประเด็นในคดีรวมทั้งเอกสารหรือวัตถุใดที่อยู่ในความครอบครองหรือการดูแล รักษาของคู่ความฝ่ายใดมาสืบเพิ่มเติม ให้ศาลทำการสืบพยานหลักฐานต่อไป ซึ่งอาจรวมทั้งการที่จะ เรียกพยานที่สืบแล้วมาสืบใหม่ด้วย โดยไม่ต้องมีฝ่ายใดร้องขอ

ลักษณะ 2

ความอาญา

หมวด 1

บททั่วไป

การจัดหาลำม

ข้อ 40 ในการผิดฟ้อง ผากซัง ไตสวนมูลฟ้องซังจำเลยมาศาล หรือพิจารณา ให้ศาลหาลำมหรือลำนภาษามือให้ผู้ต้องหาหรือจำเลยที่ไม่สามารถพูดหรือเข้าใจภาษาไทยได้ หรือไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ โดยให้ศาลจ่ายค่าป่วยการแก้ลำนที่ศาลตั้งตามระเบียบกระทรวงยุติธรรมว่าด้วยกรจ่ายค่าป่วยการแก้ลำนและลำนภาษามือที่ศาลจัดทำให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การปล่อยชั่วคราว

ข้อ 41 ผู้ต้องหาหรือจำเลยซังได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นที่ตองควบคุมหรือซังผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นไว้

การนำบทบัญญัติลักษณะ 1 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 42 นอกจากที่บัญญัติไว้ในลักษณะนี้ ให้นำบทบัญญัติลักษณะ 1 ความแพ่งว่าด้วยวิธีการติดต่อระหว่างศาลตามข้อ 5 การขอให้คุ้มครองชั่วคราวก่อนฟ้องตามข้อ 12 ถึงข้อ 19 การขอให้สืบพยานหลักฐานไว้ก่อนตามข้อ 20 ถึงข้อ 22 เอกสารภาษาต่างประเทศตามข้อ 23 การพิจารณาลับและการห้ามโฆษณาตามข้อ 24 การบันทึกคำเบิกความของพยานตามข้อ 25 และข้อ 26 การทบทวนความจำของพยานตามข้อ 28 การสืบพยานบุคคลโดยระบบการประชุมทางจอภาพตามข้อ 32 การรับฟังข้อมูลคอมพิวเตอร์ตามข้อ 33 ถึงข้อ 36 การรับฟังพยานบอกเล่าตามข้อ 37 การวินิจฉัยซังน้ำหนักพยานหลักฐานตามข้อ 38 และการสืบพยานหลักฐานเพิ่มเติมของศาลตามข้อ 39 มาใช้บังคับแก่ความอาญาโดยอนุโลม

หมวด 2

การดำเนินกระบวนการพิจารณา

การยื่นคำร้องขอหมายค้น ผัดฟ้องหรือฝากขังต่อศาลจังหวัด

ข้อ 43 ในระหว่างที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด เมื่อพนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการยื่นคำร้องขอหมายค้น ผัดฟ้องหรือฝากขังต่อศาลจังหวัดตามมาตรา 47 ประกอบมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ให้ศาลจังหวัดดำเนินการและมีคำสั่งต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 หรือพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง พ.ศ. 2499 ซึ่งนำมาใช้บังคับโดยพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. 2520 แล้วแต่กรณี

การยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัด

ข้อ 44 ในกรณีที่ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศภาคยังมีได้เปิดทำการในท้องที่ใด เมื่อโจทก์ยื่นคำฟ้องต่อศาลจังหวัดตามมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ให้โจทก์จัดทำสำเนาสำหรับศาลจังหวัดด้วยหนึ่งชุด และถ้าคำฟ้องถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ให้ศาลจังหวัดดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ในคดีราษฎรเป็นโจทก์ ให้ศาลจังหวัดส่งต้นฉบับคำฟ้องมายังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยเร็ว เพื่อให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางกำหนดวันเวลาและศาลที่จะนั่งไต่สวนมูลฟ้องตามความเหมาะสม และให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางแจ้งศาลจังหวัดเพื่อให้แจ้งกำหนดวันเวลาและศาลที่จะนั่งไต่สวนมูลฟ้องนั้นให้โจทก์ทราบโดยเร็ว และสั่งให้โจทก์นำส่งหมายนัดและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยต่อไป แต่ถ้าคดีนั้นพนักงานอัยการได้ฟ้องจำเลยโดยข้อหาอย่างเดียวกันด้วยแล้ว ให้จัดการตาม (2)

(2) ในคดีที่พนักงานอัยการเป็นโจทก์ ให้ศาลจังหวัดส่งสำเนาคำฟ้องแก่จำเลยรายตัวไปอ่านและอธิบายฟ้องให้จำเลยฟัง สอบถามคำให้การของจำเลย และส่งต้นฉบับคำฟ้องพร้อมกับคำให้การของจำเลย ถ้าหากมี มายังศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางโดยเร็ว เพื่อให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางมีคำสั่งไต่สวนมูลฟ้องหรือประทับฟ้องแล้วนำเสนออธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางเพื่อกำหนดวัน

เวลาและศาลที่จะนั่งไต่สวนมูลฟ้องหรือนั่งพิจารณาและพิพากษาคดีตามความเหมาะสม และให้ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางแจ้งให้ศาลจังหวัดทราบและดำเนินการโดยเร็ว เพื่อแจ้งให้คู่ความทราบกำหนดวันเวลาและศาลที่จะนั่งไต่สวนมูลฟ้องหรือนั่งพิจารณาและพิพากษาคดีนั้น กับเพื่อให้ได้ตัวจำเลยมาศาลตามกำหนดนัด

ในกรณีตาม (2) หากจำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้องและเป็นคดีที่ศาลจะพิพากษาโดยไม่สืบพยานหลักฐานได้ ศาลจังหวัดและศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลางพึงใช้วิธีการตามข้อ 5 ในการติดต่อระหว่างกันให้มากที่สุด เพื่อให้การดำเนินกระบวนการพิจารณาและพิพากษาคดีสามารถกระทำได้ในวันที่จำเลยให้การรับสารภาพนั้นหรือในวันทำการปกติถัดไป ทั้งนี้โดยไม่เป็นการเสื่อมเสียสิทธิของจำเลยในการได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

การยื่นบัญชีระบุพยานและการยื่นเอกสารเป็นพยาน

ข้อ 45 ในการไต่สวนมูลฟ้องหรือการพิจารณาคดี โจทก์ต้องยื่นต่อศาลก่อนวันไต่สวนมูลฟ้องหรือวันสืบพยานไม่น้อยกว่าเจ็ดวันซึ่งบัญชีระบุพยานโดยแสดงถึงรายชื่อ ที่อยู่ ของบุคคลหรือผู้เชี่ยวชาญรวมทั้งประเภทและลักษณะของเอกสาร วัตถุ หรือสถานที่ซึ่งโจทก์ประสงค์จะนำสืบ หรือขอให้ศาลไปตรวจ หรือขอให้ตั้งพยานผู้เชี่ยวชาญแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งสำเนาบัญชีระบุพยานดังกล่าวในจำนวนที่เพียงพอเพื่อให้จำเลยรับไป

สำหรับการไต่สวนในกรณีร้องขอคืนของกลางให้คู่ความที่เกี่ยวข้องยื่นบัญชีระบุพยานต่อศาลไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันไต่สวน พร้อมทั้งสำเนาบัญชีระบุพยานดังกล่าวในจำนวนที่เพียงพอเพื่อให้คู่ความที่เกี่ยวข้องรับไป

เมื่อระยะเวลาตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองล่วงพ้นไปแล้ว ถ้าศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ศาลอาจอนุญาตให้โจทก์หรือคู่ความที่เกี่ยวข้องยื่นบัญชีระบุพยานหรือบัญชีระบุพยานเพิ่มเติมได้

ข้อ 46 เมื่อโจทก์ประสงค์จะอ้างเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของโจทก์เป็นพยานหลักฐานในคดี ให้โจทก์ยื่นต่อศาลก่อนวันไต่สวนมูลฟ้องหรือวันสืบพยานไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ซึ่งสำเนาเอกสารนั้นในจำนวนที่เพียงพอสำหรับจำเลย เพื่อให้มารับไปจากศาล

ในกรณีที่ศาลอนุญาตให้ยื่นบัญชีระบุพยานหรือบัญชีระบุพยานเพิ่มเติมตามข้อ 45 วรรคสาม ให้โจทก์หรือคู่ความที่เกี่ยวข้องยื่นต่อศาลและส่งให้คู่ความฝ่ายอื่นซึ่งสำเนาเอกสารที่อ้างเป็นพยานหลักฐานพร้อมการยื่นบัญชีระบุพยานหรือบัญชีระบุพยานเพิ่มเติม เว้นแต่ศาลจะอนุญาตให้ยื่นสำเนาเอกสารนั้นภายหลังเมื่อมีเหตุอันสมควร

ข้อ 47 ห้ามมิให้ศาลรับฟังพยานหลักฐานที่คู่ความฝ่ายที่อ้างมิได้แสดงความจำนงที่จะอ้างอิงพยานหลักฐานนั้นตามข้อ 45 และข้อ 46 แต่ถ้ศาลเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

จำเป็นจะต้องสืบพยานหลักฐานดังกล่าว
เช่นว่านั้นได้

ให้ศาลมีอำนาจอนุญาตให้สืบและรับฟังพยานหลักฐาน

กรณีที่จำเลยเบิกความเป็นพยานตนเอง

ข้อ 48 ในกรณีที่จำเลยเบิกความเป็นพยานตนเอง และคำเบิกความของจำเลยส่วนใด
ส่วนหนึ่งเป็นโทษแก่จำเลยเอง ศาลอาจรับฟังคำเบิกความนั้นประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์
ลงโทษจำเลยนั้นได้

การเสนอบันทึกถ้อยคำแทนการสืบพยานบุคคล

ข้อ 49 เมื่อคู่ความฝ่ายใดมีคำขอและศาลเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม
ศาลอาจอนุญาตให้เสนอบันทึกถ้อยคำยืนยันข้อเท็จจริงหรือความเห็นของผู้ให้ถ้อยคำต่อศาลแทนการ
นำพยานบุคคลมาเบิกความต่อหน้าศาลในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการพิสูจน์ถึงการกระทำความผิดของ
จำเลยโดยตรงก็ได้ และให้นำบทบัญญัติลักษณะ 1 ความแห่ง ว่าด้วยการเสนอบันทึกถ้อยคำแทนการ
สืบพยานบุคคลตามข้อ 29 ถึงข้อ 31 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บันทึกความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ 50 ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นอาจทำความเห็นเป็น
หนังสือส่งต่อศาลโดยไม่มาเบิกความประกอบหนังสือก็ได้ เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ให้ศาลส่งสำเนาความเห็นเป็นหนังสือดังกล่าวแก่คู่ความทุกฝ่าย หากเป็นกรณีที่ผู้ทรง
คุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญจะต้องมาเบิกความประกอบหนังสือนั้น ให้ศาลส่งสำเนาความเห็นเป็นหนังสือ
นั้นแก่คู่ความทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนวันเบิกความ

ลักษณะ 3

แบบพิมพ์

ข้อ 51 การแต่งตั้งบุคคลเพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทนตามบทบัญญัติมาตรา 33
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดี
ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. 2539 ให้ทำเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ สปก.1
ท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ 52 หนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็นและ
หมายเรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่คู่ความขอให้เรียกมาให้ความเห็นตามบทบัญญัติมาตรา 31
แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดี
ทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ.2539 ให้ทำตามแบบพิมพ์ สปก.2 และสปก.3
ท้ายข้อกำหนดนี้

ข้อ 53 ในการยื่นหรือส่งคำคู่ความหรือเอกสารอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในข้อกำหนดนี้ให้
ศาล เจ้าพนักงานศาล คู่ความหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องใช้แบบพิมพ์ซึ่งมีรูปแบบ ขนาด และข้อความตาม
ที่กระทรวงยุติธรรมกำหนด เว้นแต่อธิบดีผู้พิพากษาศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่าง
ประเทศกลางจะกำหนดเป็นอย่างอื่น

การยื่นอุทธรณ์ตามบทบัญญัติมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทาง
ปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ และวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ
พ.ศ. 2539 ให้ใช้แบบพิมพ์อุทธรณ์แบบ (32) และแบบพิมพ์ท้ายอุทธรณ์แบบ (33) ส่วนคำแก้อุทธรณ์
ให้ใช้แบบพิมพ์คำแก้อุทธรณ์แบบ (34) และแบบพิมพ์ท้ายคำแก้อุทธรณ์แบบ (35)

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2540

(นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์)

ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา
ช่วยทำงานในตำแหน่งอธิบดีผู้พิพากษา
ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง

(สปก. 1)

หนังสือแต่งตั้งบุคคล

เพื่อรับคำคู่ความหรือเอกสารแทน

คดีหมายเลขคำที่/๒๕.....

คดีหมายเลขแดงที่/๒๕.....

ศาล.....

(ศาลจังหวัด.....)

ความ.....

วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช ๒๕.....

ระหว่าง

โจทก์
.....
จำเลย

ข้าพเจ้า.....โจทก์/จำเลย

ขอแต่งตั้งให้.....อายุ.....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....ใกล้เคียง.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....เป็นผู้รับ

คำคู่ความหรือเอกสารแทนข้าพเจ้า ทั้งนี้จนกว่าจะถึงที่สุด

ลงชื่อ.....ผู้แต่งตั้ง

(.....)

ข้าพเจ้า..... ขอมรับเป็นผู้รับคำคู่ความหรือเอกสารแทนผู้แต่งตั้ง
ทั้งนี้จนกว่าจะถึงที่สุด

ลงชื่อ.....ผู้รับแต่งตั้ง

(.....)

(สปก. 2)

หนังสือเชิญ

ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

คดีหมายเลขคำที่/๒๕.....

คดีหมายเลขแดงที่/๒๕.....

ศาล.....

(ศาลจังหวัด.....)

ความ.....

วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช ๒๕.....

โจทก์

ระหว่าง

จำเลย

ถึง.....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่..... ถนน..... ตรอก/ซอย..... ใกล้เคียง.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์.....

ด้วยศาลเห็นว่าความเห็นของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาพิพากษา
คดีนี้จึงขอเชิญท่านไปศาล.....เพื่อให้ความเห็นเรื่อง

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕..... เวลา.....นาฬิกา

.....ผู้พิพากษา

ศาล.....

โทรศัพท์.....

โทรสาร.....

ใบรับหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....

ข้าพเจ้า.....ได้รับหนังสือเชิญผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

ของศาล..... (ศาลจังหวัด.....) ซึ่งเชิญข้าพเจ้าไป

ให้ความเห็นในคดีระหว่าง.....โจทก์.....จำเลย

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕..... เวลา.....นาฬิกาไว้แล้ว

.....ผู้รับหนังสือเชิญ

.....ผู้ส่งหนังสือเชิญ

(สปก. 3)

หมายเรียก

ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

คดีหมายเลขคำที่/๒๕.....

คดีหมายเลขแดงที่/๒๕.....

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาล.....

(ศาลจังหวัด.....)

ความ.....

วันที่.....เดือน.....พุทธศักราช ๒๕.....

ระหว่าง

{โจทก์
.....จำเลย

หมายถึง.....อยู่บ้านเลขที่.....

หมู่ที่.....ถนน.....ตรอก/ซอย.....ใกล้เคียง.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

ด้วย.....อ้างท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญใน
คดีเรื่องนี้ เพื่อให้ความเห็นเรื่อง.....

ศาลนัดพิจารณาวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....เวลา.....นาฬิกา
จึงให้ท่านไปศาล.....ตามกำหนดนี้ (ให้ดูคำเตือนหลังหมายนี้)

.....ผู้พิพากษา

ศาล.....

โทรศัพท์.....

โทรสาร.....

ใบรับหมายเรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ

วันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....

ข้าพเจ้า.....ได้รับหมายเรียกผู้ทรงคุณวุฒิหรือ
ผู้เชี่ยวชาญของศาล.....(ศาลจังหวัด.....) ซึ่งได้กำหนดให้ข้าพเจ้า

ไปให้ความเห็นในคดีระหว่างโจทก์จำเลย

ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ. ๒๕.....เวลา.....นาฬิกาไว้แล้ว

.....ผู้รับหมาย

.....ผู้ส่งหมาย

คำเตือน

ผู้ใดขัดขืนไม่ไปศาลตามหมายนี้ ศาลอาจออกหมายจับ
เอาตัวกักขังไว้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา
๑๐๐ (๒) และผู้นั้นอาจถูกฟ้องตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา
๑๗๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดเบี่ยงความเท็จมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๗๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่ง
หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(Translation)

Rules for Intellectual Property and International Trade Cases

B.E. 2540 (1997)

By virtue of section 30 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996), the Chief Justice of the Central Intellectual Property and International Trade Court with the approval of the President of the Supreme Court, issues Rules for the proceedings and hearings of evidence applicable in the intellectual property and international trade courts and other courts which are empowered to conduct proceedings on behalf of the intellectual property and international trade courts, as follows:

Rule 1. These Rules shall be called *"Rules for Intellectual Property and International Trade Cases B.E. 2540 (1997)."*

Rule 2. These Rules shall come into force from the date following their publication in the Government Gazette.

TITLE I

CIVIL CASES

Chapter 1

General Provisions

Rectification of Irregular or Erroneous Proceedings

Rule 3. In order to ensure convenience, expediency and fairness of the proceedings, the Court may order the party who conducted an irregular or erroneous proceeding to rectify the same within the period and upon the conditions the Court deems appropriate, unless the irregular or erroneous proceeding was conducted willfully or neglectfully and caused disadvantage to the other party.

Proceedings According to Agreed Terms

Rule 4. The parties may agree to file a motion with the Court asking it to conduct proceedings in accordance with their agreement. The Court may grant the motion if it deems appropriate so as to ensure convenience, expediency and fairness of the proceedings, unless the agreed proceedings are unlawful or contrary to public order or good moral.

Communication between Courts

Rule 5. In order to ensure convenience, expediency and fairness of the proceedings, communication between the intellectual property and international trade court and another court may, in accordance with the rules and methods set forth by the Court, be conveyed via facsimile, electronic mediums or other means of information technology medium, in substitute for, or in conjunction with, delivery by express mail, taking into account the necessity, urgency and suitability to the nature of the matter to be communicated, as well as the amount and type of documents or materials involved.

Chapter 2 Proceedings

Plaint

Rule 6. A plaint being capable of showing nature of the plaintiff's claims, foundations of the claims and remedies sought shall be deemed to satisfy the requirements of the law.

If the defendant states as his defence that he is unable to comprehend any part of the plaint, the Court may order the plaintiff to rectify the plaint by clarifying the relevant part. The defendant shall thereby be entitled to amend the relevant part of his or her answer.

The provision provided in paragraph two shall apply to answer to counter-claims *mutatis mutandis*.

Annex to Plaint or Answer

Rule 7. In case where a party refers, in his plaint or answer, to a document which he intends to adduce as evidence in the main issues of the case and the document is in his possession, such party shall attach a copy of that document to the plaint or answer. The Court may, however, permit a copy of the document be submitted at a later stage, if there is a reasonable cause or the Court is of the opinion that the copy of the document cannot be attached to the plaint or answer for other reasons.

Such copy of the document may be produced in the form of any material in which the information is stored or which conveys meanings by any means other than in writing or in print. Submission of such material shall be made in accordance with the rules and methods set forth by the Court.

Filing of Pleading with Provincial Court

Rule 8. During the period when a regional intellectual property and international trade court has not been opened in any locality, when a plaintiff files a plaint with the provincial court under section 47 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996), the plaintiff shall also provide the provincial court with a copy of the plaint. The provincial court shall thereafter forward the original plaint to the Central Intellectual Property and International Trade Court without delay for the latter's order. The Court shall then notify the provincial court of such order and send a writ of summons for the defendant to give his answer, if any, to the provincial court without delay.

Rule 9. The provincial court shall notify the plaintiff of the order it receives from the Central Intellectual Property and International Trade Court without delay. In the case where the Central Intellectual Property and International Trade Court issues an order accepting the plaint, the plaintiff shall request, within seven days from the receipt of such order, an officer of the provincial court to serve the writ of summons and a copy of the plaint on the defendant.

The defendant shall file his answer and a copy thereof with the provincial court within fifteen days after the service of the writ of summons and the copy of the plaint on him. The provincial court shall, without delay, forward the original answer together with the report for the service of the writ of summons and a copy of the plaint to the Central Intellectual Property and International Trade Court for the latter's order. If the defendant fails to file the answer, the provincial court shall, without delay after the period prescribed for filing the answer has elapsed, notify the Central Intellectual Property and International Trade Court of such failure as well as dispatch the service report to the Court for its order declaring the defendant to be in default of answer under Rule 11.

When the Central Intellectual Property and International Trade Court issues an order under paragraph two, the matter shall be quickly referred to the Chief Justice of the Court for his decision as to the appropriate time, date and court for trial and adjudication of the case. The Central Intellectual Property and International Trade Court shall then notify the provincial court to inform the parties of the said time, date and court without delay.

Rule 10. If the defendant makes a counterclaim in his answer, Rules 8 and 9 shall apply to the counterclaim and the answer to counterclaim *mutatis mutandis*.

Default of Answer

Rule 11. If the defendant or the plaintiff fails to file an answer or an answer to counterclaim within the prescribed period, the Central Intellectual Property and International Trade Court shall promptly issue an order declaring the defendant or the plaintiff, as the case may be, to be in default of answer.

Provisional Measures of Protection Prior to Instituting an Action

Rule 12. An application for the Court order under section 65 of the Copyright Act B.E. 2537 (1994), section 77 *bis* of the Patent Act B.E. 2522 (1979), section 116 of the Trademark Act B.E. 2534 (1991) or other intellectual property legislation, shall state the facts giving rise to the cause of action in the case and the reasons sufficient for the Court to believe that it is appropriate to grant such order. The application shall also include a statement confirming the facts giving rise to the application, of a person who witnessed the cause of action, in order to substantiate the cause of action.

Rule 13. In considering the application under Rule 12, the Court shall grant the application if it satisfies that:

(1) There is reasonable ground for the application and the filing of the application, as well as sufficient reasons for the Court to grant such application, and

(2) The nature of the damage incurred by the person filing the application is such that the damage cannot be restituted by monetary measures or any other form of indemnity, or the prospective defendant is not in a position to compensate the applicant for his damage, or it might be difficult to enforce the judgment against the prospective defendant afterwards.

In considering the application, the Court shall take into account the balance of the extent of damage that might be incurred by both parties.

If the Court issues an order dismissing the application, such order shall be final.

Rule 14. In case where the Court grants the application under Rule 13, the Court shall notify the prospective defendant of the order without delay.

The order under paragraph one shall immediately bind the prospective defendant even though the prospective defendant has not been notified of the order.

Rule 15. In case where the Court grants the application under Rule 13, taking into account any damage that the prospective defendant might incur, the Court shall order the person filing the application to provide security for such damage in the amount, within the period and under the conditions, the Court deems appropriate .

Rule 16. In case where the Court grants the application under Rule 13, the prospective defendant may file an application requesting the Court to repeal or modify the provisional measures of protection. The order of the Court repealing or modifying the measures shall be final.

In the case specified in paragraph one, the prospective defendant may make a request in the application to repeal or modify the provisional measures, or file with the Court, within thirty days from the date on which the Court issues an order repealing or modifying the measures, a request for the Court order directing the person requesting for such measures to compensate him for his damage. If the Court finds, after making an enquiry, that the order granting provisional measures of protection which has been repealed or modified was granted due to the Court's misunderstanding that there is ground for taking an action against the prospective defendant or sufficient reason to grant such provisional measures and the misunderstanding is caused by the fault or negligence of the person requesting for the measures, the Court may order him to compensate the prospective defendant in the amount the Court deems appropriate. If the person requesting for the measures fails to comply with such Court order, the Court may enforce such order as if he is a judgment debtor.

Rule 17. In case where the Court grants the application under Rule 13 but the person requesting for the provisional measures fails to institute an action relating to the application within fifteen days from the date on which the application was granted or within the period prescribed by the Court, the provisional measures shall lapse at the expiration of the aforesaid period.

In the case specified in paragraph one, the prospective defendant may file with the Court, within thirty days from the date on which the provisional measures is deemed to lapse, a request for the Court order directing the person requesting for such measures to compensate him for his damage. The Court may order the compensation be paid in the amount it deems appropriate. If the person requesting for the measures fails to comply with such order, the Court may enforce such order as if he is a judgment debtor.

Rule 18. In case where the Court grants the application under Rule 13 and an action is instituted in relation to the application within fifteen days from the date on which the application was granted or within the period

prescribed by the Court, the provisional measures so granted or modified under Rule 16 paragraph one shall continue to be in force, unless the Court issues an order repealing or modifying the measures according to a request of the defendant. In this case, sections 260, 261 and 263 of the Civil Procedure Code shall apply *mutatis mutandis*.

Rule 19. The provisions on *in camera* proceedings and prohibition of publication under Rule 24 and hearing conducted via video conferencing facility under Rule 32 shall apply to the proceedings under Rules 13 and 15 to 18 *mutatis mutandis*.

Application for Taking of Evidence in Advance

Rule 20. A petition or motion for a court order directing the evidence to be taken at once under section 28 of the Act for the Establishment of and Procedure for the Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996) shall state the facts showing the necessity for taking of evidence at once. If an action has not yet been instituted, the facts showing grounds on which the petitioner may take an action or an action may be taken against the petitioner shall also be stated.

In case of emergency under section 29 of the Act, the motion shall state the facts showing the emergency situation which, if the other party or the third party involved is to be notified beforehand, such evidence will be damaged, lost, destroyed or, due to some other reasons, difficult to be adduced at a later stage.

Rule 21. In case where the Court grants an order for attachment or seizure of documents or materials to be adduced as evidence in emergency situation under Rule 20 paragraph two, the Court may order the petitioner to provide security for any damage that might be incurred, in the amount, within the period and under any condition the Court deems appropriate.

Rule 22. The provisions on *in camera* proceedings and prohibition of publication under Rule 24 and hearing conducted via video conference under Rule 32 shall apply to the proceedings under Rules 20 and 21 *mutatis mutandis*.

Documents Done in Foreign Language

Rule 23. If the whole document submitted to the Court is done in English and the parties agree that all or any part of such document needs not be translated into Thai, the Court may permit the parties to submit such document as evidence in the case without translation if it is of the opinion that such document is not an evidence on the main issues of the case.

In camera Proceedings and Prohibition of Publication

Rule 24. In the appropriate case or for the protection of intellectual property rights or the prevention of damage that might be incurred to international business of a party, if a party requests, or if the Court deems inappropriate to disclose in whole or any part of the facts or circumstances in the case, the Court may issue the following orders:

- (1) Forbidding the public from attending in whole or in any part of the hearing, and holding the hearing *in camera*, or
- (2) Forbidding the publication of such facts or circumstances.

Irrespective of whether the Court has issued such order, the order or judgment of the Court adjudicating the case shall be read in open court, and the publication, either in whole or in part, of the order or judgment or an impartial and accurate summary thereof shall not be deemed unlawful.

Memorandum of Testimony

Rule 25. The Court may assign a court officer to record the testimony of a witness and read out the memorandum of testimony to the witness on its behalf.

Rule 26. In addition to a memorandum of testimony which shall be read to and signed by the witness before included in the dossier of the case, the Court may order that the testimony of the witness be recorded by audio or video recording device.

Chapter 3 Evidence

Pre-Trial Conference

Rule 27. Subject to the provisions of section 183 and 183 *bis* of the Civil Procedure Code, before taking of evidence, the Court may call all parties to appear in the Court in order to set up measures for the proceedings, such as:

(1) Mediating or arbitrating;

(2) Fixing the period of time for the whole proceedings;

(3) Fixing date, time, methods and steps for necessary proceedings, such as number and detail of witnesses who will testify in court, depositions to be submitted in lieu of oral testimony, or expert witnesses, documentary evidence and any other evidence that a party intends to request the Court for an order directing the other party or a third party to produce, and taking of evidence out of the Court or the commission of another court to take evidence etc;

(4) Fixing detail and period of time for technical or scientific experiment proving some facts in the case;

(5) Determining a knowledgeable person or an expert under section 31 of the Act for the Establishment of and Procedure for the Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996).

Refreshing Memory of Witness

Rule 28. Subject to the provisions of section 113 of the Civil Procedure Code, when a witness has to testify as to any detail of a fact in a case which he cannot recall, the witness may, with the permission of the Court, refer to his *aide memoir* in giving such testimony.

After the witness has testified, the other party may request the Court to inspect the *aide memoir* of the witness. If the Court deems appropriate, it may keep that *aide memoir* in the dossier of the case.

Submission of Deposition in Hearing of Witness

Rule 29. In case where one party or both parties make a request and the Court deems appropriate in the interest of justice, the Court may permit a party to submit a deposition of a witness, confirming facts or opinions of the witness, in lieu of examination-in-chief, in whole or in part, of the witness in Court.

The party intending to submit a deposition in lieu of examination-in-chief under paragraph one shall file, with the Court, a request specifying the intention and the reason therefor prior to the hearing date of such witness. The Court shall then determine the period of time for the party to submit the deposition to the Court and send a copy thereof to the other party. Once a deposition has been submitted to the Court, the party so submitting may not withdraw the deposition and such deposition shall be deemed an evidence in the case.

The deponent shall appear in court to be cross-examined and re-examined by the parties. If the deponent fails to appear in court, the Court shall refuse to admit his deposition as evidence in the case, provided, however, that, if the Court deems appropriate in the interest of justice, the Court may admit the deposition as evidence corroborating other evidence.

In case where the parties agree that the deponent needs not appear in court, or the other party waives his right to cross-examine the deponent, the Court shall admit the deposition as an evidence in the case.

Rule 30. A deposition under Rule 29 shall contain the following particulars:

- (1) Name of the Court and the case number;
- (2) Date, month, year in which, and the place where, the deposition was made;
- (3) Name and family name of the parties;
- (4) The deponent's name, family name, age, address, occupation and relationship with the parties;
- (5) Description of facts and/or opinions of the deponent;
- (6) Signature of the deponent.

A deposition submitted to the Court may not be amended unless the amendment is made to the particulars in (1) to (3) or to rectify insignificant error or irregularity.

Deposition in lieu of Hearing of Witness Residing in Foreign Country

Rule 31. In case where one party or both parties request and the Court deems appropriate in the interest of justice, the Court may permit the

submission of a deposition of a deponent residing in a foreign country to confirm certain facts or opinions in lieu of bringing the deponent to testify, in whole or in part, in the Court. The deposition shall be in compliance with Rule 30 hereabove or the law of the country where it was made.

Hearing by Means of Video Conference

Rule 32. In case where one party or both parties make a request and the Court deems appropriate in the interest of justice, the Court may permit the hearing of a witness being outside the Court be conducted by means of video conference. In such case, the party adducing the witness shall bear the costs thereof. Such costs shall not be deemed a cost under section 161 of the Civil Procedure Code for which the Court may order the other party to reimburse.

The hearing conducted under paragraph one shall be deemed proceedings conducted in the Court's room.

Admission of Computer Record

Rule 33. The Court may admit data recorded in, or processed by, a computer as evidence in a case, if

(1) the data recording or processing was done in the ordinary course of business of the user of the computer, and

(2) the data recording or processing is resulted from proper operation of the computer according to its due procedure and, even though the computer is out of order, the accuracy of the data contained therein will not be affected.

The use of computer in ordinary course of business as stated in (1) and the accuracy of the data recording or processing as stated in (2) shall be

affirmed by the person involving in the recording or processing, or the person recording or processing the data.

Rule 34. The party intending to adduce any computer record as evidence shall specify such record in the list of witnesses and evidence in accordance with section 88 of the Civil Procedure Code, and shall file with the Court a statement specifying the intention together with the affirmation required by Rule 33 paragraph two and sufficient copies of materials containing the record for other parties to obtain from court officers, unless

(1) the medium keeping the record is in possession of the other party or of a third party; the party intending to adduce such evidence shall file a request for the Court permission not to submit the affirmation required by Rule 33 paragraph two and copies of materials containing the record, and for the Court order directing the possessor of the medium to produce the record; the requesting party is, however, under the duty to bring such medium to the Court on a hearing date or on any other date as the Court deems appropriate;

(2) the production of copies of the medium keeping the record will delay court proceedings or will cause damage to the party intending to adduce such record, or there is sufficient reason showing that the party is unable to submit the copies to the Court within the prescribed period; in these cases, the party may file a request for the Court permission not to submit the copies and to submit such medium to the Court on the hearing date or on any other day as the Court deems appropriate.

If the party intending to adduce such computer record cannot submit the medium to the Court within the period of time prescribed in paragraph one, the Court, taking into consideration the nature of the record to be examined, may order an examination of the record be conducted at the time and place, and under any condition, the Court deems appropriate.

If the party intending to adduce such computer record fails to comply with the provisions of paragraph one or two, the record is inadmissible as evidence in the case. However, if the Court deems appropriate in the interest of justice, it may admit the record as evidence corroborating other evidence.

Rule 35. The party against whom the computer record is adduced may file a statement with the Court opposing the admission of such record on the ground that it does not satisfy the requirements under Rule 33, or the medium containing the record is falsified, or the copies of the record is entirely or partially inaccurate. The party must file the statement before the other party completes the adduction of such computer record, unless the party can show to the satisfaction of the Court that the party does not know the cause for opposing the record before the time. In the latter case, the party may file a request for the Court permission to oppose the admission of the record, the medium or the copies at any time before the judgment is rendered. If the Court finds that the party unable to oppose before the completion of adduction of the record and the ground raised in the request is reasonable, the Court shall grant such request. In this case, section 126 of the Civil Procedure Code shall apply *mutatis mutandis*.

If the party intending to oppose the adduction of a computer record fails to do so prior to the completion of the adduction or the Court does not permit the opposition be done at a later stage, the party may no longer oppose the admission of such computer record as evidence in the case. However, if the Court deems appropriate in the interest of justice, the Court may make an enquiry into, and decide upon, the conditions for admission of the computer record set forth in Rule 33 or the authentication or accuracy of the medium containing the record or the copies thereof.

Rule 36. The provisions under Rules 33 to 35 shall apply *mutatis mutandis* to the admissibility of any data recorded in or taken from microfilms, electronic medium or any other means of information technology medium.

Admission of Hearsay Evidence

Rule 37. The Court may admit hearsay evidence as evidence corroborating other evidence in a case, if the Court is of the opinion that:

(1) Given the nature, characteristic, source of the evidence and other circumstantial facts surrounding it, the evidence has probative value in proving some facts in the case; or

(2) There is a cause preventing the person directly seeing or hearing the matters to be adduced or having first-hand knowledge of such matter from testifying in the Court and it is appropriate in the interest of justice to admit such hearsay evidence.

An informed statement which a witness testifies to in court or is recorded in a document or material adduced as evidence in court shall be deemed hearsay evidence if it is proffered to prove the truth of the matter asserted.

Considering and Weighing of Evidence

Rule 38. In considering whether the deposition of a person who does not appear in court under Rule 29 paragraph three or four, the deposition submitted under Rule 31 or the hearsay evidence proffered under Rule 37 has a probative value and, if so, to what extent, the Court shall do so with due care, taking into account the nature, characteristic and source of the deposition or hearsay evidence.

Additional Taking of Evidence

Rule 39. If the Court deems necessary in the interest of justice for additional evidence relating to any issue in a case, including documents or materials possessed or under the care of a party, the Court shall, on its own

motion, continue with the taking of evidence, including calling any witness already adduced to testify again.

TITLE II

CRIMINAL CASES

Chapter 1

General Provisions

Provision of Interpreter

Rule 40. In the proceedings for deferment of a charge, obtaining a warrant of detention, the preliminary examination in which the accused makes an appearance or at the trial itself, the Court shall provide an interpreter or a hand-language interpreter for the suspect or accused who cannot speak or understand Thai language, or who cannot speak, hear or communicate, as the case may be. The interpreter appointed by the Court shall be entitled to a remuneration in accordance with the Ministerial Regulation on Remuneration for Interpreter and Hand-Language Interpreter Provided by the Court under the Criminal Procedure Code.

Provisional Release

Rule 41. The suspect or accused shall be entitled to provisional release, unless there is a necessity to remand him in custody or detain him.

Application of Provisions in Title I to Criminal Cases

Rule 42. Unless otherwise provided in this Title, the provisions for civil cases in Title I on method of communication between courts under Rule 5, provisional measures of protection prior to instituting an action under Rules 12 to 19, application for taking of evidence in advance under Rules 20 to 22, documents done in foreign language under Rule 23, *in camera*

proceeding and prohibition of publication under Rule 24, memoranda of testimony of witnesses under Rules 25 and 26, refreshing memory of a witness under Rule 28, hearing by means of video conference under Rule 32, admission of computer record under Rules 33 to 36, admission of hearsay evidence under Rule 37, considering and weighing of evidence under Rule 38 and additional taking of evidence under Rule 39 shall apply to criminal cases *mutatis mutandis*.

Chapter 2 Proceedings

Filing Application for Search Warrant, Deferment of a Charge and Warrant of Detention with Provincial Court

Rule 43. During the period when the regional intellectual property and international trade court has not been established in any locality, when the inquiry official or the public prosecutor files an application for search warrant, deferment of a charge or warrant of detention with a provincial court under sections 47 and 26 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996), the provincial court shall proceed with the matter and issue an order in accordance with the Criminal Procedure Code, the Act for the Establishment of and Criminal Procedure for Kwaeng Court B.E. 2499 (1956), or the Act for the Establishment of and Criminal Procedure for Kwaeng Court B.E. 2499 (1956) as applied by virtue of the Act for the Application of Criminal Procedure for Kwaeng Court in Provincial Court B.E. 2520 (1977), as the case may be.

Entry of Charge in Provincial Court

Rule 44. During the period when the regional intellectual property and international trade court has not been established in any locality, when a

prosecutor enters a charge with a provincial court under section 47 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996), the prosecutor shall also provide the provincial court with a copy of the charge. If the charge conforms to the requirements of the law, the provincial court shall act as follows:

(1) In the case where a private person is the prosecutor, the provincial court shall dispatch the original charge to the Central Intellectual Property and International Trade Court without delay, in order for the Chief Justice of the Court to determine the date and time on which, and the court in which, the preliminary examination will be conducted. The Central Intellectual Property and International Trade Court shall, without delay, notify the provincial court to inform the prosecutor of the date and time on which, and the court in which, the preliminary examination will be conducted, and order the prosecutor to serve the writ of summons and a copy of the charge on the accused. If the public prosecutor has also instituted a criminal prosecution with the same charge, (2) shall apply.

(2) In the case entered by the public prosecutor, the provincial court shall serve on each accused a copy of the charge, read out and explain the charge to the accused, then ask whether the accused wants to make any statement in his defence, and dispatch the original charge as well as the accused's statement in defence, if any, to the Central Intellectual Property and International Trade Court. The Court shall then order a preliminary examination be conducted or the charge be accepted for trial. The matter shall thereafter be referred to the Chief Justice of the Court for his determination on the appropriate date and time on which, or the court in which, the preliminary examination or the trial will be conducted. The Central Intellectual Property and International Trade Court shall, without delay, notify the provincial court to inform the parties of the date, time and court for preliminary examination or trial, so that the accused can be brought before the court on that date.

In the case specified in (2), if the accused pleads guilty as charged and it is the case where the court may render judgment without taking evidence, without prejudice to the accused's rights to obtain provisional release, the provincial court and the Central Intellectual Property and International Trade Court shall utilize to the utmost the methods of communication provided in Rule 5, so that the judgment can be rendered on the day the accused pleads guilty, or on the following working day.

Submission of List of Witnesses and Documentary Evidence

Rule 45. In the preliminary examination or trial process, the prosecutor shall file with the Court, at least seven days prior to the preliminary examination or the date on which evidence is actually taken, the list of witnesses and evidence specifying names and addresses of persons or experts to be adduced as well as the types and characteristics of the documents or materials to be adduced or places to be examined by the Court or an expert witness, as the case may be. The prosecutor shall also provide copies of such list in the number sufficient for each accused to obtain from the Court.

In the case where the Court conducts an enquiry regarding a request for the return of a property being an exhibit in a case, the parties involved shall file with the Court, at least seven days prior to the enquiry date, the list of witnesses and evidence together with copies thereof in the number sufficient for all parties concerned to obtain from the Court.

Although the period provided in paragraph one or two has already elapsed, the Court may permit the prosecutor or any party involved to submit the list of witnesses and evidence or an additional list, if it deems appropriate in the interest of justice.

Rule 46. If the prosecutor intends to adduce documents in his possession as evidence in the case, the prosecutor shall submit to the Court, at least seven days prior to the preliminary examination or the date on which

the evidence is actually taken, copies of such documents in the number sufficient for the accused to obtain from the Court.

In the case where the Court permits the submission of a list of witnesses and evidence or an additional list under Rule 45 paragraph three, the prosecutor or other party concerned shall submit the copies of such documentary evidence together with the list or the additional list, as the case may be. However, the Court may permit the submission of copies of the documentary evidence at a later stage under appropriate causes.

Rule 47. Witnesses or evidence not included in the list of witnesses and evidence in accordance with Rules 45 and 46 are inadmissible, unless the Court deems, in the interest of justice, necessary to admit such witnesses or evidence.

Testimony of the Accused

Rule 48. In case where the accused testifies for himself and such testimony or any part thereof is self-incriminated, the Court may, basing on the testimony in corroboration with other evidence proffered by the prosecutor, infer guilt on the accused.

Deposition in lieu of Oral Testimony

Rule 49. If a party files a motion and the Court deems appropriate in the interest of justice, the Court may permit the submission of a deposition of a deponent confirming facts or opinions on the issues not directly proving guilt of the accused in lieu of bringing the deponent to testify; and the provisions for civil cases in Title I on the submission of a deposition in lieu of an oral testimony under Rules 29 to 31 shall apply *mutatis mutandis*.

Written Opinion of Knowledgeable Person or Expert

Rule 50. A knowledgeable person or an expert whom the Court requests to give his opinion may submit a written opinion to the Court without orally testifying about the opinion, unless the Court otherwise orders.

The Court shall send each party a copy of such written opinion. In case where the knowledgeable person or expert has to testify about his opinion, the Court shall send each party a copy of such written opinion at least seven days prior to the testifying date.

TITLE III FORMS

Rule 51. An appointment of a person to receive pleadings or documents on behalf of a party under section 33 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996) shall be made in writing in accordance with form "Sor. Por. Kor. 1" attached herewith.

Rule 52. An invitation to a knowledgeable person or expert whom the Court requests to give an opinion and a summons for a knowledgeable person or expert whom a party requests to give an opinion under section 31 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996) shall be made in accordance with forms "Sor. Por. Kor. 2" and "Sor. Por. Kor. 3" attached herewith, respectively.

Rule 53. In filing or submitting pleadings or other documents, other than those otherwise provided in these Rules, the Court, court officers, parties or other persons concerned shall use the forms which have the same format,

size and contents as those prescribed by the Ministry of Justice, unless the Chief Justice of the Court otherwise provides.

An appeal filed under section 38 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court B.E. 2539 (1996) shall be in the Form for Appeal no. (32) and the Annexed to Form for Appeal no. (33). A reply to an appeal shall be in the Form Reply to an Appeal no. (34) and the Form Annexed to Reply to an Appeal no. (35).

Given on the 28th day of November B.E. 2540 (1997)

Akrawit Sumawong

Chief Justice of the Central Intellectual Property
and International Trade Court

Intellectual Property and International Trade Court : A New Dimension for IP Rights Enforcement In Thailand

*Vichai Ariyanuntaka**

I. Introduction

The late 1990s witnesses Thailand's transition from economic success to economic recession, from the days of hope and glory to a more sober time of re-thinking, re-planning and perhaps, re-structuring our economic strategies. In the promotion of international trade and investment, it is essential that one must create the legal environments to attract one's trading partners. As far as the legal aspect is concerned, one must create an atmosphere of fairness, trust and that legal rights shall be effectively and expeditiously enforced. It is on the road to economic recovery and to even more economic success, one must put one's house in order. In the field of administration of justice, the establishment of the *Central Intellectual Property and International Trade Court (The IP&IT Court)* is a single most important factor for the road to the more glorified days of international trade and investment and to the recovery of Thai economy as a whole.

* Deputy Secretary-General, Office of the Judicial Affairs, Ministry of Justice

II. Establishment of an Intellectual Property and International Trade Court

The Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court 1996 was passed by the National Assembly and promulgated in the Government Gazette on the 25th October 1996. Under the Act, a Royal Decree was later passed to inaugurate the *Central Intellectual Property and International Trade Court* on the 1st December 1997. The IP&IT Court Act was the culmination of a joint effort between the Ministry of Justice and the Ministry of Commerce in the wake of negotiations between Thailand and the United States as well as the European countries on trade related aspects of intellectual property rights. In fact Thailand is exceeding its obligation under Article 41(5) of the Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPS Agreement) by establishing the IP & IT court. Article 41(5) simply states:

It is understood that this Part does not create any obligation to put in place a judicial system for the enforcement of intellectual property rights distinct from that for the enforcement of law in general... Nothing in this Part creates any obligation with respect to the distribution of resources as between enforcement of intellectual property rights and the enforcement of law in general.

However, the IP & IT Court is established to create a 'user-friendly' forum with specialized expertise to serve commerce and industry. International trade is added to the jurisdiction of the court for the reason that in a country like Thailand specialized Bench and Bar in intellectual property and international trade should be grouped together for easy access and administration. Not least for want of sufficient workload to warrant a separate court system.

III. Some Salient Features of the IP&IT Court System

The followings are some of the prominent features in the new court system:

- Liberal use of *Rules of the Court* to facilitate the efficiency of the forum. Perhaps this could be seen as a unique 'common law' approach to solve a 'civil law' problem.
- Exclusive jurisdiction both in civil and criminal matters on the enforcement of intellectual property rights throughout the country.
- Exclusive jurisdiction on matters concerning international trade e.g. international sale, carriage, payment, insurance and related juristic acts.
- Exclusive jurisdiction on the arrest of ship.
- Exclusive jurisdiction on anti-dumping and subsidies.
- Exclusive jurisdiction on the enforcement of arbitral awards in intellectual property and international trade matters.
- Panel of three judges to constitute a quorum. Two of whom must be career judges with expertise in IP or IT matters. The third member of the panel is an associate judge who is a lay person with expertise in IP or IT. A double guarantee of specialization.
- Availability, for the first time in Thai procedural law, of the '*Anton Piller Order*' type of procedure. An English innovation incorporated in the TRIPS Agreement.
- Possibility of the appointment of expert witness as *amicus curiae*. A friend of the court.
- Leap-frog procedure where appeals lie directly to the IP & IT Division of the Supreme Court. An attempt to redress delay.
- Possibility of extending the jurisdiction to other matters by further amending legislation. At the moment, there has been discussion of transferring insolvency matters from the court exercising civil jurisdiction to the IP&IT Court
- However, the protection of juvenile justice takes precedence over the protection of IP rights. Hence, a juvenile shall be charged in the

Juvenile and Family Court and not in the IP&IT Court even if in IP infringement cases.

While establishing a new court is not an easy task, the successful promotion of it to international commerce and industry is much more challenging and difficult. One will have to create the right 'legal environments' to attract international commercial litigation. Reputation, integrity, expertise, convenience, accessibility, expenses, respect and the effective enforcement of order or judgment of the court are but some of the more important criteria.

IV. Rules of the Court under the IP&IT Regime

It is hoped that, as special expertise develops in this specialized court, more just and effective measures in IP rights enforcement can be further incorporated in the *Rules of the Court*. Rules of the Court is a common law technique in creating court procedure. Traditionally, in Thailand which is basically a civil law country, the amendment to the procedural law is invariably by way of an amendment Act to the Procedural Code. Under section 30 of the Act for the Establishment of and Procedure for Intellectual Property and International Trade Court 1996, a new procedure has been devised, it reads :

For the purpose to ensure convenience, expediency and fairness of the proceedings, the Chief Justice of the Central Intellectual Property and International Trade Court shall be empowered, subject to the approval of the President of the Supreme Court, to issue Rules of the Court on proceedings and hearing of evidence in intellectual property and international trade cases, provided that such provisions shall not impair the rights of defence of the accused in a criminal case.

By this means, changes in the procedure of the court will be achieved much more speedier than in the traditional means of an Act of Parliament. Rules of

the Court may take a couple of months to be finalized whereas an Act of Parliament will invariably takes years. The question for concern is how much of a "blank-cheque" would the legislature be willing to give to the judiciary of this legislative role. An analogy might be made with the power vested in the Executive to issue Royal Decrees and Ministerial Regulations. In other words, what is the scope of the "Rules of the Court" in relation to principles of procedural law of the 'public order' (*l'ordre public*) type? Can this be interpreted as an encroachment on the legislative functions by the judiciary? A caveat has been entered under section 30 itself that "*such provisions shall not impair the rights of the accused in a criminal case*".

V. Novelty in Intellectual Property Rights Enforcement : *Injunction* *V. Police Raid*

In Thailand, the conventional method of policing intellectual property rights against infringers has always been conducting a police raid. The provisions of TRIPS Agreement, in particular Article 50 equip the judicial authority with the power to order prompt and effective provisional measures to:

- (a) Prevent an infringement of any IP right from occurring and entering into the channels of commerce. (Preventive Injunction)
- (b) Preserve relevant evidence in regard to the alleged infringement. (*Anton Piller Order*)

Preventive injunction under Article 50 (1) (a) has been implemented for the first time in Thailand by section 116 of the Trademarks Act 1991, section 77 *bis* of the Patent Act (second amendment) 1992 and section 65 of the Copyright Act 1994. This is seen as a novelty in Thai procedural law because contrary to the provisions on provisional measures prior to judgment under the Civil Procedural Code, preventive injunction under the IP legislations can be requested prior to the filing of a statement of claim or the prosecution.

However, if one examines carefully into the three relevant sections which give rise to preventive injunction in intellectual property matters, some flaws can be detected. On the whole the provisions prescribe:

'In case where there is clear evidence that a person commits or is committing or is about to commit an act of infringement of intellectual property rights, the right owner may petition a court to make an order restraining such person from committing the infringement.'

The earliest version is that of the Trademark Act 1991. The literal interpretation of section 116 is 'a person commits or is committing' but the Patent Act 1992 and the Copyright Act 1994 prescribe 'a person commits or is about to commit'. A notion closer to preventive injunction.

On procedural points, the legislation fails to provide the petitioner and the court with sufficient "back up" mechanism for the effective application of the preliminary injunction. Some of the examples are :

- No provisions as to which court to apply.
- No provisions as to the applicability of an ex-parte hearing.
- No provisions as to the speed in which the court is to conduct the case e.g. in urgent cases.
- No provisions as to security for compensation of damages should the petitioner's claim fail.
- No provisions for review requested by the defendant.
- No provisions for lapse or revocation of the order after a certain period.

All the defects described above are detected and taken care of by the implementation of the Rules of the Intellectual Property and International Trade Court.

Another consideration is that most IP infringement cases in Thailand are brought by criminal prosecution. Attempts should also be made for the improvement of police raids as an alternative to injunction. This predicament may also be true for most jurisdictions in Asean where most infringement cases are blatant and obvious.

VI. *Anton Piller Order* under Art. 50 (1) (b) of TRIPS Agreement

Anton Piller Order derives from the celebrated English case of *Anton Piller KG V. Manufacturing Process Ltd.* [1976] Ch. 55. It derives from the rule that the court has an inherent jurisdiction to prevent the defendant frustrating the process of justice by destroying the subject-matter of an action or documents or other relevant evidence.

This jurisdiction may be invoked on an *ex parte* application by the plaintiff. The application is usually made after the plaintiff has issued his writ but before he has served it on the defendant. When the application is heard the court sits in *camera*. The plaintiff must satisfy the court that he has an extremely strong *prima facie* case on the merits of his claim, that he is likely to suffer very serious actual or potential damage from the defendant's actions, that there is clear evidence that the defendant has incriminating documents or things in his possession and that there is grave danger that the defendant will smuggle away or destroy the material before an application *inter partes* can be made. If the plaintiff can satisfy these conditions the court will grant appropriate relief in the form of injunction directed to the defendant, breach of which will put the defendant in contempt of court.

In addition, the order may include a direction to the defendant that he permit the plaintiff to enter the defendant's premises, to search for goods or documents belonging to the plaintiff or which are relevant to his claim, and to remove, inspect, photograph or make copies of such material according to the circumstances of the case.

The defendant may be ordered to disclose to the plaintiff the names and addresses of his suppliers or customers.

In Thailand, prior to the IP&IT Court regime, there were no provisions which came close to an *Anton Piller Order*. Under sections 254(4), 255(4)(a) and 255(4)(b) of the Civil Procedural Code, the plaintiff might move a court to grant an order arresting and detaining a defendant who wilfully evades a writ or an order of the court or hides any documents which may be incriminating to him in the proceedings.

The measure is hardly used and its effectiveness for preserving evidence is doubtful in the light of a more draconian method of an *Anton Piller Order*.

The language of Article 50 (1) (b) of TRIPS is not clear and certainly one would doubt, even in the most optimistic mind, that the Article requires a Member State to create something akin to an *Anton Piller Order* in the English sense. Perhaps somewhere along the line of an *Anton Piller Order* with some restrictions on the part of the successful plaintiff might be a prototype for the Thai IP & IT Court. These considerations include :

- An undertaking by the plaintiff to compensate the defendant in damages for any loss caused, should the plaintiff's claim fail.
- An undertaking not to use the material or information gained for any purpose other than the action in which the order is given.
- An officer of the court must be present in enforcing the order.
- The plaintiff is not entitled to use force.

It is a pleasure to report that under section 29 of the IP&IT Court Act and its ensuing Rules of the Court, a somewhat 'reformed' *anton piller order* along the line discussed above is preferred by the Drafting Committee of the Rules of the Court.

However, falling short of an *Anton Piller Order*, the right owner can always consider the relative effectiveness of a search warrant under the Criminal Procedural Code.

VII. Rights of Information

Article 47 of the TRIPS Agreement provides that:

Members may provide that judicial authorities shall have the authority to order the infringer to inform the right holder of the identity of third persons involved in the production and distribution of the infringing goods or services and of their channels of distribution'.

Two observations may be made here:

- (1) The word 'may' in Article 47 indicates a choice rather than an obligation on the part of Member States for its implementation.
- (2) The right of information enunciated in Article 47, if applies in a criminal case, may infringe the rule of privilege against self-incrimination. A rule acknowledged by Article 243 of the constitution of Thailand.

In the House of Lords case of *Rank Film Distributors V. Video Information Centre* [1981] 2 All E.R. 76, the defendants to an action for breach of copyright successfully sought the discharge of an *Anton Piller Order* which ordered them to disclose the names and addresses of their suppliers and customers for illicit copies of the Plaintiffs' films, on the ground that this would tend to expose them to proceedings for a criminal offence. The House of Lords held that the privilege against self-incrimination is capable of being invoked in such a case.

Rank Film was a 1981 House of Lords decision. In the same year, the Parliament in England enacted the Supreme Court Act 1981 and in section 72 the Act reverses the effect of *Rank Film* and restores the full effectiveness of *Anton Piller Order* by taking away the privilege against self-incrimination in proceedings for infringement of intellectual property rights.

An fine example of how powerful and effective the lobbyists on the part of the IP rights owners are.

VIII. Damages

Under section 64 of the Copyright Act 1994, the court may order appropriate damages for the right owner by taking into consideration the gravity of the damage including loss of benefit and necessary expenses in enforcing his right.

This is an improved version from the former Copyright Act of 1978 which simply stated that a fine shall not preclude the right of the right owner from seeking civil compensation for the amount in excess of the fine which is received by the right owner.

Some comments may be levied on the new section 64 :

- Section 64 satisfies the test under Article 45(1) but not 45(2) of the TRIPS Agreement.

TRIPS Agreement Article 45

1. *The judicial authorities shall have the authority to order the infringer to pay the right holder damages adequate to compensate for the injury the right holder has suffered because of an infringement of that person's intellectual property right by an infringer who knowingly, or with reasonable grounds to know, engaged in infringing activity.*
2. *The judicial authorities shall also have the authority to order the infringer to pay the right holder expenses, which may include appropriate attorney's fees. In appropriate cases, Members may authorize the judicial authorities to order recovery of profits and/or payment of pre-established damages even where the infringer did not knowingly, or with reasonable grounds to know, engage in infringing activity.*

- Under section 64 of the Copyright Act 1994, it is suggested that the test for damages in a civil action is one of *'foresee or could have foreseen'* the consequences of the damage. Thus, it is more akin to the wordings of *'knowingly or with reasonable grounds to know'* under Article 45(1) than the negative element under Article 45(2).
- Article 45(2) may be of a higher standard than Article 45(1), but the word *'may'* in Article 45(2) denotes a choice for the Member States rather than an obligation.
- Article 45(2) also demands the payment by the infringer of expenses including appropriate attorney's fees. Section 64 speaks of *'necessary'* expenses in enforcing the right. Attorney's fees may be necessary for the enforcement of the right but only appropriate attorney's fees not excessive attorney's fees. One would have to use the objective standard in the country of the forum to determine what the appropriate attorney fees' are.

IX. Conclusion

One concept that may describe conventional wisdom in contemporary Thai society is perhaps globalization. In 1995 the Criminal Court of Thailand extradited a Thai national to face criminal charges in the United States for infringement of drug related offences allegedly committed in America. One of the reasons given by the court was that the Extradition Treaty between the United States and Thailand must be respected and given effect in view of different opinion and practice in other civil law countries, particularly on the Continental Europe. The decision was later affirmed by the Court of Appeal, the final forum on the matter. It was widely acclaimed internationally as a liberal interpretation of the extradition treaty from a civil law country. The then President of the Thai Supreme Court was conferred with an Honorary Doctorate in Law from a prestigious American Law School of which the decision was a high-light in his inaugural speech. The creation of the Intellectual Property and International Trade Court to foster a fair, speedy,

friendly and equitable atmosphere for settlement of trade disputes and effective enforcement of intellectual property rights is in the same direction of globalization. It is on the road to create an atmosphere of trustworthiness and an investment friendly market. This is competitiveness and eventual economic success itself.

คลังข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coi.go.th)

GATS : Its Impact on the Legal Profession and Legal Education - A Thai Perspective^{*}

Suthiphon Thaveechaiyagarn^{**}

Introduction

The successful conclusion of the Uruguay Round has resulted the establishment of the World Trade Organization (WTO). The Agreement Establishing the World Trade Organization (the WTO Agreement) is a package of over thirty agreements, understandings and declarations.¹ These agreements include national binding commitments to reduce or eliminate specific tariffs and non-tariff barriers to merchandise trade, a thorough reform of trade rules, and the extension of the world trading system to cover new issues such as trade in services and intellectual property. Under the WTO regime, trade in services is governed by the General Agreement on Trade in Services (GATS), a completely new set of disciplines, which aims to liberalize trade in services. Attempt to liberalize trade in services, however, does not exist only at the global level. ASEAN has already drafted the ASEAN

^{*} This article was adapted from the author's paper prepared for the ASEAN Law Association Conference, 6-10 December 1995, Kuala Lumpur, Malaysia. The article represents the author's personal view and not those of the Ministry of Justice or the Royal Thai Government.

^{**} Judge, the Secretary of the Central Intellectual Property and International Trade Court.

¹ See the WTO Agreement, Article II : 2.

Framework Agreement on Services² to supplement GATS and will soon work to strengthen existing cooperation in services and enhance trade in services through the implementation of the Agreement.

GATS consists of three elements: (i) the framework agreement containing basic obligations of all Member Parties; (ii) national schedules of commitments which will be the subject of a continuing process of liberalization; and (iii) a number of annexes addressing the special situations of individual services sectors. GATS defines "sector" of a service as one or more. Or all, subsections of that services. With reference to a specific commitment or, otherwise, the whole of that service sector, including all of its subsectors.³ "Services" under the scope of GATS include any service in any sector except services supplied in the exercise of governmental authority.⁴ Thus, they also cover non-governmental services of legal profession and legal education, which will be the subject of our study.

As a Member of WTO, Thailand has adopted GATS, a part of the WTO Agreement. Thailand has submitted and is now bound by a schedule of specific commitments (Schedule) which cover 95 activities and 10 major sectors of services.⁵ This Schedule sets Thailand's commitments on market access and national treatment on identified services which include professional

² The ASEAN Framework Agreement on Services was signed by ASEAN leaders during the 1995 ASEAN Summit in Thailand. The objectives of the Agreement is to, among ASEAN Members, enhance cooperation in services, eliminate substantially restrictions to trade in services and liberalize trade in services beyond the scope of liberalization under GATS. The Agreement requires that ASEAN Members enter into negotiations for specific commitments on services sectors beyond those under GATS.

³ GATS, Article XXV III (e). Each service sector is constituted by a number of different subsectors, marked by a high degree of heterogeneity. Each subsector is characterized by a specific set of problems and calls for a specific set of strategies for development. B.L.Das, Introduction in Trade in Services : Sectoral Issues, U.N. Doc UNCTAD/ITP/26 at xxi - xxii (1989).

⁴ GATS, Article I : 3 (b).

⁵ See Thailand - Schedule of Specific Commitments, U.N. Doc, GATS/SC/85 (1994).

services and their activities-legal services.⁶ The scope of legal services of the Thai Schedule is very broad and covers all kinds of legal advisory and representation services together with drafting services of legal documentation.⁷

This article will study impacts of GATS on legal profession and legal education from a Thai perspective. Emphasis will be on how GATS has impacts on current problems of the legal profession and legal education in Thailand. Impacts on other issues such as balance of payments and regional cooperation will also be discussed. The article is organized in three major sections following this introduction. Section I examines current problems of the legal profession and legal education in Thailand. Section II discusses the relevant GATS provision and obligations of Thailand under GATS. Finally, Section III draws the relationship between the first two sections to find out what impacts GATS will have on the legal profession and legal education in Thailand.

I. Current Problems of Legal Profession and Legal Education in Thailand

Thailand's economy has been growing very fast since 1987.⁸ Thailand has a tremendously increased volume of trade activity with foreign partners, especially those from the developed countries.⁹ Trade with other ASEAN countries has also increased significantly. For example, Thailand has a large

⁶ "Legal services" are classified as an activity within the "Professional Services" subsector. The latter is under the "Business Services" sector. Education Services are classified as a sector. See Services Sectoral Classification List. U.N. Doc. MTN. GAS/W/120 (1991).

⁷ See The United Nations Statistical Office, The (1991) Central Product Classification, CPC 86111, 86119, 86120, 86130, 86190, at 241-42

⁸ For reviews of Thailand's booming economy, see *The Economist*, Oct. 31, 1987, at 50; *Asian Business*, June, 1988, at 72-75, *Asian Business*, Mar. 1989, at 40-45

⁹ Total of Thai export in 1992 was Baht 824.3 billion. See *Far Eastern Economic Review*, Aug. 1993, at 42.

number of investors from Singapore. A number of Thai businessmen have invested in Philippines and Vietnam. Number of Thai lawyers have also increased.¹⁰ Unfortunately, such increase cannot keep abreast of Thailand's economic development, since Thailand is still in shortage of skilled lawyers having expertise on international business practices. Despite the increasing number of Thai lawyers, the majority is trained for domestic litigations. Those lawyers are only familiar with domestic laws such as the Civil and Commercial Code, the Penal Code, the Land Code, the Civil Procedure Code and the Criminal Procedure Code. Many of them are not fluent in English, and lack understanding of foreign cultures. International business practices involve giving advice to, negotiation, drafting transactions, or litigating for Thai or foreign clients in international business matters. Often, they deal with not only domestic business laws but also international customs and international trade laws. Accordingly, inspite of a large number of Thai lawyers, only a few can handle international business practices.

Each year, Thai law graduates pursue their legal studies abroad and some receive training from American or Australian international law firms. The Arbitration Office has been established by the Ministry of Justice in order to raise standard of the legal profession in Thailand to meet with international demand. The Arbitration Office has been developing itself as an international commercial arbitration centre in Thailand. The Office has enlisted 128 eminent lawyers and other professionals in its list of arbitrators.¹¹ Such a list is classified into 15 categories, including international trade, investment, and intellectual property.¹² Regardless of these facts, the demand for international lawyers in Thailand is beyond the supply. Young law graduates with foreign degrees need times to develop their skills in international practices. The Arbitration office concentrates its work on using arbitration as a means of

¹⁰ The total number of licensed lawyers in Thailand in 1995 was 29, 307. In 1991, the total number was 27, 513.

¹¹ The Arbitration Office, *The Thai Arbitration Institute* at 4.

¹² *Id.*

alternative dispute resolution, but it does not serve as an institute for training international lawyers in Thailand, Consequently, problems of shortage of skilled international lawyers in Thailand still remain.

Because of Thailand's high economic growth and lack of skilled international lawyers, Thailand becomes a big market for foreign law firms which involve international practices. Aliens, however, are prohibited to practice law in Thailand. The Announcement of the National Executive Council No. 281 (NEC 281)¹³ or the Alien Business Law circumscribes the participation of aliens¹⁴ in Thai businesses. A list of the businesses closed to aliens appears in Annexes attached to NEC 281. The list is divided into three categories. "Attorneyship" is classified as business in services under Chapter 3 of Annex A. NEC 281, Clause 4 prohibits an alien to engage in any business specified in Annex A unless otherwise permitted by a Royal Decree.¹⁵ The law does not define the term "attorneyship", but it is understood that the law prohibits aliens' business of practicing law in Thailand.¹⁶ That is, aliens are disallowed to perform any legal service, which includes giving legal advice and litigating. The Alien Employment Act B.E. 2521 confirms such

¹³ Published in the Government Gazette, Special issue, Vol. 89, Part 180, dated November 25, 1972.

¹⁴ Under NEC 281, "alien" means a natural or juristic person who is not of Thai nationality. A juristic person with at least one-half of the shares on its registered capital owned by aliens, or at least one-half of all capital from its shares invested by aliens is regarded as an alien.

¹⁵ At present, no Royal Decree has yet allowed an alien to practice law in Thailand.

¹⁶ NEC 281, however, is not applicable to Americans, owing to its exempt provision and the effect of the Treaty of Amity and Economic Relations between the United States and Thailand. Under the terms of the treaty, nationals and companies of each country are accorded national treatment with respect to establishing or engaging in businesses in the other country with certain exceptions. Such exceptions, nevertheless, do not include legal services. Thus, basically, an American citizen or juristic person can perform legal service in Thailand. However, the Alien Employment Act B.E. 2521, which excludes a juristic person from its definition of an alien, still prohibits aliens who are natural persons from performing legal or litigation services. Unlike NEC 281, the Act does not have an exempt provision. Hence, an American citizen, as a natural person, may not practice law in Thailand. He may, nevertheless, open a law office in Thailand.

interpretation.¹⁷ The Royal Decree issued under the Act prohibits aliens to perform legal or litigation service. In addition, the Lawyers Act B.E. 2528 excludes foreign lawyers from practicing law by requiring that a person who can register and receive a license to practice law must have Thai nationality.¹⁸

Despite the restrictions to practice above, a number of foreign lawyers have performed legal services in Thailand. About fifteen foreign lawyers are permitted to practice law under a grandfather clause,¹⁹ even though the Royal Decree issued under the Alien Employment Act B.E. 2521 bars aliens to practice law. Under this grandfather clause, aliens admitted to Thailand with permanent resident status when the alien employment law²⁰ became effective were given work permits to pursue their occupations for the rest of their lives, even if the job was on the prohibited list.²¹ Other foreign lawyers taking advantage of loose application of the Thai laws practice law in Thailand. Some receive work permits to work as business consultants but, in fact, perform legal services. Since foreign lawyers cannot appear as counsel before the courts, they normally give legal advice and work on business deals. Legal practice of foreign lawyers can be done through law firms. Several foreign law firms have expanded their operation to Thailand in different forms, such as joint venture,²² franchise,²³ and affiliation.²⁴ By finding local

¹⁷ Published in the Government Gazette, Special issue, Vol. 94, Part 73, dated July 21, 1978. Under the Alien Employment Act B.E. 2521, Section 5, "alien" means a natural person who is not of Thai nationality. A juristic person is excluded from the definition of "alien".

¹⁸ Published in the Government Gazette, Special issue, Vol. 102, Part 129, dated September 19, 1985.

¹⁹ Harold K. Vickery, Jr. *An American Lawyer in Thailand*, 17 The Law Alumni Journal 15, 19 (1982).

²⁰ The first alien employment law, the Announcement of the National Executive Council No. 322, was enacted in 1972 and later repealed by the Alien Employment Act B.E. 2521.

²¹ Vickery, *supra* note 19.

²² For example, Tilleke & Gibbins (Thai) and Masons (U.K.)

²³ For example, Baker & McKenzie.

²⁴ For example, Nopadol & Khaisri Law Office Ltd. (Thai) and Mc Cutchen, Doyle, Brown & Enersen (u.S.)

partners and investing in shares of less than one-half of the total capital, such a law firm will not be regarded as an alien and, therefore, is not barred to provide legal services in Thailand.²⁵

With respect to legal education, faculties of law during the past concentrated in producing law graduates for the governmental sectors. Government jobs like judges and public prosecutors attracted interests of most top law students.²⁶ Thus, it was not surprised that only major domestic codes were emphasized at the law schools' curriculum. With Thailand's recent economic development, the role of Thai faculties of law has changed. Chulalongkorn Faculty of Law, for example, has a leading role in preparing law students as human resources for increasing trade and investment in Thailand. Similarly, Thammasat Faculty of Law has extended its curriculum to cover more subjects concerning international trade and investment matters. Students are encouraged to get training at law firms, including international ones. However, the preparation of qualified lawyers for international business sectors takes time and effort. It also faces obstacles. The obstacles arise from schools, teaching methods, reading materials and students themselves. Schools, especially public universities, may not have enough budget to hire reputed foreign law professors to teach Thai law students sophisticated international business law. Further, public universities face difficulty in recruiting their faculties from best law graduates since they cannot offer salaries as much as private firms. Teaching law by a method of lecturing in a large classroom may be out of date. It is because students listen to the lecture but are not stimulated to think or to solve problems. Good reading materials on international business laws in Thai language are very few. There are some good English materials available at law libraries. However, most students do not read them because of their limited knowledge of English.

²⁵ See *supra* notes 14-15 and accompanying text.

²⁶ Judges and public prosecutors are recruited by open competitive examinations. A candidate must fulfill specific requirements, which include passing examination organized by the Institute of Legal Education.

II Obligations of Thailand under GATS

Thailand has two main obligations under GATS outlined below :

1. General Obligations²⁷

All WTO Members, including Thailand, are bound by the same general obligations under GATS. GATS sets out a number of general obligations. The key obligations are the most-favoured-nation (MFN) treatment and the transparency. Under the MFN obligation, Thailand must accord immediately and unconditionally to services and service suppliers of any other Member treatment “no less favourable than” that it accords to like services and service suppliers of any other country.²⁸ Under the transparency requirements, Thailand must publish all relevant measures on trade in services.²⁹ Thailand, is also obligated to inform the Council for Trade in Services about the introduction of any new, or any changes to existing laws, regulations or administrative guidelines which significantly affect trade in services covered by Thailand’s specific commitments.³⁰ Additionally, Thailand must ensure that all measures of general application affecting trade in services are administered in a reasonable, objective and impartial manner.³¹

²⁷ Part II of GATS sets out general obligations and disciplines for Members. With respect to “disciplines”, GATS, Article VI : 4 requires that the Council for Trade in Services develop any necessary disciplines to ensure that qualification, technical standards and licensing requirements are met the certain criteria. GATS also contains both general exceptions and security exceptions.

²⁸ GATS, Article II : 1. GATS, however, allows a Member to maintain a measure inconsistent with the MFN obligation. Thailand has listed the treatment of U.S. citizens and entities under the Treaty of Amity and Economic Relations between the United States and Thailand in its Final List of Article II (MFN) Exemptions. The intended duration is 10 years but will be subject to reviews of the Council for Trade in Services within five years after the WTO Agreement’s entry into force. See GATS, Article II : 2 and Annex on Article II Exemptions.

²⁹ GATS, Article III : 1.

³⁰ GATS, Article III : 3.

³¹ GATS, Article VI : 1

2. Specific Commitments and Progressive Liberalization³²

Unlike general obligations, specific commitments under GATS differ among WTO Members depending on each Member's Schedule. GATS Specific Commitments consist of market access, national treatment and additional commitments provisions. With respect to market access, Article XVI provides that, "each Member shall accord services and service suppliers of any other Member treatment no less favourable than that provided for under the terms, limitations and conditions agreed and specified in its Schedule" (emphasis added).³³ The national treatment provision contains the obligation to treat foreign service suppliers and domestic service suppliers in the same manner.³⁴ This treatment, however, is subject to any conditions and qualifications set out in each Member's Schedule.

GATS defines trade in services as the supply of a service through one of the following modes of supply : (i) cross-border supply; (ii) consumption abroad; (iii) commercial presence; and (iv) presence of natural persons.³⁵ "Cross-border supply" means offering services through pure cross-border trade. For example, an Australian law firm provides legal service to its clients in Thailand, without having an office there. "Consumption abroad" means a consumer from one Member goes to purchase services from a service supplier in the territory of another Member. For example, a Thai law student goes to further his study in the United States. "Commercial presence" means supplying services by establishing a business entity in the territory of another Member. For example, an American law firm opens its office in Thailand. "Presence of natural persons" means supplying services through presence of natural persons of a Member in the territory of any other Member. For

³² GATS, Part III and Part IV.

³³ GATS, Article XVI : 1.

³⁴ GATS, Article XVII.

³⁵ See GATS, Article I : 2.

instance, a Japanese. Lawyer goes to perform legal services in Thailand. In practice, however, more than one mode are often used in delivering services.

National schedules of specific commitments provide terms, limitations and conditions on market access and national treatment over the four modes of service supply above. Thailand's specific commitments on legal services³⁶ are summarized as below :

1) Cross-border supply : unbound on both market access and national treatment.

2) Consumption abroad : no limitations on both market access and national treatment.

3) Commercial presence :

(3.1) Market access : permitting only commercial presence through a limited liability company registered in Thailand and having foreign equity participation not exceed 49 percent of the registered capital, and the number of foreign shareholders less than half of the total number of shareholders of the company concerned;

(3.2) National treatment : no limitations as long as foreign equity participation does not exceed 49 percent.

4) Presence of natural persons : unbound on both market access and national treatment.

In sum, at this stage, Thailand does not have commitments on legal services beyond what the relevant Thai laws permit. A firm located in the territory of another Members is still barred by Thai laws to give legal services in Thailand. A Thai citizen may go to the territory of other Members to receive legal services from lawyers there, since nothing in Thai laws prohibits.

³⁶ See *supra* note 5.

A foreign law firm that wants to open an office in Thailand must fulfill the condition of foreign equity participation (not exceed 49 percent), as specified under the Thai Schedule. This condition, however, reiterates what Thai law has already permitted. As discussed earlier, NEC 281 prohibits aliens from practicing law, and its definition of an alien includes a juristic person with at least one-half of the shares on its capital owned by aliens.³⁷ By meeting the foreign equity participation condition, a foreign firm is not classified as an alien under NEC 281 and, therefore, enables to practice law in Thailand. Still, a foreign lawyer cannot practice law in Thailand, owing to the prohibition under Thai law and Thailand's non-commitment on this issue.

The specific commitments above, nevertheless, are initial. Not later than five years from the date of the WTO Agreement's entry into force, WTO Members including Thailand are obligated to enter into successive rounds of negotiations with a view to further liberalize trade in services beyond the initial commitments made.³⁸ The level of liberalization, however, depends on the outcome of the negotiations. National policy objectives and the level of development of individual Members will be taken into account in the process of liberalization.³⁹ Chance that Thailand may need to ease its restrictions on legal services exist.

III. Impact of GATS on the Legal Profession and Legal Education in Thailand

1. Legal Profession

1.1 Revision of the relevant laws

At present, no Thai laws are inconsistent with Thailand's general obligations and Schedule of Specific Commitments on legal services under

³⁷ See *supra* notes 14-16 and accompanying text.

³⁸ GATS, Article XIX : 1.

³⁹ GATS, Article XIX : 2.

GATS. It is because Thailand does not commit beyond what the relevant Thai laws permit. Thus, at this stage, Thailand may not need to revise the existing laws or enact new laws to implement its GATS obligations. Thailand is, however, obligated to enter into successive rounds of negotiations to further liberalize trade in services beyond its initial commitments. Such negotiations may result that Thailand has to further liberalize its legal services. Since the relevant Thai laws at present restrict aliens from practicing law in Thailand, they may need to be revised. Realizing such possibility, the Committee on Improving Economic Laws has revised the NEC 281.⁴⁰ The revised NEC 281 or the Alien Business Bill is now under substantial reviews of the Committee on International Economic Policy chaired by the Deputy Prime Minister for Economic Affairs. It is expected that the reviews will take into account of GATS's objectives to expand and to further liberalize trade in services.

1.2 Employment creation

With its own rapid economic growth and peace finally restored to Vietnam, Laos and Cambodia, Thailand attracts foreign investors to do business in the country and to do business in the country and to use Thailand as a gateway to Indochina. In general, business-service firms have come under growing pressure to follow their transnational clients, wherever the latter have chosen to go and do business.⁴¹ Transactions in business services are typically conducted through foreign affiliates rather than cross-border trade.⁴² With the present restrictions on practicing law, (foreign) international law firms face difficulties in serving their transnational clients in Thailand. Many of these firms may hesitate to set up offices in Thailand because of

⁴⁰ The Committee on Improving Economic Laws, which was established by the first "Chuan" Government, attempted to improve announcements of the National Executive Council by upgrading their status to statutes and, at the same time, revising them. NEC 281 was also subject to such revision.

⁴¹ U.N. Centre on Transnational Corporations, Transnational Corporations, Services and the Uruguay Round at 145, U.N. Doc. ST/CTC/103 (1990)

⁴² *Id.* At 157.

uncertainty. By further liberalizing legal services under GATS. Thailand will create favorable investment atmosphere to foreign law firms. Thus , a larger number of foreign law firms may be expected. Although the foreign law firms tend to use high level lawyers or staffs from their main offices, the firms still need to employ local lawyers and staffs to lower their costs and adapt themselves to local conditions. As a result, the employment in this service sector is likely to increase, provided the economic condition in Thailand improves.

1.3 Consumer's benefits

Further liberalization in legal services under GATS is likely to bring to Thailand not only (foreign) international law firms but also skilled international lawyers. Competition will be greater. Those firms that have better lawyers and can provide higher standard legal services will be at advantage. In order to reach that position, international law firms in Thailand, both local and foreign ones, have no other choices except improving their services. Specialization may be another way for law firms or lawyers to remain or increase their competitiveness. These trends will minimize the problems of shortage of skilled international lawyers. Consumers of legal services in Thailand will benefit by having access to a wider variety of law firms and specialized lawyers.

1.4 Technology transfer

In principle, if a transnational business-service firm is to serve its clientele in different nations with the same level of quality, consistency and personalized service, it must impart the same level of knowledge to all of its employees around the world.⁴³ For example, a (Foreign) international law firm in Thailand will have to manage and train its employees under the same standard and methods used in its other branches or offices in order to

⁴³ Id. At 162.

maintain the same level of service. Management and training techniques brought by foreign law firms can generate technology transfer to Thailand. The firms' local lawyers will absorb skills from training and working with the firms. Transfer technology can also come from foreign lawyers themselves. By further liberalizing the legal services activities, more international lawyers will come to work in Thailand. Foreign lawyers, especially those from developed countries, usually bring with them skills and working techniques, which are often new to many Thai lawyers. By working or deal with those foreign lawyers, Thai lawyers can learn or observe such skills and techniques.

1.5 Balance of payments

Despite the benefits mentioned above of having more foreign lawyers and law firms, such increase may have impact on Thailand's balance of payments. Many foreign law firms that set up their offices in Thailand tend to be transnational business-service corporations having the main offices in their countries. The nature of such transnational business services involves repatriation of profits, sharing of costs including cost of training, and sharing of fees when work assignments are done by professionals in different countries.⁴⁴ The increase of number of foreign law firms may imply that intra-firm activities such as repatriation of profits, sharing of costs and fees among offices in different countries also increase. These increasing activities can have negative implications for the balance of payments of Thailand.⁴⁵

⁴⁴ See Thierry Noyelle, *Business Services and the Uruguay Round Negotiations on Trade in Services*, in *Trade in Services : Sectoral Issues*, supra note 3, at 330.

⁴⁵ In general, Thailand cannot apply restrictions on international transfers and payments for current transactions relating to its specific commitments. See GATS, Article XI : 1. Restrictions may be applied, however, in the event of serious balance-of-payments and external financial difficulties or threat. See GATS, Article XII.

1.6 Local lawyers

Further liberalization of legal services means greater competition. It has both negative and positive aspects on local lawyers in Thailand. A number of local lawyers are afraid that foreign lawyers from developed nations will take away the former's business. Small local firms fear that they will be at disadvantage in competing with large (foreign) international firms, equipped with high-tech facilities and skilled lawyers. When the competition grows stronger, those small firms will be under pressure to adjust themselves. The firms that cannot properly adjust themselves will not survive in the business. Large Thai law firms may also lose their shares of profit in the market because of the increasing number of competitions.

Liberalization of legal services, however, does not have only negative aspects. Generally, most foreign lawyers who come to practice law in Thailand will unlikely appear as counsel before the Thai courts in typical domestic litigation,⁴⁶ even if the future law may permit them to do so, owing to the domestic nature of the work. In such litigation, foreign lawyers have to face with difficulties of the language barrier and the unfamiliarity of domestic law. Hence, given the fact that a number of foreign lawyers would increase, most of their works will concern giving legal advices in international business matters. Most foreign lawyers would not be competitors to Thai lawyers whose practices involve typical litigation. Rather, the foreign lawyers' coming will affect businesses of the Thai lawyers whose works relating to international law practices.⁴⁷ Those Thai lawyers need to prepare themselves

⁴⁶ Typical domestic litigation involves civil and criminal cases where both parties are Thais. Trials are conducted in Thai and subject to Thai procedural laws, such as the Civil Procedure Code and the Criminal Procedure Code.

⁴⁷ International law practices in Thailand involve giving legal advices to both Thai and foreign clients on international business matters such as international trade and investment. Thai clients include those who trade or invest with foreigners within the nation and abroad. Foreign clients include those who trade or invest in Thailand. Such legal advices include

for the higher competition. They may have to improve the quality of their services to maintain their profit shares in the market. This would raise the standard of international law practices in Thailand to the international level.

Thailand is not committed to open its market to foreign lawyers at this moment. The level of liberalization will depend on the outcome of Thailand trade negotiations with other WTO Members. As mentioned earlier, GATS requires Members to enter into successive rounds of negotiations beginning not later than five years from the date of entry into force of the WTO Agreement and periodically thereafter.⁴⁸ So far, the next round of trade negotiations has not yet started. Even if the negotiations start, it will take several years before the results will come out. Consequently, Thai lawyers still have some time to adjust themselves or develop strategies to any changes resulting from the GATS trade negotiations. Thai lawyers should also consider other positive aspects of further liberalization of legal services. Greater competition may mean higher rate of employment. Foreign firms cannot employ foreign lawyers. They have to hire local lawyers to make their practices in Thailand more productive.⁴⁹ With the increase of foreign law firms, qualified Thai lawyers would have more job opportunity. Besides, the further liberalization of legal services does not necessarily mean that the profit shares of Thai firms in the market will decrease. In contrast, having more international law firms in Thailand reflects the good economy of the country and the increasing demands for (international) legal services. Whereas the volume of international business increases, the coming of more foreign firms

drafting transactions and negotiating business deals. Foreign lawyers who engage in international law practices in Thailand normally do not involve litigation in courts.

⁴⁸ See supra notes 38-39 and accompanying text.

⁴⁹ The international law practices in Thailand require not only good knowledge of international trade and investment laws and practices but also good knowledge of Thai laws and Thai language. Foreign firms need Thai lawyers to assist their (foreign) lawyers with Thai laws. Some works also need local staffs to contact the governmental sector. Transferring all employees from the main offices to Thailand impossible due to high costs. Foreign law firms which set up their offices in Thailand, therefore, need to hire local lawyers.

could respond to the demands for more international lawyers. Interests of traders and investors would be better served. Hence, adding more foreign firms should be good for the business as a whole and have a positive impact on the legal service business rather than take a way the profit shares from the local lawyers. Finally, the further liberalization of legal services under GATS means that not only Thailand but also other WTO Members will soon need to ease their restrictions on legal practices. With this trend, chances that Thai lawyers could go to practice law in other countries may be possible. Given the fact that trade and economic cooperation among nations in the ASEAN region is increasing, the further liberalization is likely to encourage Thai lawyers to extend their practices to other countries in the region.

1.7 Regional cooperation

As discussed above, the obligation to obligation to further liberalize legal services would have a two-way effect. On the one hand, more foreign lawyers will come to practice law in Thailand. On the other hand, more Thai lawyers will go to practice law in other nations, especially in the ASEAN region. With the ASEAN Framework Agreement on Service, the regional cooperation would the ASEAN Framework Agreement on Service, the regional cooperation would increase. The Agreement contains a provision similar to that of GATS providing that, "(e)ach Member State may recognise the education or experience obtained, requirements met, or licenses or certifications granted in another Member State, for the purpose of licensing or certification of services suppliers."⁵⁰ Qualification standard for lawyers differ among the ASEAN Members. The questions may arise : What criteria will each ASEAN Member State use in judging the qualification of foreign lawyers? Could looser standards be applied with a lawyer in an ASEAN nation who seeks to supply legal services within the ASEAN region? If the

⁵⁰ Compare the ASEAN Framework Agreement on Services, Article 5 with GATS, Article VII. GATS does not prevent its Members from being a party to or entering into an agreement liberalizing trade in services between or among the parties to such an agreement, provided that such an agreement meets certain criteria. See GATS, Article V.

practice is permitted, what is the scope of the right to practice by licensed lawyers in an ASEAN country other than their country of citizenship? The ASEAN Members need to work together to minimize uncertainties which may result from the implementation of GATS and the ASEAN Framework Agreement on Services.

2. Legal Education

In examining the impact of GATS on the legal education in Thailand, the trend of further liberalization of trade in services should be considered as a whole. With the further liberalization of trade in services, movement of persons supplying services in major service sectors across the border would significantly increase in proportion with the increase of international business. For certain types of services such as accounting, tax, legal and advertising, foreign firms may attempt to establish their commercial presence in host countries to engage in international transactions.⁵¹ The foreign firms may be managed and staffed with a mix of local and foreign senior professionals.⁵² Contacts and disputes will occur not only between nationals within the same country but also between, persons or entities from different nations. In areas such as international business law, tax, and accounting advice, only firms with professionals who are fully competent in more than one system of law, tax or accounting can provide optimal advice on business transactions.⁵³ Thus, with respect to the future legal practice in Thailand, knowledge of Thai laws alone will be inadequate. This will have an impact on the Thai legal education.⁵⁴ The legal education in Thailand has to keep up with the development of

⁵¹ See U.N. Centre on Transnational Corporations, *supra* note 41, at 164.

⁵² *Id.*

⁵³ *Id.*

⁵⁴ GATS, however, may not minimize the existing problem on difficulty of the public universities in recruiting faculty members from best law graduates. On the contrary, braindrain from public universities to the private sections will still occur, as long as the gap of salary between the two jobs is big, and the better prestige for law teaching career has not yet been established.

international business and legal practice. A wider curriculum of legal education will soon be required at the universities. Thai students will be advised to gain a broader perspective on their legal studies, namely, studying laws with both global and regional views. Courses on WTO and GATS and their relationships with domestic laws are likely to be emphasized. Also, it will be necessary for Thai law students and lawyers to learn more about laws of other ASEAN nations. Cooperation in legal education among the ASEAN countries is expected to be more active. In addition, good knowledge of other languages, especially English, will be inevitable in studying laws.

Conclusion

GATS will have significant impacts on the legal profession and legal education in Thailand. For positive aspects, GATS will minimize the problems of shortage of skilled international lawyers in Thailand. By further liberalizing the legal service, the number of international law firms would increase, provided the economic condition in Thailand improves. Qualified Thai lawyers would have more job opportunities. Technology transfer may come from management and training techniques applied by foreign firms. Consumers of legal services in Thailand will benefit by having access to a wider variety of law firms and specialized lawyers. Thai law students will gain a broader perspective on their legal studies with both global and regional views. It is because a wider curriculum is needed in the universities to keep up with the development of international business and legal practice. GATS, however, may have some negative impacts. Subject to the results of the next successive rounds of negotiations, Thai laws that restrict aliens from practicing law may need to be revised. Further liberalization will lead to greater competition. The local firms that could not properly adjust themselves will not survive in the business. Further liberalization will also have negative implications for the balance of payments of Thailand.

This lawyers as well as the government should prepare and adapt themselves to the impacts of GATS. Thai lawyers should be aware of the

possibility of facing higher competition and ready to both maintain and improve their quality standard in supplying legal services. The Thai government may need to revise the relevant laws prohibiting foreign lawyers from practicing laws. Allowing foreign lawyers to practice laws in Thailand should be on reciprocity basis. Qualifications and conditions of foreign lawyers eligible to practice law and to apply for work permits should be clearly states.⁵⁵ In addition, the term attorneyship and the phrase “giving legal advice and litigating” under NEC 281 and the Alien Employment Act B.E. 2521 should be defined. Finally, the scope of the rights of foreign lawyers to practice laws in Thailand must be circumscribed.⁵⁶

⁵⁵ For an example of such qualifications and conditions required in the United States, see the California Rules of Court, Rule 988 (imposing proof of several years of practice experience by a foreign lawyer in his or her home country) ; the Rules of the D.C. Court of Appeals, Rule 46 (specifying conditions and qualifications of foreign lawyers for admission to practice as Special Leagl Consultants).

⁵⁶ The questions arise : Should the scope of foreign lawyers’ rights to practice be limited to giving legal advice on international law and their own countries’ laws? Could it include giving legal advice on Thai laws and lititgating in court?

บทคัดย่อ

เรื่อง “ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ : ผลกระทบต่อ วิชาชีพและการศึกษากฎหมายจากมุมมองของประเทศไทย

ผลการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย ก่อให้เกิดการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (WTO) เป็นการยกสถานะของแกตต์ (GATT) จากสถานะความตกลงขึ้นเป็นองค์การระหว่างประเทศ WTO จึงมีสถานะเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายและได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันจากประเทศสมาชิก WTO จะทำหน้าที่ควบคุมระบบการค้าของโลกให้มีความเป็นเสรีมากขึ้น ทั้งในแง่ของการเปิดตลาดและการลดอุปสรรคข้อกีดกันทางการค้า การเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัยยังทำให้กลไกการทำงานของระบบ GATT ได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และมีผลขยายความตกลงทางการค้าให้ครอบคลุมไปถึงเรื่องการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าบริการ ซึ่งความตกลงที่วางกรอบของหลักการและกฎระเบียบเกี่ยวกับการค้าบริการระหว่างประเทศคือ “ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (GATS) เป็นส่วนหนึ่งของกรรมสารสุดท้าย (Final Act) อันเป็นผลจากการเจรจาการค้าหลายฝ่ายรอบอุรุกวัย

GATS แบ่งเป็น 3 ส่วนใหญ่ๆ คือ

1. กรอบความตกลง คือตัวความตกลง GATS เองที่กำหนดพันธกรณีหลักที่ประเทศสมาชิก WTO ต้องถือปฏิบัติ
2. ภาคผนวก ระบุสถานการณ์ของบริการบางสาขาที่ต้องมีข้อกำหนดเป็นพิเศษเพิ่มเติมจากกรอบความตกลง
3. ตารางข้อผูกพันเฉพาะของประเทศสมาชิกต่าง ๆ ที่เปิดตลาดบริการสาขาต่าง ๆ ของตนให้กับประเทศสมาชิกอื่น

กรอบความตกลง GATS นั้นแบ่งเป็น 6 ภาค คือ ภาค 1 ว่าด้วยขอบเขตและคำนิยาม ภาค 2 ว่าด้วยพันธกรณีและกฎระเบียบทั่วไป ภาค 3 ว่าด้วยข้อผูกพันเฉพาะ ภาค 4 ว่าด้วยการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ ภาค 5 เกี่ยวกับบทบัญญัติว่าด้วยสถาบัน และภาค 6 ว่าด้วยบทบัญญัติสุดท้าย

พันธกรณีและกฎระเบียบทั่วไปนี้ เป็นพันธกรณีที่สมาชิก WTO ทุกประเทศต้องถือปฏิบัติ หลักที่สำคัญได้แก่ (1) การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง (MFN) ซึ่งหมายถึงการใช้มาตรการที่เกี่ยวกับการค้าบริการแก่สมาชิกทุกประเทศโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ (2) ความโปร่งใส (Transparency) ซึ่งหมายถึง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการใช้มาตรการกฎหมายหรือกฎระเบียบต่าง ๆ ที่ใช้บังคับแก่การค้าบริการ และ (3) การใช้กฎระเบียบภายในหรือมาตรการต่าง ๆ ของประเทศสมาชิกสำหรับการค้าบริการซึ่งจะต้องกระทำอย่างมีหลักเกณฑ์และไม่ลำเอียง

ข้อผูกพันเฉพาะนั้นเป็นข้อเสนอผูกพันในเรื่องการเปิดตลาด (market access) และการปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (national treatment) ของแต่ละประเทศสมาชิก ซึ่งเป็นผลจากการเจรจาระหว่างประเทศสมาชิก ทั้งนี้ ประเทศสมาชิกจะต้องร่วมเจรจาเปิดเสรีบริการสาขาต่าง ๆ ให้แก่กันและกันมากยิ่งขึ้นในอนาคต ตามหลักการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ (Progressive Liberalization)

ประเทศไทยเป็นสมาชิก WTO ประเทศหนึ่ง ย่อมต้องผูกพันภายใต้ความตกลงต่าง ๆ ที่อยู่ในความดูแลของ WTO ซึ่งรวมทั้ง GATS ด้วย โดยจะต้องปฏิบัติตามพันธกรณีต่างๆ ตลอดจนข้อผูกพันเฉพาะในตารางข้อผูกพันเฉพาะของไทยภายใต้ GATS ข้อผูกพันการเปิดตลาดบริการของไทยนั้นครอบคลุมใน 10 สาขา จำนวนกิจกรรม 96 รายการ ซึ่งรวมถึงสาขาธุรกิจวิชาชีพ สาขาธุรกิจวิชาชีพนี้รวมถึงบริการทางกฎหมาย (legal services) ด้วย

ในตารางข้อผูกพันเฉพาะของไทยเกี่ยวกับบริการทางกฎหมายนั้น ใช้หลักการคงสถานะปัจจุบัน เพราะเสนอผูกพันการเปิดตลาดให้บริการของประเทศสมาชิกอื่น ๆ ในระดับที่กฎหมายปัจจุบันอนุญาตให้คนต่างชาติสามารถเข้ามาดำเนินการได้อยู่แล้ว โดยในกรณีที่มีรูปแบบของการจัดให้บริการ (Mode of Delivery) เป็นแบบการให้บริการข้ามพรมแดน (Cross border supply) นั้น ประเทศไทยไม่ผูกพันที่จะเปิดตลาดหรือให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ ในกรณีที่ผู้ใช้บริการชาวไทยเข้าไปใช้บริการในประเทศสมาชิกอื่น (Consumption abroad) ประเทศไทยไม่ได้ตั้งข้อจำกัดในเรื่องการเปิดตลาดและการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติไว้ ในกรณีที่ผู้ใช้บริการจากประเทศภาคีอื่นเข้าไปจัดตั้งหน่วยธุรกิจ (เช่น สำนักงานกฎหมาย) เพื่อให้บริการแก่ผู้ใช้บริการในประเทศไทย (Commercial presence) ประเทศไทยตั้งข้อจำกัดไว้ว่า หน่วยธุรกิจนั้นจะต้องมีคนไทยถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ 51 ขึ้นไป กองทุนที่จดทะเบียน และในกรณีที่บุคคลธรรมดาของประเทศภาคีอื่น (เช่น ทุนความต่างชาติ) เข้ามาในประเทศไทยเพื่อให้บริการ (ทางกฎหมาย) (Presence of natural persons) ประเทศไทยไม่ผูกพันที่จะเปิดตลาดหรือให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติใด ๆ

เมื่อพิจารณาจากกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ อันได้แก่ ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 81 พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 และพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. 528 แล้ว ข้อผูกพันฯ ของไทยไม่ได้ขัดต่อกฎหมายดังกล่าวอันจะทำให้ประเทศไทยมีพันธกรณีที่

ต้องแก้ไขกฎหมายใด ๆ หมายความว่าต่างชาติในฐานะบุคคลธรรมดาที่ยังคงไม่สามารถเข้ามาให้บริการทางกฎหมายในประเทศไทยได้ เนื่องจากต้องห้ามตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2521 และพระราชบัญญัติหนายความ พ.ศ. 2528 และหากสำนักงานทนายความต่างชาติต้องการมาเปิดสาขาในประเทศไทย ก็ยังคงต้องปฏิบัติให้เข้าเงื่อนไขตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 281 อย่างไรก็ตามข้อผูกพันของไทยตามตารางข้อผูกพันฯ ดังกล่าวเป็นเพียงข้อผูกพันเบื้องต้น (initial commitments) เท่านั้น ประเทศไทยจะต้องร่วมเจรจาเปิดเสรีบริการสาขาต่าง ๆ ซึ่งรวมถึงบริการทางกฎหมายให้แก่ประเทศภาคีอื่น ๆ โดยหลักต่างตอบแทนซึ่งกันและกันให้มากยิ่งขึ้นในอนาคต ตามหลักการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ โดยการเจรจาดังกล่าวจะมีขึ้นภายในระยะเวลาไม่ช้ากว่า 5 ปี หลังจากที่มีความตกลง WTO มีผลใช้บังคับ ซึ่งหมายถึงว่าประเทศไทยจะต้องเตรียมการรองรับการผูกพันการเปิดตลาดการค้าบริการในระดับที่เพิ่มขึ้นในอนาคตตามพันธกรณีภายใต้ GATS

การพิจารณาถึงผลกระทบของ GATS อันอาจจะมีต่อวิชาชีพและการศึกษากฎหมายในประเทศไทยนั้น นอกจากจะมองจากพันธกรณีต่าง ๆ ของไทยภายใต้ GATS แล้ว จะต้องพิจารณาจากสภาพทางสังคม เศรษฐกิจของไทย ตลอดจนปัญหาเกี่ยวกับวิชาชีพและการศึกษากฎหมายของไทยในปัจจุบันด้วย จากความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่เป็นไปอย่างรวดเร็วตั้งแต่ พ.ศ. 2530 เป็นต้นมา และจากการที่ระบบการศึกษากฎหมายของไทยไม่ได้เตรียมการสร้างนักกฎหมายเพื่อรองรับในการนี้ ทำให้เกิดภาวะขาดแคลนนักกฎหมายที่มีความชำนาญเกี่ยวกับธุรกิจใหม่ ๆ เช่นที่เกี่ยวข้องกับการค้าหรือการเงินระหว่างประเทศ เป็นต้น ที่ปรึกษาทางกฎหมายของไทยที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องนี้ก็ยังมีไม่เพียงพอ จึงมีชาวต่างชาติให้ความสนใจจะเข้ามาประกอบธุรกิจในด้านการให้บริการทางกฎหมาย แต่ก็ถูกจำกัดโดยข้อห้ามของกฎหมายไทย อย่างไรก็ตามในปัจจุบันได้มีสำนักงานกฎหมายระหว่างประเทศบางแห่งได้เข้ามาเปิดสำนักงานกฎหมายในประเทศไทยตามเงื่อนไขที่กฎหมายไทยกำหนด โดยจ้างทนายความไทยหรือมีคนไทยถือหุ้นอยู่ด้วย สำนักงานกฎหมายต่างชาตินี้อาจมีนายความต่างประเทศทำงานร่วมอยู่ด้วย โดยที่ทนายความต่างชาติดังกล่าวอาจอาศัยความไม่ชัดเจนหรือช่องว่างของกฎหมายไทยแฝงตัวเข้ามาในสถานะที่ปรึกษาทางธุรกิจ แต่ในขณะเดียวกันก็ให้คำปรึกษาทางกฎหมายแก่ลูกค้าด้วย

ผลกระทบที่ GATS อาจมีต่อวิชาชีพและการศึกษากฎหมายในประเทศไทย ได้แก่

- อาจจะต้องมีการแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้สอดคล้องกับหลักการเปิดเสรีแบบก้าวหน้าเป็นลำดับ กฎหมายดังกล่าวควรคำนึงถึงกฎเกณฑ์เกี่ยวกับเงื่อนไขและคุณสมบัติของทนายความต่างชาติ ตลอดจนขอบเขตและการให้บริการทางกฎหมายในประเทศไทยของทนายความเหล่านี้ด้วย
- ทำให้มีการจ้างงานมากขึ้น
- เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้บริการทางกฎหมาย เนื่องจากการเข้ามาของสำนักงานกฎหมายต่างชาติ และทนายความต่างชาติจะช่วยลดปัญหาการขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญกฎหมายเฉพาะต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจและการค้า ทำให้ผู้ใช้บริการมีทางเลือกมากขึ้น

- ทำให้เกิดการพัฒนาระสิทธิภาพของธุรกิจบริการทางกฎหมายในประเทศไทยมากขึ้น
เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี และเพิ่มการพัฒนาทรัพยากรบุคคล
- เกิดผลกระทบต่อดุลการชำระเงินของไทย
- เกิดผลกระทบต่อความไทยในแง่บวกและลบ เนื่องจากการเข้ามาของ
ทนายความต่างชาติและสำนักงานกฎหมายของต่างชาติมากขึ้น จึงจำเป็นที่ทนายความหรือสำนักงาน
กฎหมายของไทยจะต้องปรับตัวและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของตน
- เกิดความร่วมมือทางภูมิภาค ASEAN เพิ่มขึ้น
- เป็นการกระตุ้นให้เกิดการปรับตัวในการศึกษากฎหมายไทยเพื่อให้ทันต่อการเติบโต
ทางเศรษฐกิจของประเทศ อันจะเป็นผลให้การศึกษากฎหมายไทยมีขอบเขตวิชาต่าง ๆ และมุมมองที่
กว้างขึ้น โดยต้องมองในระดับระหว่างประเทศด้วย เน้นการสร้างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง นอกจากนี้
นี้ความรู้เกี่ยวกับภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ จะเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งในการศึกษา
กฎหมาย

ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์
(www.library.coi.go.th)

กราฟมิด ดีไซน์ แอนด์ พรินต์

884-6150 มือถือ 01-9246372

